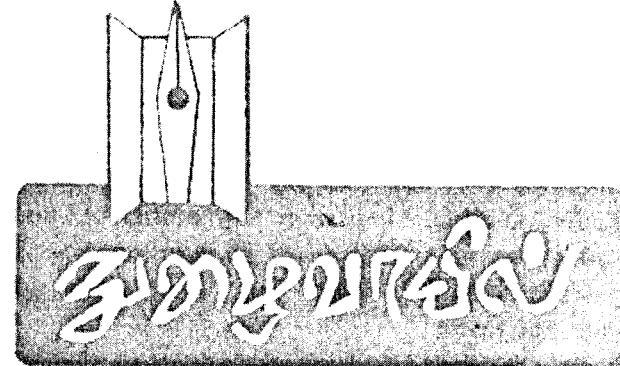

நெடுஞ்செழி

வெள்ளி இதழ்
அக்டோபர் 2004

நாற்று விவரங்கள் இதழ்

ஐஞ்சலி 2004

நாற்று இதழின் இருபத்தைந்தாவது இதழ் வெள்ளீ இதழாக உங்கள் முன் வருகிறது.

தமிழ்நாட்டின் வாழ்வுக்கான போராட்டமான எமது வீட்டுதலை வரலாற்றில் சமூகப் பெண்களின் பல்வேறுபட்ட பக்கங்களையும் சமூகத்தில் அவர்களின் வாழ்வீயலையும் நாற்று இதழ் தன்னகத்தே தாங்கீ எமது தாயகத்தின் மூலைமுழுக்கெல்லாம் உலாவருகிறது.

பெண்ணீனம் எதர் நோக்கிய பல்வேறுபட்ட பிரச்சனைகளையெல்லாம் எனிய ஆக்க வடிவங்களில் வெளிக்கொண்றிரது. இத்தனைக்கும் எங்கேயும் மலிந்துபோய் இருக்கின்ற தென்னிந்திய சீலீமாப்பத்திரிகைகள் மற்றும் வீயாபார

நாற்று

நோக்கங்கருதிய சஞ்சிகைகள் என்பவற்றோடு போட்டிபோட வேண்டிய தேவை என்பது, நாற்றுக்கும் சவாலாகவே அமைந்தது.

இதனாடிப்படையில் நாற்றின் களம் வேறுபட்டது. பெண்களின் பல்வேறுபட்ட சமூகப்பிரச்சனைகளையும் களமாகக் கொண்ட நாற்றுக்கு தமது ஆக்கங்களை தருபவர்களும் ஒப்பிட்டு தீயில் குறைவு அரசியலுக்கும் சீனிமா உலகுக்கும் மக்கள் கொடுக்கும் ஆர்வம் என்பது இத்தகைய சமூக முன்னேற்றக் கருத்துக்களில் மீகக் குறைவு என்றே கூறலாம்.

இத்தகைய ரசனைகளுக்கு மத்தியிலும் நாற்று தனது தொடக்கப்பணியிலிருந்து இன்றுவரை நிலைத்தீருப்பது அதன் வாசகர்களின் ஆக்குவீப்பால் என்றே கூறலாம்.

அன்றைய அச்சு இயந்திரங்கள் மை, காக்தாதிகளின் பற்றாக்குறை, இட்டிடீர்வு, இராணுவநடவடிக்கை என்பன நாற்றின் வளர்ச்சியிலும் தடைக்கற்களைப் போட்டது. வெளிவரும் காலக்கிரமங்களில் இட்பாடுகளை ஏற்படுத்தியது எனினும் நாற்று தன்பணி தொடரும். நாற்றினை அலங்கரித்து உட்கருத்துக்களை விடத்து நாற்றினை வெளிக்கொண்ற உதவியாக இருக்கும் எழுத்தாளர்கள், ஓவியர்கள், புகைப்படக்கலைஞர்கள் அச்சகத்தினர் அனைவருக்கும் இவ்வெள்ளி இதழில் நன்றி கூறக்கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

தொடர்ந்தும் படைப்பாளிகள் தங்கள் சமூகப்பார்வைகளை நாற்றில் வீரிப்பீராக, எமது பணிக்கு கை கொடுப்பீராக.

ஓ

02

நாற்று

மென்னி இதழ்

நாற்று

வெள்ளி இதழ்
அக்ரோபர் 2004

நாற்று

ஆசிரியர்க்கும்

ஓவியம்

பயஸ்
மதுமிதா

புகைப்படம்

சுபா
கார்விழி

அட்டைப்படம், பக்கவடிவமைப்பு

வ.வாகினி

அச்சப்பதிப்பு

அந்திவானம் பதிப்பகம்,
வேணாவில்,
புதுக்குடியிருப்பு.

வெளியீடு

தமிழ்நிலைப் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம்,
2ம் வட்டாரம்,
கோம்பாவில்,
புதுக்குடியிருப்பு,
முல்லைத்தீவு.

விலை ரூபா 150/-

நாற்று

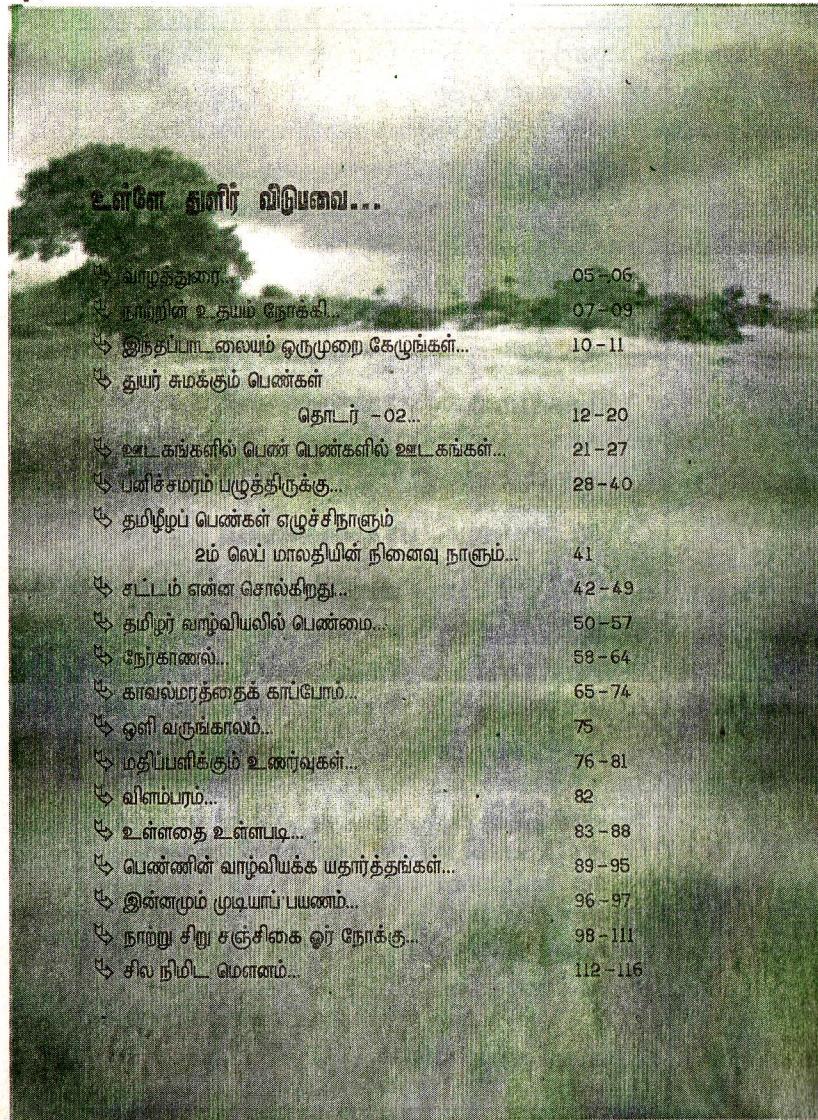
மென்னி இதழ்

நாற்று

மென்னி இதழ்

03

வாழ்த்துரை

பு

ண்கள் ஆய்வு நிறுவனத்தின் இருமாத வெளியீடான் “நாற்று” தனது இருபத்தைந்தாவது இதழைப் பிரசவிக்கின்றது. மனதிற்கு மகிழ்ச்சியைத்தருகிற விடயம். பெண்ணிலைக் கருத்துக்களை ஒரு சரியான தீர்க்கமான அடித்தளத்திலிருந்து மிக எளிமையாக அனைவருக்கும் ஏற்ற விதத்தில் நாற்று வெளிக்கொண்டு வருகின்றது. பெண்கள் சஞ்சிகை என்றாலே அழகுக்குறிப்புகளும். சமையல் குறிப்புகளும். கோலக்குறிப்புகளும் இன்னும் எப்படியெல்லாம் மாமியாரை, கணவனைச்சமாளித்துப் போவது என்று பெண்களுக்கு மிகத்தாராளமான ஆலோசனைகளை அள்ளி வழங்கி அவர்களை ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் மட்டுமே சிந்திக்க வைக்கின்ற பெண்கள் சஞ்சிகை கலாச்சாரத்தை முறியடித்து பெண் களின் ஆளுமையைக் கட்டியெழுப்புகின்ற கருத்துக்களை காத்திரமாக வழங்கி இன்னும் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது “நாற்று”. முற்றுகையிடப்பட்டிருந்த நாட்களில் தானுக்கும். ஸையிற்கும் தட்டுப்பாடான காலத்திலும் கூட “நாற்று” பட்டுப் போகவில்லை. வீரை செறிந்த ஈ நிலத்தில் பற்றிப்படர்ந்தது அதன் வேர். இன்று அழகான அட்டைப்பக்கங்களுடன் வெளிவரும் நாற்றைப் பார்க்கும் போது மாட்டுத் தாள்ப் பேப்பர் கலரில் அச்சடித்து வெளியான “நாற்று” நெஞ்சில் வந்து போகிறது. எப்பவும் தனக்கென ஒரு வாசகர் வட்டத்தை “நாற்று” கொண்டுள்ளது. இன்று இருபத்தைந்தாவது இதழை வெளியிடும் போது இனிமேலும் இதற்கு மெருகு சேர்க்க வேண்டிய அம்சங்களை இதன் வேகமான

வளர்ச்சியை நாம் அனைவருமே எம் தோள்களில் கமக்க வேண்டிய தார்மிக பொறுப்புள்ளவர்களாக உள்ளோம். உண்மையில் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனப் பொறுப்பாளர், போராளிகள் ஆகியோரது அயராத உழைப்புத்தான் இதன் வெளிப்பாடு. பூரண வசதி வாய்ப்புகள் அற்ற நிலையிலும் ஒடியோடி உழைக்கும் அவர்களின் உழைப்பை நாற்றின் வளர்ச்சியோடு நிச்சயம் வரலாறு பதிவு செய்யும். அரும்பாய் துளிர்த்த “நாற்று” இன்று குடலைப்பருவத்தை அடைந்து விட்டது. இதற்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும். பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“நன்றி”

“புலிகளின் தாகம் தமிழ்மீத் தாயகம்”

ச.தமிழனி

பொறுப்பாளர்.

அாசியல்துறை மகளிர் .

நாற்றின் உருவும் நோக்கி.....

‘நாற்று’ வெள்ளி கிதழாகி வருவது பெருமையைத் தருகிறது. 1995ல் நிறைந்த நும்பிக்கையுடனும் எத்ரீபார்ப்புடனும் தமிழ்ச் சமூகத்தினாடு தன் பயணத்தை தொடர்ச்சிய ‘நாற்று’ கிடர்கள், கிழப்புக்கள், கிடப்பெயர்வுகள், தமிழ் படையின் பெருவெற்றிகள் அதனைத் தொடர்ந்தன. தற்போதைய சமாதான முயற்சிகள் என அனைத்தினாடும் தன் பயணத்தை தொடர்ந்திருக்கிறது.

ஓவ்வொரு தமிழ்ப் பெண்ணும் சுயமரியாதையோடு வாழ வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக நற்கும் நாற்று தனது கில்ட்சீயப் பயணத்தில் கணிசமான வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறதென்றே கூற வேண்டும். புற்றிசல் போல முலைமுடுக்களிலிருந்தெல்லாம் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் தனது தனித்துவம் மிக்க கொள்கைப்பிடிப்பினால் நின்று, நிலைத்து தனக்கானதோர் கிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு விட்ட ‘நாற்று’ தன் நீள்வழியணத்தில் தொடர்ந்தும் சோர்வின்றிப் பயணிக்கும் என்பது தெளிவான புரிதல்.

நாற்றின் ஒரு தசாப்த கால புலர்வில் நின்று அதன் ஒரும்ப நாட்களை ஒருமுறை நோக்குவது புதிய, கிளைய வாசகர்களுக்கு

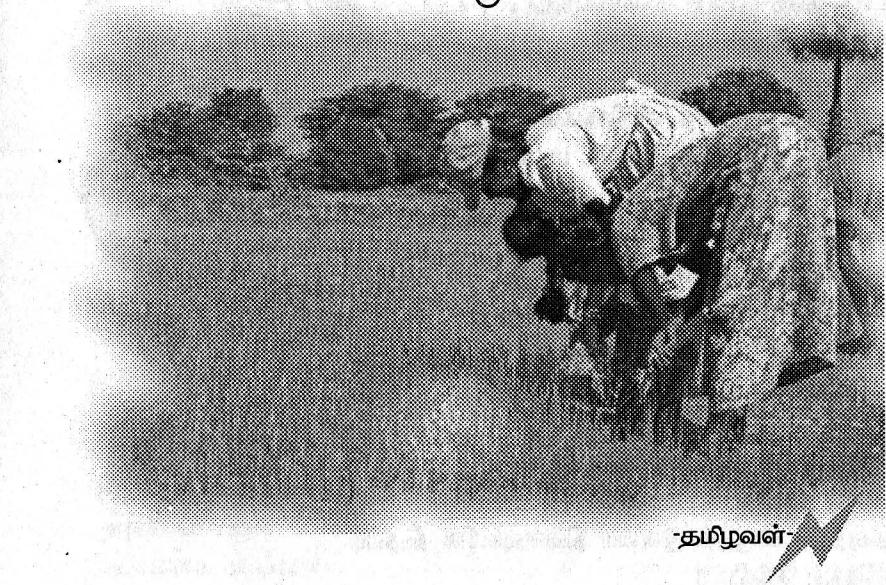
நன்மை பயக்கும் என்பதன் அடிப்படையில், 1995 நோக்கி ஓர் ரூபாகப்படுத்தல் கட்டாய தேவையாகின்றது.

தேசிய வீடுதலையையும் சமீக விடுதலையையும் குறிப்பாக பெண் விடுதலையையும் நோக்காக கொண்டு வெளிவரும் விடுதலைப்புலிகள் மகளிர் அணியின் உத்தியோகபூர்வ ஏடான் ‘சுதந் திரப் பறவை’ பெரும் பாலும் பெண் போராளிகளின் படைப்புக்களையே தாங்கி வந்து கொண்டிருந்த காலப்பகுதி ஒது. ஆயினும் அவ்வேளை போராளிகள் அல்லாத சமீகப்பெண்கள், பெண்களின் சுதந்திரமான வாழ்வில் ஒத்திக பற்றுக் கொண்ட ஒரு சில ஆண்கள் என பலர் ‘பெண்கள்’ பற்றிய தமது படைப்புக்களை வெளிப்படுத்த களம் ஏதும் கில்லையே என்ற ஆதங்கத்தை பெண் போராளிகளிடம் தொயிப்படுத்தியதனைத் தொடர்ந்து தேசியத்தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இவ்விடயம் கொண்டு செல்லப்பட்ட போது பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனத் தினால் மேற்கொள்ளப்படும் பெண்கள் பற்றிய ஆய்வுகள், தரவு சேகரிப்புகள், ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலான முடிவுகள் என்பவற்றையும், அதன் ஏனைய பணிகளையும் வெளிக் கொணர சுஞ் சிகை ஒன்றை உருவாக்கும் என்னம் ஏற்கனவே உங்களிடம் உள்ளது தானே. அதனோடு இவர்களது ஆக்கங்களையும் இனைந்து சுஞ் சிகையை வெளிபிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை கவனியுங்கள். பெண்கள் பற்றிய ஆய்வுகள், தரவுகள், ஏனைய விபரங்களோடு இந்தப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களும் இடம் பெறுகையில் அது ஒரு முழுமை பெற்ற சுஞ் சிகையாக உருவாகும். என தேசியத்தலைவர் அவர்களால் பணிக்கப்பட்டதை தொடர்ந்து தோற்றம் பெற்றதே நாற்று ஆகும். ஆனால் தொடர்ந்து வந்த மக்கள் இடப்பெயர்வுகளால் ஒரு முழுமையான புள்ளி விபரங்களை நாம் பெற முடியாதிருந்து உண்மை. இனிவரும் காலங்களில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவள்ளோம்.

ஷுமது சமீகத்தின் அதன் அச்சாணியாக இயங்கும் பெண்களின் விழிப்புனர்வு நோக்கிய கருத்துக்களை பதியமிடும் சுஞ் சிகையான இதற்கு ‘நாற்று’ என்று பெயரிடப்பட்டதும் ஒதுவளர்ந்து கத்திரப்பி தனது உச்சப்பயணத்தை எவ்வாறு பெறுகிறதோ அதே போன்று இச்சுஞ் சிகையும் பயன் கொடுக்கவேண்டும். என்பதற்காகவே ‘நாற்று’ எனப்பெயரிடப்பட்டது.

பெண் களின் விழிப்புனர்வை வேண்டி ஆண்களின் மனவுக மாற்றத்திற்கு உற்றுக்கணையாகி பெண்விடுதலை என்ற பதத்தின் தவழான புரிந்து கொள்ளல்களை கணாந்து பிற் போக்குத் தனமான சமீக ஒடுக்குமுறைகளுக்குக் கெதிரான சாட்டையாக சூழன்று கொண்டிருக்கும் ‘நாற்று’ நாளைய சந்ததிக்கு ஒளியுட்டும் என்பது திண்ணனம்.

தமிழ்வள்

இந்தப்பாடல்களையும் இருமுறை கேழுங்கள்.

ஓலி பரவாத மிரபகுச்துள்ளும்
பரவிச் செல்கிறது எனது
இனிய பாடல்.

விழிகளுள் புகுந்து ஊடுருவி
உயிர் வரை சென்று நிலைக்கிறது
உலகின் அழகு.

உள்ளம் தொடுகின்ற ஸ்பிசங்களில்
இரக்கை விரிக்கிறது கனவும் பறவை.

பூவுக்குள் தேனாகவும்
காற்றுக்குள் விசையாகவும்
துயர்கவியும் விழிகளிலிருந்து நீராகவும்
ஸ்ரீடும் நினைவுக்குள் ஊற்றெணவும்
இழைந்து டட்டுகிறது மனது.

சீவராசிகளின் காதலுள் கரையவும்
அன்பு ததும்பும் கடல்களுள் மூழ்கவும்
நுரைத்துப் பெருகும் இளைய நினைவுகளில் நீந்தவும்
தகித்துச் சுடுகின்ற

கோபங்களைத் தாண்டவும்
தவிக்கிறது மனக் குதிரை.

புகைவிலக்கிப் பார்க்கையில்
வரைகோடுகளை மீறிய வடிவங்களில்
இயந்திரத் தனம்
அகற்றிய நாட்களில்
இவையெல்லாம் நடக்கிறது
எனக்குள்ளும்.

சேலையின் உள்யேயும்
ஒரு உயிர் சீவிக்கிறது.
சுவாசிக்கவும், சமைக்கவும்
இட்ட பணி முடிக்கவும் மட்டுமென்றி
சிறகாகவும் விரும்புகின்ற
கரங்களுண்டு வீட்டினுள்ளே.

கடிவாளங்களிட்ட வாழ்விடையே
சிறிது ஆனந்தித்துக் கொள்ளவும்
அவாவுகிறது மனது.
முட்கள் உறுத்தினும்
ரோஜாக்களின் இதழ்தொட
முனைகின்றன விரல்கள்.

எங்கள் பாடல்களைச்
சற்றுக்கேளுங்கள்
அதன் வரிகளுள் உறைந்த
வலிகளைப் பாருங்கள்.

சூரியனும் கோராம் பெண்கள் தொட்டி 2

“து முறிப்பு கீராமத்தில் இராணுவ கெடுபிடிகளில் துணைவன்மாரைப் பறிகொடுத்த பெண்கள் சீலர் மீதுந்த துன்பங்கள் மத்தியில் வாழ்வதாக அறிந்து, அங்கு போனோம். புதுமுறிப்புக் குளம் கொடும் வரட்சிபினால் வற்றி பாளம்பாளமாக வெடித்திருந்தது. நடுவில் கறுப்பாப் கொஞ்சம் தண்ணீர் நின்றது. பட்ட மரங்கள் நடுநடுவே தலை நியிர்த்தி நின்றன. முறிப்புக் குளத்துக்கு மிக அண்மையில் அந்தக் குடிசை. அங்கே ஜெயந்தின் என்ற பெண். அவரைச் சந்திப்பதற்காக சென்றோம். உயரமான நாய் ஒன்று தொங்கித் தொங்கீக் குரைத்தபடியே வரவேற்றது.

“நாய் கடிக்காது....
கட்டியாருக் குது
வாங்கோ.....”

தயங்கித் தயங்கிப்
போனோம்.

“ உங் கடபோ
ஜெயந்தினீபா?.....”

“ஓம்.....”

நாங்கள் ஏதற்காக
வந்தோம் என்று
கூறினோம்.

ஜெயந்தினிக்கு 17 வயதில் 19 வயது கருநூடன் திருமணம் நடந்தது.

இந்தக் திருமணம் சட்ட ரீதியான பதீவுத்திருமணமல்ல. இரண்டு வருட வாழ்வில் ஒரு பெண் குழந்தை.

சத்ஜெய இராணுவ நடவடிக்கையால் இடம்பெயர்ந்து ஓடனார்கள். போன இடத்தில் நின்மதியாப் வாழ முடியாமல் கஸ்டம், வறுமை, 19வயதான துணைவன் கரன் கெனூம் கட்டட தென்னந் தோட்டத்தில் தேங்காப் பீஷங்கி வருவதாக கூறி வேறும் சீலஞ்சுடன் புறப்பட்டார்.

தாங்க முடியாதபடி, எவருடைய உதவியுமற்ற தனிமை, கைக்குழந்தை.

ஜெயந்தினி சம்மதீத்து வழியனுப்பினார்.

‘அன்று போன காரன் இன்றுவரை வரவீல்லை. என்ன நடந்தது என்று தெரியவீல்லை. சீலஞ்சு இராணுவம் பீடித்ததாக சொன்னார்கள். தென்னிலங்கைச் சீறைகளில் போய்த் தேடிப்பார்க்க பணவசதீ இல்லை.

“பொது அமைப்புகள்” மனிதார்மை நிறுவனங்களிட்டை நீங்கள் அறிவிக்கவீல்லையா?.....” என்று கேட்டோம்.

“I.C.R.C இலை முறையீட்டனாங்கள்.... தாங்கள் எல்லாச் சீறைச் சாலையிலையும் தேடினதாகவும்.....எங்கேயும் இல்லை என்றும் கூறிச்சீனம். எங்கட கீராம அலுவலர் மரண அத்தாட்சீப் பத்திரம் தருகிறார்க்கலை. ’ என்றார்.

“ஏன்?....”

“தீருமணப்பதீவு இல்லை.....தீருமணப்பதீவு இல்லாம மரண அத்தாட்சீப் பத்திரம் தாறது சட்டமில்லையாம்...என்டவ,,,,”

“ஏன் தீருமணப்பதீவு செய்யாம வீட்டனீங்கள்”

தலையைக் குன்றது கொண்டு நின்றார் ஜெயந்தினி. அவரது மகளுக்கு வயது ஏழு.

“மகள் பாடசாலைக்குப் போறவா?....”

“ஓ..போறவ...ஆண்டு ரெண்டில பாடக்கிறா...ஆனா பீறப்பு

அத்தாட்சீப்பத்திரம் இல்லை...அதால் பள்ளிக் குடத்திலை பெயர் பதிவில்லை. கும்மா பள்ளியை போய் வருகிறது....”

ஜெயந்தின் நான்காம் ஆண்டுவரை பழத்திருக்கின்றார்.

“வாழ்க்கையை எப்பீடி ஒட்டுறீங்கள்?.....”

“பதிவுகள் ஒன்றும் இல்லாததால்... உதவிக்கொடுப்பனவுகள் எதுவும் இல்லை.....கூலிவேலைக்கு போற்றான்....”

“கூலிவேலையென்டா என்ன வேலை?.....”

“அருவிவெட்டுறது..... கீணத்துமண் இழுக்கிறது..... புல்லுவெட்டுறது..... என்ன வேலை எண்டாலும் போறது தான்.....”

விடிவற்ற முகத்தில் வீரக்தியுடன் ஒரு சீரிப்புச் சீரத்தார் ஜெயந்தின்.

கரன் காணாமற் போன பீறகு ஜெயந்தின் பொது அமைப்புகளிடம் தேடித்தேடி அலுத்துப் போனார். தீருமணம் சட்டப்பழான முறையில் பதிவு செய்யப்படாததால் மரணப்பதிவு பத்திரம் பள்ளிக்கான பீறப்புப் பத்திரம் எதுவுமே ஏருக்க முடியாதநிலை. ஏழு வயதுப் பெண்பிள்ளை பீறப்புப் பத்திரம் இல்லாமலே பாடசாலைக்கு போய்வருகிறாள். கூலிவேலைகளுக்கு போகும் ஜெயந்தின் வறுமையாலும், தனக்கும் குழந்தைக்கும் பாதுகாப்பு தேவை என்பதாலும், சமூகத்தின் வீரர்ச்சனங்களில் இருந்து விடுபட விரும்புவதாலும் 49 வயதுள்ள ஒருவரை மறுமணம் செய்துள்ளார். இந்த தீருமணத்துக்கும் சட்டரீதியான பதிவில்லை ஒன்றரை வயதில் ஆண்குழந்தை உள்ளது. இந்த துணைவரும் கூலிவேலைக்கு போகிறார். குழந்தையை வயதான தாயிடம் வீட்டுச் செல்கிறார்.

புது முறிப்பு கீராமத்தில் இன்னென்று பெண் போகநாயகி விவருக்கு வயது 34 விவரது துணைவன் வேலு வீஜயகுமாா் 1997 ஆவணீ மாதம் 20ஆம் தீகதி சத்ஜெய ஆக்கிரமிப்பின் பின்

நாற்று இதழ் —

நாற்று மென்னி இதழ் —

காணாமற் போயியுள்ளார். 11 வயதில் ஒரு மகன். வீட்டின் கூரையில் அரைவாசீப் பகுதிக்கு மட்டும் கிருகு ஓட ஓடக் கட்டப்பட்டுள்ளது. சமையல், பருக்கை எல்லாமே அதற்குள்தான்.

நாங்கள் அவரைத் தேடிப் போன போது அப்போதுதான் குளிக்கப் போய் வீட்டு வந்து கொண்டிருந்தார். உள்ளே சென்று அம்ந்தோம்.

“உங்கள் துணைவருக்கு என்ன நடந்தது?.....”

“ஆயிபிடிச்சுக் கொண்டு போய் ..... காணாமற் போயிட்டார்.....”

“எப்பீடநடந்த தெண்டு சொல்லுவீர்களா?”

“கீளீநோச் சீக்கு ஆம் வந்தவுடனை நாங்க

ஸௌல்லாம் இடம் பெய்ந்து போயிட்டம்..... போன இடம் புதுச் சர்யான கஷ்டம்..... இவர் பார்த்திட்டு தீருவையாறில் தேங்காய் பீஷங்கீக் கொண்டு வாறன் என்று சொல்லி வேறும் மூண்டு பேரோடை சேர்ந்து போனார்....தீரும்பி வரேல்ல.....”

“என்ன நடந்ததெண்டு தெரியாதா?.....”

“சுடப் போன ரெண்டு பேரை ஆமி பீஷங்கதெண்டு தெரியும்.....”

“மனிதாரீமை அமைப்புகளுக்கு அறிவிச் சுதாக்கேட்டுக்களா?.....”

“ஓ..... இவர் பீடிப்பட்டது 1997 ஆவணீ 20ஆம் தீகதி ..... செஞ்சிலுவை சங்கத்திலை அறிவிச் சனான்..... இவற்ற போவழியிலை ஆரும் சிறையிலை இருக்கிறதா தாங்கள் அறியேல்லை எண்டு சொல்லிச்செனம்..... வவுனியாவிலை எல்லாம் போய்த் தேடினான்..... ஆளைப்பற்றி ஒரு வீப்ரயும் இல்லை.....”

“மகனுக்கு எத்தினை வயது?.....”

நாற்று இதழ் - 25

“பதினொண்டு.....”

“பாக்கீராரோ.....”

“ஓ.....வீக்கினேஸ்வராக்கு போறது.....எங்களுக்கு எந்த மனிதூரிமை அமைப்பும் இதுவரை எந்த உதவீயும் செய்யேல்லை.... கடன் பட்டும், கூலிவேலை செய்தும் தான் குடும்பத்தை ஓட்டுறன்ஸ்....”

துணைவன் வீஜயகுமார் காணமற் போன பீன்ஸர் யோகநாயகி மீகவும் சீரமங்களுடன் வாழ்க்கையை நகர்த்த வேண்டி இருந்தது. எந்த வீதமான உதவீகளும் கிடைக்காத நிலை. பொது நிறுவனங்கள் இவரது துணைவனுக்கு என்ன நடந்ததென தெரியாதென கைவிரித்துவீட்ட நிலை. தனக்கு பாதுகாப்பு தேவையெனக் கருதி போகநாயகி மறுமணம் செய்திருக்கிறார். புதிய வாழ்வின் அறுவடையால் பெண்குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றிருக்கிறார். குழந்தை 27 நாட்கள் வயதுடையது. குழந்தை பெற்றிருப்பதால் இப்போது கூலிவேலைகள் எதற்கும் போவதில்லை. தீருமணம் இன்னமும் பதிவு செய்யப்படாமல் உள்ளது. தீருமணப் பதிவின் அவசியத்தை விளக்கி வீட்டு விடை பெற்றோம்.

பாலகடைச் சந்தியடி.. புதுமுறிப்பில்..... ,வைரமுத்து பாலேஸ்வரனின் துணைவி வசந்தகுமாரி வயது 35. மூன்று பெண் பீள்ளைகள் உட்பட 5 பீள்ளைகளின் தாய். சத்ஜெய நடவடிக்கையின் போது இடம் பெய்ந்த மக்களோடு இவர்களின் குடும்பமும் இடம் பெய்ந்து பூனீயன்குளம் ஸ்கந்தபுரத்தில் தொந்தவர் வீட்டில் இருந்தார்கள். அவசரத்தில் வீட்டுப்பொருட்கள் எல்லாம் அந்தந்த இடத்தில் போட்டு வீட்டு ஓடினார்கள்.

ஈநாற்ய விவரி இதழ் —

ஈநாற்ய விவரி இதழ் —

“வீட்டை ஒருக்கால் பார்த்துக் கொண்டுவாறன்.....” என்று கூறி இவரது துணைவர் பாலேஸ்வரன் போனார்.

வீடு பார்க்க வந்த இவரையும் இன்னும் சீலரையும் கைகளைப் பிணைத்துக்கட்டி சரிக்கீருகளைத் தூக்கி வைச்சு சூட்டிக் கொண்டு போனதை ஆக்கள் கண்டிட்டு வந்து சொன்னவை..... வீடு பாக்கப் போனவை தானே வீசாரீச்சுப் போட்டு வீடுவான்கள் எண்டுதான் நம்பினம்..... ஆனா இன்டுவரைக்கும் விடேல்லை.....” என்றார் மிகுந்த கவலையோடு. ஓரளவுக்கு பாதித்தவர்... தையலும் கற்றிருக்கிறார்.

‘முந்தி’ காணாமல் போனவையினர் குடும்பத்தாக்களுக்கு வேலை எண்டு சொல்லி தைக்கிற வேலைக்குப் போனான்..... பீறகு.... அந்த நிலையத்தைப் பூட்டிப் போட்டினம்.... இப்பகுலி வேலைக்குப் போறனான்.... ஆராவது தையல்யிலென் ஏறுத்து தந்தால் தைச்சு உழைப்பன்.... நிறைப் பேர் வந்து வந்து வீபரங்களைப் பதியினம்... ஆனா ஒரு உதவீயும் செய்யிறேல்லை..” என்று கூறினார்.

புது முறிப்பில் துணைவனை தேடித்தேடி ஓய்ந்திருக்கும் பெண்களில் ஓருவர் கனகலீங்கம் கணேஸ்வரி. 1959 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். பீள்ளைகள் 3 ஆண் 3 பெண்கள். புதுமுறிப்பில இந்திரன் பேக்கறியின் உரிமையாளராக இருந்தவர் கனகலீங்கம். சத்ஜெய இராணுவ நடவடிக்கையின் போது இடம் பெய்ந்து வந்து வீபரங்களைப் போனார்கள். கனகலீங்கத்தின் தாயாரிடம் 8 ஆம் வாய்க்கால், உருத்திரபாத்தில் பேக்கறி ஓன்றிருந்தது. லக்கமி பேக்கறி அதன் பெயர்.

தாயாரின் பேக்கறி யிலுள்ள தளபாடப்பொருட்களை ஏற்றுவதற்காக தன்னுடன் இன்னும் ஒப்பரை கூட்டிப் போனார். இன்றுவரை தீரும்ப வில்லை. இவர்களை இராணுவத்தீனர் பிடித்து கைகளைப் பீணைத்து தோளில் சமீக்கின்களை சமக்க வைத்து கூட்டிச் சென்றதாக கதைக்கிறார்கள்.

செஞ்சிலுவைச் சங்கம், மனீத உரிமைகுழு எல்லாத்துக்கும் அறிவிச்சு தேடினாங்கள். கஞுத்துறை பூசா எல்லாம் போய்த் தேடினானான். அங்கை இல்லை. வெலிக்கடையிலைபோய்ப்படார்க்க அனுமதி இல்லை.... இங்கே இருக்கீர ஆட்களைப் போய் பார்க்கேலாதாம் தேடித்தேடியே உள்ள நகை நட்டுப் பொருள்பண்டமெல்லாம் வீத்தாச்சு.....”

“நீங்கள் தேர்தலிலை ஆருக்கு புள்ளி போட்டனீங்கள்...,” என்று கேட்டோம்.

“வீட்டுக்கு...” என்றார்.

“நீங்கள் புள்ளி போட்ட உறுப்பினர்களிட்டை எதும் முறையீரு செய்யேல்லையா?....”

“கஜேந்திரன் M.P
யிட்டை கதைச்சு பெயர்
வீரம் குருத்தனாங்கள்
அவர் விசாரிக்கேக்
குள்ள 37 பேற்ற
பெயர் வீரம் காட்டின
வங்களாம் . அதீல
எங்கட இவற்றை பெயர்
இல்லையாம்...”

“இப்பெப்பிடி சீவியம் போன்றது?...”
“முத்தமகன் கலியானம் கட்டி வீட்டார்.... நாங்களா தோட்டம் செய்யிறம்.... இப்பக்ணைத்தீவு தண்ணீயில்லை..... களிக்க முழுக்க கூட தாா இடம் போய்வாறும்....” என்றார் .

இது வரை மனீதாமை அமைப்புகள் எதுவும் உதவி வழங்கவில்லை என்பது இவரது மனச் சுமை .

வருகின்ற வழியில் முருகேச யோகம்மாவின் வீடு. இவரது துயரம் மிகப் பெரியது. சத்ஜெய இராணுவ நடவடிக்கையின் போது கனகபுரத்தீவிருந்து இவர்கள் ஸ்கந்தபுரத்தீர்க்கு இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தார்கள் நிரந்தர வாழ்விடமான கனகபுரத்தீல் கமம் தான் இவர்களின் தொழில். தென்னைகளும் நீங்றன.

துணைவர் முருகேச ஞாயிற்றுக் கீழமைகளீல் ஸ்கந்தபுரத்தீவிருந்து வந்து கனகபுரத்தீல் தேங்காய் பிழங்கீக் கொண்டு செல்வார். இவரோடு இவரது முத்தமகனும் வருவார். அன்றும் ஞாயிற்றுக்கீழமை.....வழுமைபோல தேங்காய் பிருங்க என்று புறப்பட்டவர்கள் திரும்பி வரவில்லை. 53 வயதுத் தந்தையும் 22 வயது மகனும் இன்று வரை இல்லை. சம்பவம் நடந்து முடிந்த சீலநாட்களில் வந்து பார்த்த போது சிரித்தீல் இரத்தம் உறைந்து கிடந்தது. முள்ளுக்கம்பி வேலியில் இரத்தம் தோய்ந்த நிலையில் சாரும் தொங்கிக் கிடந்தது.

32 வயது மகனும் 24 வயது மகனும் உள்ளனர் . மகன் கடையில் வேலை செய்கிறார். கமம் செய்கிறார்கள். கோழிவளர்க்கிறார்கள் .

“அம்மா ஒரு படம் எடுப்பா?....”

கேட்டதும் படமெருக்கும் பாம்பாப் சீற்றும் கொண்டார்கள்....

“எங்களைப் படமெருக்க வேண்டாம்..... எங்களைப் பற்றியும் எழுதவேண்டாம்..... எத்தீணைபேர் உப்பிடி வந்து வந்து எழுதீக் கொண்டு போயிட்டினம்.... ஒருதரும் ஒரு முடவும் சொல்லேல்லை.... ஒரு உதவீயும் செய்யேல்லை.... எங்கட துன்பமும் துயரமும் கஷ்டமும்.... எங்களோடை..... போங்கோ..... எங்களைப் பற்றி ஒண்டும் எழுத வேண்டாம்.....”

உள்ளே எழுந்து போய்விட்டார்கள்.

இக்கிராமத்தில் கிணற்று வசதியில்லை. புதுமுறிப்புக்குளமே இவர்களின் தேவைகளை நீறைவு செய்கிறது. பிறப்பையோ, இறப்பையோ, தீருமணத்தையோ முறையாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இவர்களிடம் இல்லை. இதன் காரணமாக இவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்கள் ஏராளம். மலசலகூடம் போன்ற அழிப்படை வசதிகள் கூட அற்ற சூழலில் துயரம் சமந்து வாழும் இவர்களின் வாழ்வு மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியதாகவே உள்ளது.

இவர்களுடைய இழப்பும் தூயரமும் ஈடு செய்ய முடியாதது. ஆற்றமுடியாதது. இந்த இழப்பினதும் துயரத்தினதும் வீளைவே இந்தச் சீற்றத்தின் வெளிப்பாடு என்பதைப் புரிந்து கொண்ட நாம் எமது மக்களின் சோகங்களைச் சமந்து, இதயச் சமையோடு தீரும்பினோம்.

ஆதிலட்சுமி சீவகுமார்

சீற்றிய வியாணியார்

சிங்கர் உற்பத்திர் பொருட்களை

தொல் இயந்திரம்
நீர் இறைக்கும் இயந்திரம்

குளிர்சாகனம் போடி
மின் வீசிரி

போன்றவற்றின் வள்ளி விற்பனையாளர் ! சிங்கர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் சீற்றியார் !

HERO HONDA மோட்டார் சைக்கிள் விற்பனை முகவர்
தரமான சேவைகளுடன் உங்கள்,
உரிமையாளர் ம. இக்னேஸ் டீ

A9 வீதி

ஓ

தகங்களைக் கூடுதலாக நுகர்கிறது பெண்கள்தான் என்கின்றன புள்ளி விபரங்கள். பொதுவாக அவதானித்தபோதும் பெண்களுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் இடையிலான உறவு ஆண்களை விடக் கூடுதலாக இருப்பது தெரிந்தது. பெண்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு இருக்கிற ஓய்வில் இந்த ஊடகங்கள் வந்து குந்தியிருக்கிறன. தொலைக்காட்சி, வானெலி, பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் என எல்லாவகையான ஊடகங்களிலும் கூடுதலான பரிச்சயம் பெண்களுக்குத்தான் உண்டு. இதனால் இந்த ஊடகங்களில் பலவும் அல்லது எல்லாமே பெண்களைக் கவருகிற மாதிரி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கின்றன. இதுதான் இங்கே முக்கியமானதும் கவனிக்கவேண்டியதும்.

பெண்கள் ஊடகங்களை கூடுதலாக நுகர்கிறார்கள் என்பது உண்மையென்றால், தொடர்பாடலின் அறிவையும் வெளியிலகின் வளர்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் அவர்கள் அதிகமாகப் பெறுவார்களே என்ற கேள்வியெழலாம். உண்மைதான். ஊடகங்களை நுகர்வதில் கூடுதலாக இருப்பது

பெண்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் என்ன மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளையும் விடயங்களையும் விரும்புகிறார்கள்; நுகர்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அவர்களில் வளர்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் அவதானிக்கமுடியும்.

வானோலிகளில் பெரும் பாலான பெண்கள் பாடல்களைத்தான் விரும்பிக் கேட்கிறார்கள். ஏன் ஆண்கள் பாடல்களை விரும்புதலில்லையா; கேட்பதில்லையா என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அவர்களும் விரும்புகிறார்கள் கேட்கிறார்கள்தான். சில வேளாகளில் ரசனைமட்டம் கூட இருதாப்புக்கும் ஒன்றாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், பெண்கள்தான் வானோலியைக் கேட்பதும் அதிகம்; அதில் ஓலிபரப்பாகிற நிகழ்ச்சிகளையும் பாடல்களையும் தெரிந்து வைத்திருப்பதும் அதிகம். வானோலிக்கு அவர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களில் கூட இதனை அவதானிக்கலாம். இதுதவிர அந்த நிகழ்ச்சிகளை கூர்ந்து அவதானித்தாலே சில விடயங்களைப் புரிந்து கொள்ளலாம். காதல், தாய்மை, சோகம் என கலவைகளில் இவைவரும்.

வீட்டுப்பணிகளை ஓரளவுக்கு முடித்துக் கொண்டு பெண்கள் சற்று ஓய்வெடுக்கிற நேரங்களில் ஓலிபரப்பாகிற நிகழ்ச்சிகளில் பலவும் பெண் சர்ப்புக்குரியதாகவே இருக்கின்றன. தவிர, பெண்களுக்கென்றே தனியான நிகழ்ச்சிகள் வேறு ஓலிக்கின்றன. வெளியே வேலைக்குப் போய் வீடு திரும்பும் பெண்களுக்கேற்ற மாதிரியும் கூட நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. இதே மாதிரித் தான் தொலைக்காட்சிகளிலும் நிகழ்ச்சிகள் ஒளிக்கின்றன. மதியத்திலும் முன்னிரவிலும் பெண்கள் தொலைக்காட்சியின் முன் குந்தியிருக்கிறார்கள். வேறு என்ன வேலையிருந்தாலும் அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு இந்த

ஈடுறுப்பு மென்னி இதழ்

ஈடுறுப்பு மென்னி இதழ்

நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பது முக்கியமாகிவிட்டது. இப்போது, அவர்கள் இதைவிட்டு விலகிவிட முடியாதபடியான ஒரு வித ஈர்ப்புவலை இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குண்டு. அப்படியான கவரும் நோக்கோடு தான் நிகழ்ச்சிகளும் தாயாரிக்கப்படுகின்றன. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளின்

‘

பெண்களின் போழுதைக் கொள்ளலையிடத்து அவர்கள் நடைமுறை வாழ்வைக்காணாமல் கனவுஸ்கில் சஞ்சரிக்க விடுகின்ற ஊடகங்கள் தான் இன்று பெருக்கின்றன.

‘

தன்மையும் இதுதான். அவற்றின் உத்திகளும் இப்படித்தான். புத்தகங்களில் கூட இதனை அவதானிக்கலாம்.

இவைபொதுவானவை. இதில் இனிக்கூர்ந்து அவதானிக்க வேண்டியவையுண்டு. அது தான் முக்கியமானதும் கூட. ஒன்று, பெண்களை இலகு வாகக் கவரக்கூடியவாறான உத்திகளைப் பயன்படுத்தும் போக்கு இந்த ஊடகங்களில் பலவற்றுக்கும் உண்டு. ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற, வளர்ந்திருக்கிற ‘பொழுதுபோக்கு’ என்ற கருத்தோட்ட ரசனைக்கு இன்னும் இனிப்பாகத் தீனிபோடுகிற சங்கதிதான் அது. இது இன்னுமின் நுழைப்பு பெண்களை வளர்ச்சிவிதியிலிருந்து கட்டுப்படுத்தும் தீயவைலைப் படப்பின்னல். பெண்கள் அறிவுமயப்படுகிற விடயங்களை பெண்களுக்குத் தருவதைவிட, பெண்களின் பொழுதைக் கொள்ளலையிடத்து அவர்கள் நடைமுறை வாழ்வைக்காணாமல் கனவுஸ்கில் சஞ்சரிக்க விடுகிற ஊடகங்கள் தான் இன்று பெருக்கியிருக்கின்றன. இவை பெண்களுக்கென்று

ஈடுறுப்பு இதழ் - 25

நாற்று

அழகுக்குறிப்புகள், அலங்காரவிடயங்கள், பெண்களின் காதல் கண் ணீர் பெண் களின் விட்டுக் கொடுப்புகள், ஏற்றுக் கொள்ளல்கள் என சம்பிரதாயமான விடயங்களை அந்தச் சூழலுக்குள் நின்றே காட்டுகின்றன. மாறுதலாக, பெண்களின் பிரச்சனைகள் உணர்வுகள், அவர் களுடைய விடுதலை “அவர்களுக்கான சுதந்திரம், அவர்களின் வேட்கை, பெண் சமத்துவம் பெண் உயிரி என்ற வளர்ச்சி நோக்கிய கண்ணோட்டத்துடன் வெளிப்பாட்டைகிற நிகழ்ச்சிகள் அல்லது விடயங்கள் குறைவு.

பெண்கள் கூடுதலாகப் பார்க்கின்ற தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் கருத்தோட்டத்தையும் அவதானித்தால் அவை பெண்களை இன்னும் பலவீனப் படுத்துவதைக் காணமுடியும். பிற் போக்குத் தனமும் பெண்ணடிமைக்கூறுகளும் கொண்ட வாழ்வை அவை காட்டும்; வலியுறுத்தும். பெண்ணின் அழகு, பெண்ணின் அழுகை, பெண்ணின் அங்கம் (அழகு, அழுகை, ஆபாசம்) என்பதில் தான் இவற்றின் மையம் உண்டு.

பத்திரிகைகளின் போக்கும் கிட்டத்தட்ட இப்படித்தான். இதைவிட புத்தகங்கள்தான் மிகவும் மோசமானவை. தமிழில் குறிப்பாக ரமணிச்சந்தரன், அனுராதா ரமணன், லக்ஷ்மி, ராஜேஸ்குமார், புஸ்பா தங்கத்துரை, பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர் போன்றவரை எழுத்தாளர்கள் போன்களின் கனவுகளை தவறான திசையில் வளர்ப்பதாகவே எழுதிக் குவிக்கிறார்கள். பெரும்பாலான நூல்கள் களிலும் இந்தப்புத்தகங்கள் தான் வங்கி அடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை அதிகமாக வாசிப்போன்களும் பெண்கள்தான். ஓரளவுக்கும் படித்த பெண்களிலிருந்து விட்டிலிருக்கும்

நாற்று விவரங்கள்

நாற்று விவரங்கள்

பெண்கள் வரையில் இந்தவரை எழுத்துகளையே அதிகமும் வாசிக்கிறார்கள்.

முழுப்புனைவாகவும் பெருங்கற் பனையாகவும் காட்டப்படுகிற வாழ்வில் தங்களின் கனவையும் பொழுதையும் வளர்க்கும்படியாகிறது. பல பெண்களுக்கு சடங்கு, சம்பிரதாயம் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கெனவும் விதிமுறையெனவும் வலியுறுத்திக் காட்டுவதன் மூலமாக பெண்களின் மனதில் அவற்றை நிறுத்திவிடுகின்றன இவை. பல சடங்குகளின் உயிர்ப்பு இல்லாமற்போய்விட்ட இன்றைய நாட்களிலும் அவற்றை மீண்டும் மீட்டுக் கொண்டு வர முயல்கின்றன இவை. புனிதத்தன்மையுடையவை இந்தச் சடங்குகளும் வழமைகளும் என்று நியாயப்படுத்த முனைவதினுடைக் கொண்ட பெண்களை அவற்றின் பின்னால் நிற்கவைக்கின்றன மேலும். அறிவியலில், சமநிலையில், ஆற்றல் வெளிப்பாட்டில், சிந்தனையில், உழைப்பில், செயற்றிறனில் பெண்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சிகளைத் தர்க்க பூர்வமாக நிருபிக்க எந்த ஊடகமும் யோசிப்பதில்லை. அப்படி பெண் சற்றுச் சிந்திக்கிற ஊடகங்களையும் பெரும்பாலான பெண்கள் நாடுவதும் இல்லை? அறிய விரும்புவதும் இல்லை. மிகச்சுருங்கிய வட்டங்களில் மட்டும் இந்த உயர்வான சிந்தனையும் தெளிதலும் இருக்கிறது. இதனை பரந்த

6

சடங்கு, சம்பிரதாயம் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கெனவும் விதிமுறையெனவும் வலியுறுத்திக் காட்டுவதன் மூலமாக பெண்களின் மனதில் அவற்றை நிறுத்திவிடுகின்றன இவை.

9

மிகச்சுருங்கிய வட்டங்களில் மட்டும் இந்த உயர்வான சிந்தனையும் தெளிதலும் இருக்கிறது. இதனை பரந்த

தளத்தில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டியதே எப்போதுமுள்ள சவால். ஆனால், பரந்த அளவில் அறிமுகமாகியிருக்கிற, இயங்கி வருகிற ஊடகத்தளம் இந்த விழிப்புக்கு எதிர்நிலையிலேயே பலமாக உள்ளது.

ஏற்கனவே இருந்துவரும் ஆண்நிலைப்பட்ட சிந்தனை ஊடகங்களில் பெண்களுக்கான மதிப்பை ஒடுக்குமுறை சார்ந்ததாகவே காட்டுகின்றன. அங்கே பெண் அடையாளம் உண்மையான தல்ல. ஆன் அதிகாரமயப்பட்டது. ஆன் நலன் சார்ந்தே அதன் இயக்கமும் நெறிமுறைகளும் இருக்கின்றன. அவற்றில் காட்டப்படுகிற பெண்களும் மெய்யான பெண்களால்ல. அதாவது பெண்ணின் உண்மை வெளிப்பாட்டோடோ, இயல்போடு காண்பிக்கப்படுவதில்லை, வெளிப்படுவதுமில்லை. பெண் ணின் உணர்வுகளும் பிரச்சனைகளும் சரியான முறையில் இனங்காணப்படுவதும் இல்லை, தீர்வுகாண முயற்சிப்பதும் இல்லை.

இவ்வாறுள் எ ஆண் மனோபாவ ஊடகங்களின் செல்வாக்கினால் ஆளப்படுகின்ற பெண்கள் ஒரு பக்கம், இதுபெண்களில் ஊடகம்செலுத்துகிற தாக்கம் பற்றியது.

மறுபக்கத்தில் ஊடகங்களில் பெண்கள் சித்திரிக்கப்படுகின்ற விதமும் நோக்கமும், பெண்ணுடலை கவர்ச்சியாக்குவதே இதில் பிரதானமானது.

இரண்டாவது பெண் ணைப்பற்றிய வர் ணைகளும் கருத்துகளும். புராண, இதிகாச அடையாளங்களிலிருந்து சரித்திர-சமகால விடயங்கள் வரையில் பெண் கவர்ச்சியே மூலதனமாக்கப்படுகிறது.

பெண்ணை ஒரு உயிரி என்ற நிலையிலிருந்து பெயர்த்து

ஷாந்தி வெள்ளி திதழ் -

+ நாற்று வெள்ளி திதழ் -

அவரை ஒரு பொருள் என்ற நிலைக்கு கொண்டு வந்து பயன்படுத்தல் இங்கே நிகழ்கிறது. பயன்படுத்தல் எனும்போது அது ஒரு பண்டம், பொருள் என்பதாகிறது. பண்டம் அல்லது பொருள் என்று வரும் போது அது உயிரி என்ற உணர்வுப் பெறுமானத்திலிருந்து அப்பறப்படுத்தப்படுகிறது.

விளம் பரங்கள், சினிமா, அலங்காரம், அழகு என எல்லாவற்றின் போதும் காண்பிக்கப்படுகிற பெண் என்ன அடிப்படையில் சித்திரிக்கப்படுகிறாள் என்பதைக் கூர்ந்து பாருங்கள். அப்போது இவை நன்றாகப்படிலனாகும்.

ஆக இரண் டு தளவுகளிலும் பெண் மதிப் பிழக்கப்பட்டவளாகவே இருக்கிறாள். பெண் பற்றிச்சிந்திக்கும் சரியானதொரு சிந்தனையைக் கோரி நிற்கின்றன எல்லாமும்.

'கருணாகரண்'

இரண்டு குழந்தைகளுக்கு தாயாக இருந்த வெதர்லாந்து நாட்டின் வீராங்கனை 1948 ல் நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டில் 100, 200 மீற்றர் ஓட்டப் போட்டுகளில் இரண்டு தங்கம் வென்றார்.

1960 ல் குறைமாத வளர்ச்சியுடன் மிறந்த வில்லா குடால்வ் என்னும் அமெரிக்க வீராங்கனை 100 M 200M ஆகிய ஓட்டங்களில் தங்கம் பதக்கம் வென்றார்.

பார்ப்பு முறைகள்

மி னாட்சி கலைந்த தூக்கத்துடன் கண்களை கசக்கி வெளியே பார்த்த போது உலகம் இயங்க ஆரம்பித்திருந்தது. “கொக்...கொக்” சத்தத்துடன் குஞ்சுகள் புடைசூழ கோழிகள் அந்த அதிகாலைப் பொழுதிலேயே இரைதேட ஆரம்பித்திருந்தது. “கா...கா..” தனது இரையின் இலக்கை நோக்கி காக்ககை கூட்டம், இன்னும் கிளிகளும், குயில்களும் மற்றைய பிராணிகளும் தம் தம் பாலையில் அளவளவியடி இரைக்காக அவை பேசும் பாலை புரியாவிட்டால் கூட அதில் தொனிக்கும் நம்பிக்கை எங்காவது ஒரு மூலையில் தமக்குரிய உணவு கிடைக்கும் என்ற உறுதி மீணாட்சியை ஏக்கம் கொள்ள வைத்தது. மீணாட்சி பெரு மூச்சொன்றை வெளிவிட்டபடி “சீ இந்த பறவைகளில் எதேனும் ஒன்றாக நான் பிறந்திருக்க கூடாதா? அவைகளால் கூட நேரம் தப்பாது தனது குஞ்சுக்கு உணவு குடுக்க முடிகிதே பாவி நான் இந்த பாலகன் பட்டினியால் வாடுவதை கூட தடுக்க

முடியாதவளாய், அதை பார்த்தும் கையாலாகதவளாய் இருக்கிறேன்” அவள் தாய் மனம் குழுறியது. அவளது இடுப்பின் மீது காலைப் போட்ட படி அயர்ந்து உறங்கும் மகனைப் பார்க்கிறாள். விலா என்பகள் வெளித்தெரிய சுவாசித்துக் கொண்டு ஆழந்த நித்திரையில் இருந்தான். அவள் ஒட்டிய வயிறும் குச்சி குச்சியாய் கை கால்களும் அவளை என்னவோ செய்தது. இருந்தும் அந்த முகத்தில் எந்தப் பாதிப்புமே தெரியாத அமைதி, மகனின் தலையை கோதிவிட்டவள். குனிந்து அவள் நெற்றியில் முத்தமிட்டாள். மெதுவாக அவன் காலைத் தூக்கி தன்னை விடுவித்துக் கொண்டவள். அவனின் தூக்கம் கலையாதவாறு மெதுவாக எழுந்திருந்தாள். வாசலில் அவளது மாமியார் எதோ முனகியவாறு படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தாள்.

முகவரி இன்றி இராணுவத்தின் கெட்டுபிடிக்குள் தொலைந்து போன அவள் கணவன். அவளது பாதுகாப்பிற்காக தனது தாயையும் பாசத்திற்காக மகனையும் அவளிற்குத் தந்துவிட்டுச் சென்றிருந்தான். கண்களில் துளிர்த்த நீரை சேலைத் தலைப்பால் துடைத்த படி அடுப்படிக்குள் சென்றாள். பாத்திரங்கள் ஒன்றும் பெரிதாக அலம்புவதற்கு இருக்கவில்லை. சமைத்திருந்தால் தானே கழுவுவதற்கு நேற்றைய தினம் கஞ்சி காய்ச்சிய பானை மட்டும் ஒரு மூலையில் இருந்தது. அதை எடுத்து அலம்பி வைத்தவள், இன்றைய பொழுதிற்கு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்ற கவலையுடனையே கள்ளிகளைப் பொறுக்கி அடுப்பை மூட்டினாள். தேவீப் பானையை அடுப்பின் மீது வைத்துவிட்டு அடுப்பையே வெறிக்கப் பார்த்திருந்தாள். கைகளும் கால்களும் பரபரக்க கணவன் வேலைக்குச் செல்லும் முன்பு சமையலை முடிக்க வேணும் என்று இதே அடுப்படியில் அவள் பம்பரமாக சுழன்ற நினைவுகள் அவளைத் தட்டிய போது அடுப்பு போல அவள் வயிறும் எளிந்தது. இருமல் ஓவி அவள் கவனத்தைத் திருப்பவே பனை மட்டை வரிச்சினுாடாக வெளியே பார்க்கிறாள். நெஞ்சை நீவியடியே அவள் மாமியார் திண்ணையில் வந்து அமர்வது தெரிகிறது “என்ன மாமி செய்யது”

“ஒண்டுமீலை பிள்ளை” “அம்மா.....” கண்களைக் கசக்கியபடி மகனும் எழுந்து வெளியே வராவே “முகத்தைக் கழுவி கொண்டு வா அப்பு அம்மா தேத்தண்ணி

தாறன்” என்றாள். முற்றத்தில் ஒட்டைப்பானையில் இருந்த கரித்துண்டை எடுத்து வாயில் போட்டு தனக்கு தெரிந்தவாறு பல்லைத் துலக்கி வானித் தண்ணீரில் முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு தாயை நோக்கி ஒடினான் சிறுவன். பானையில் கொதித்த தேவீரைக் குவளைக்குள் ஊற்றிவிட்டு சீனிப் போத்தலை எடுத்தாள் மீனாட்சி.

அதன் கனமே அதன் உள் இருப்பை அவளிற்கு உணர்த்தியது. அகப்பைக் காம்பை எடுத்து போத்தலின் சுவரில் ஒட்டியுள்ள சீனியை சுரண்ட ஆரம்பித்தாள். தாய் செய்வதை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்திருந்த முத்து அவள் சுரண்டி முடித்ததும் தனது வலது கையை தாயை நோக்கி நீட்டிய படி இடது கையால் ஒரு தேவீர்க் கேள்ப்பையை எடுத்தாள். தன் முன் நீண்ட கையில் சிறிதளவு சீனியைக் கொட்டிவிட்டு மகனின் முகத்தை உற்று நோக்கினாள். அந்த முகத்தில் எதுவித எமாற்றமும் இன்றி நிர்சலனமாய் இருந்தது. அந்தச் சீனியை நக்கிக் கொண்டே தேவீரை குடிக்க ஆரம்பித்திருந்தான். அந்த ஏழை நிலையை ஏற்றுக் கொண்டு குறிப்பிற்கு நடக்கும் முத்துவின் குணம் அவளை மேலும் வேதனைப் படுத்தியது. ஒரு சராசரி தாயாக அவனது அடிப்படை தேவைகளை கூட அவள் பூரணமாக பூர்த்தி செய்யாத போதும் கூட அவள் அடம் பிடித்து அழுவதில்லை. அந்த வயதிற்கே உரிய பிடிவாதும் அது வேணும் இது வேணும் என்ற வேண்டுதல்கள் எதுவுமே அவனிடம் இருந்து அவளிற்கு கிடைத்தத்தில்லை. அவள் எதைக் கொடுத்தாலும் அதை மறுபேச்சின்றி ஏற்றுக் கொள்ளும் குணம் அவனுக்கு வாய்த்திருந்தது. தனது வறுமைக்கு கடவுள் கொடுத்த பரிசுதான் இத்தகைய பிள்ளையோ என்று அவள் மனம் நினைப்பதுண்டு. முத்து முன்பு தான் ஒரு குற்றவாளியாக நிற்பது போன்ற உணர்வு அவளிற்கு அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு.

மற்ற குவளை தேவீரை எடுத்துக் கொண்டு மாயியாரை நோக்கி நடந்தாள் மீனாட்சி, “மீனாட்சி.... மீனாட்சி... அயலில் வசிக்கும் பார்வதியிக்காவின் குரல் கேட்க திரும்பிப் பார்த்தாள் மீனாட்சி, “பிள்ளை கோயிலடியில் ஒரு வீட்டை வேலை இருக்காம் ராசண்ண சொன்னவர் வாரியோ” சொல்லி முடித்தாள் பார்வதி. மீனாட்சியின் முகம் மலர்ந்தது. அன்றைய பொழுதிற்கு வழி கிடைத்ததற்கு கடவுளிற்கு மனத்திற்குள் நன்றி சொல்லிக் கொண்டாள். “மூக்கா வாறன்” சரி வெளிக்கிட்டு வீட்டை வா நான்

போய் வெளிக்கிடுறன். பார்வதி போய் விட்டாள். மீனாட்சி பரப்புடன் ஆயத்தமானாள். சேலையை மாற்றி தலையை சீவிக் கொண்டாள். “மாமி தம்பியை கவனமா பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ நான் போட்டு வரான்” வாசல் தூணை அனைத்துக் கொண்டு தாயை ஏக்கத்துடன்

பார்த்தபடி நின்றிருந்தான் முத்து “அம்மா நானும் வரப்போறன்”. “வேணாம் அப்பு அம்மா போய் கெதியா வந்திடுவன். சரி வரேக்க உனக்கு என்ன வாங்கிவாறது” அவனை சமாதானப்படுத்துவதற்கு பேச்சை திசை திருப்பினாள். தலையை குனிந்தவாறே சிறிது நேரம் மெளனமாக நின்றிருந்தான் முத்து. பின்பு தலையை நியிர்த்தி “பிஸ்கோத்தும் வாழைப்பழமும்” என்றான். மகனின் கன்னத்தை தடவியவாறே புறப்பட்டவள் மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டாள். கடவுளே என்ற பிள்ளை எமாத்திற மாதிரி ஒண்டும் நடந்திடக் கூடாது நிச்சயமாக வேலை கிடைக்க வேணும் நல்ல சூலி கிடைக்க வேணும் என்று வேண்டிக் கொண்டாள்.

பார்வதியின் வீட்டை நோக்கி புறப்பட்டாள். மீனாட்சி இவளிற்காக படலையிலேயே காத்திருப்பது தெரிந்தது. “அக்கா போனா வேலை இருக்கும்தானே என்று மெதுவாக கேட்டாள்” இப்படித்தான் வேலை இருக்கும் என்று கேள்விப்பட்டு பல மௌல் தூரம் நடந்து போய் “இன்னைக்கு இல்லை நாளைக்கு வாங்கோ” என்று திருப்பி அனுப்பிப்பட்ட சம்பவங்கள் எத்தனையோ “ம்கூம் இருந்தா செய்யிறது இல்லாட்டி திரும்பி வாறது இதொன்றும் புதுச் இல்லையே” பெரு மூச்சடன் சொன்னாள் பார்வதி. சிறிது நேரம் மெளனத்தில் கரைந்தது. “என்ன பிள்ளை யோசனை பலவா கீட்கு ஒண்டும் பேசாமல் வாராய்” “ஒண்டுமில்லையக்கா இவர் இருந்திருந்தா நானும் என்ற பிள்ளையும் இப்பிடி கஸ்டப்பட வேண்டி வந்திருக்குமோ என்று யோசிச்சன்”

“உனக்கு இல்லாததால் கஷ்டம் எனக்கு இருந்தும் கஷ்டம்தான்” பார்வதி தனது பொறுப்பற்ற குடிகார கணவனை இடித்துரைத்தாள். “எனக்கு இந்த மறுஷன் உழைச்சு உருப்பிடியா ஒண்டும் தாறுமில்ல நான் கேக்கிறதையும் விட்டிட்டன் நான் கேக்காமலேயே தாரது வருஷத்துக்கு ஒரு பிள்ளையத்தான்” சொல்லி விட்டுவிரகத்தியாக சிறித்தாள் பார்வதி. மீனாட்சிக்கு பார்வதியை பார்க்க பாவமாக

இருந்தது. சிறிது காலமெனினும் தான் அனுபவித்த மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைஇவளிற்கு கிடைக்க வில்லையே என்று.

* * * *

தாய் போன திடையே ஏக்கத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் முத்து. அவள் பார்வையை விட்டு விடையிடும் முற்றத்திற்கு வந்து கேரலி உருண்டைகளை உருட்டி விளையாடத் தொடங்கினான். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் சிறுவர்கள் எல்லாம் கூட்டம் கூட்டமாக எங்கோ போவது அவன் கண்களில் பட்டது. ஒடிச் சென்று படலையடியில் நின்றபடியே “அண்ணா...எங்க போற்றக என்றான்”

“பனிச்சமரம் பழுத்திருக்கு அதுதான் பனிச்சங் குளத்திற்கு போறும்” முத்துவின் அயலவர்கள் யாவரும் இனப்பிரச்சனையால் ஏதோ ஒரு வகையில் பாதிக்கப்பட்ட வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் குடும்பங்கள் தான், தாய் தந்தையார் வேலைக்குப் போன பிறகு காட்டிற்கு பழும் பறிக்க, கிழங்கு தோண்ட என நேரத்திற்கு ஏற்றவாறு இவர்களும் தங்கள் வயிற்றுப் பாட்டை பார்க்க புறப்பட்டு விடுவார்கள். அந்த வகையில் பனிச்சமரம் பழுக்கும் காலம். அவர்களது வாழ்க்கையில் முக்கியமான தொன்றாகும். ஒரு போத்தலில் நீரை நிரப்பிக் கொண்டு பனிச்சங்காட்டிற்கு போய் விடுவார்கள். அங்கு விழுந்திருக்கும் பனிச்சம் யழங்களை பொறுக்கித் தின்று தமது பசியைப் போக்கி நீரையும் குடித்துவிட்டு வீடு திரும்புவார்கள். இது ஒரு வழுமையான நிகழ்வுதான். இருப்பினும் முத்து ஒரு போதும் இவர்களுடன் போனதில்லை. இன்று ஏனோ அவனுக்கு தானும் அவர்களுடன் போக வேணும் போல இருந்தது. திரும்பவும் வீட்டிற்குள் ஒடினான் “அப்பாச்சி நானும் மற்றவங்களோடை சேர்ந்து பனிச்சங் காட்டிற்கு போகப் போறன்.”

“வேண்டாம் கொம்மா வந்தாப் பேசவா.”

“இல்ல அப்பாச்சி நான் தனியிப் போகல்ல அம்மா வர முந்தி நான் வந்திடுவன்” தயக்கத்துடன் சொன்னான் முத்து.

கிழவி சிறிது நேரம் யோசித்தாள் வீட்டிலும் சமையலுக்கும் ஒன்றுமில்லை, மருமகள் வரும் வரையிலும் சிறுவன் பசியுடன் தனித்திருப்பதைவிட இப்படி பிராக்கா போய் வருவது அவனுக்கு சரியெனப்பட்டது. “சரி போயிட்டு கவனமா திரும்பி வரவேணும்.”

அனுமதி கிடைத்த மகிழ்ச்சியில் சிறுவன் அடுப்பாடியை ஞோக்கி ஓடினான். அங்கே கண்ணில் பட்ட போத்தல் ஒன்றை கழுவி நீரை நிரப்பி எடுத்துக் கொண்டு மற்ற சிறுவர்களுடன் தானும் சேர்ந்து கொண்டான். பரட்டைத் தலைகளும் காய்ந்து போன உடலுமாக அந்த சிறுவர் கூட்டம் காட்டை ஞோக்கி போய் கொண்டு இருந்தது.

* * * *

பிரதான வீதியையும் கோயிலையும் தாண்டி ஒரு வீட்டின் முன்பு நின்றாள் பார்வதி “அம்மா.. அம்மா..” என்று வீட்டை ஞோக்கி குரல் கொடுத்தாள். வீட்டிற்குள் இருந்து ஒரு பெண் எட்டிப் பார்த்தாள். “வேலைக்கு ஆள் வேணும் என்று கேட்டனர்களே ராக அண்ண சொன்னவர்.”

“ஓம்.. ஓம் உள்ளுக்கு வாங்கோ” அவள் இவர்களை ஏதின்பார்த்திருந்தது போல படலையை திறக்கவும் பார்வதி மீனாட்சியை பார்த்து நிம்மதி பெரு மூச்சு விட்டுக் கொண்டாள். அந்தப் பெண் இவர்களை வீட்டின் பின்புறமாக அழைத்துச் சென்றாள். சமையலறையை ஓட்டிய விரங்கதையில் அரிசி மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்தது. “இந்த அரிசியை புடைச்ச சுத்தப் படுத்த வேணும், இந்த அண்டாவில் உள்ள அரிசியை இடிச்ச வறுத்துத் தர வேணும். அவ்வளவுதான்” சிரித்துபடியே சொன்னாள். நன்கு சிரித்த முகம் குரலில் அதிகாரம் இல்லை. அன்பான பார்வை மீனாட்சிக்கும். பார்வதிக்கும் வேலை கிடைத்தது மட்டுமேன்றி அந்தப் பெண்ணின் போக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

சுறுசுறுப்புடன் வேலையைத் தொடங்கினார்கள். வேலையைத் தொடங்கி சர்றைக்கெல்லாம் அந்தப் பெண் தட்டில் சாப்பாடும் குவளையில் தேர்ந்தும் கொண்டு

வந்தாள். “சாப்பிட்டுடே வேலையை செய்யுங்கோ” என்றாள். மீணாட்சி திரும்பி பார்வதியைப் பார்த்தாள். அவள் பார்வையில் பொதிந்திருந்த கேள்வி பார்வதிக்கு நன்றாகவே புரிந்தது. இப்படித்தான் ஒருமுறை ஒரு வீட்டிற்கு இருவரும் வேலைக்கு சென்றிருந்தனர் கூலி நூறு ரூபாய் என்று சொல்லி விட்டு கடைசியில் இருபது ரூபாயை மட்டும் நீட்டினார்கள். என் என்று கேட்டதற்கு இரண்டு நேரம் சாப்பாடு கொடுத்ததாக சொல்லி அதில் கழித்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். காலையில் போட்ட பழைய சேர்றுக்கும் மதியம் அரைகுறையாகப் போட்ட சாப்பாட்டிற்கும் எண்பது ரூபாய் கழிக்கப்பட்ட கொடுமையை வெளியே சொல்லாது இருவரும் மனச் சுமையுடன் வீடு திரும்பியிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு போகும் இடங்களில் சாப்பாடு தந்தாலே இருவருக்கும் மனம் திக் திக் என அடித்துக் கொள்ளும். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கவும் “சாப்பிடுங்கோ” மீண்டும் வீட்டுக்காரி சொன்னாள். இருவரும் கையலம்பி விட்டு சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள். “யோசியதயடி பிள்ளை வீட்டுக்காரி நல்லவவா தெரியது கூலியில் கை வைக்கமாட்டா” மீணாட்சி மொனமாக தட்டில் இருந்த பாணை பியந்து சம்பவுடன் சேர்த்து வாயில் வைக்கப் போனவள் அப்படியே நின்றாள். கண்கள் கலங்கியது அடிவயிற்றை என்னவோ செய்தது. இதை கவனித்த பார்வதிக்கு அவள் நிலை புரிந்தது. “என்ன பிள்ளை வீட்டு ஞாபகம் வந்திட்டுதோ” “ ஓமக்கா தமிழ்க்குச்சட இண்டைக்கு காலம் ஒண்டும் குடுக்கேல்ல வீட்டில சமைக்கிறதுக்கும் ஒண்டும் இல்லை. மாமியும் பிள்ளையும் நான் போகும் வரைக்கும் பட்டினிதான் நான் மட்டும் இங்க என்னெந்டக்கா சாப்பிடுது”

“எனக்கு விளங்குதுடி ஆன யோசிச்சுப் பார் இவ்வளவு வேலையையும் செய்யிறதுக்கு உடம்பில் தெம்பு வேண்டாமோ? வேலையை முடிச்சாத்தான் கூலி. அது கிடைச்சாத்தான் அதுகளிற்கு சாப்பாடு”

அவள் சொல்வது நியாயமானதுதானே காலை வேலைக்கு வரும் போதே மீணாட்சிக்கு உடம்பு சோாவாகவும் தலை இலோசாக சுற்றுவது போலவும் இருந்தது. இந் நிலையில் சாப்பிடாமல் எப்படித்தான் வேலைகளை செய்து முடிப்பது. ஏதோ

நாற்று மென்னி திறழ்

கடமைக்கு சாப்பிட்டு விட்டு எழுந்தாள்.

* * * *

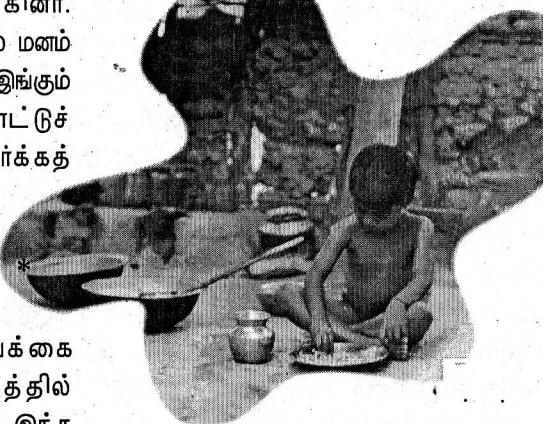
முத்துவிற்கு அது உற்சாகமான அனுபவமாக இருந்தது. பனிச்சங்குளத்தை நோக்கிச் செல்லும் காட்டுப் பாதை வழியே அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவர் அடித்துப் பிடித்து ஒடுவதும் கோவிகளை உருட்டி விட்டு அதன் பின்னே ஒடுவதுமாக அவர்கள் பயணம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. முத்துவின் வயதை ஒத்த ஆண் பிள்ளைகள் யாரும் அங்கே இருக்கவில்லை. அவன் தன் கையில் உள்ள தண்ணீர் போத்தலை இறுக பிடித்தபடியே பெண் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தான். அவர்கள் காட்டுப் பூக்களை பறிப்பதும் அணில்களையும் முயல்களையும் வேடிக்கை பார்ப்பதுமாக வந்து கொண்டிருந்தனர். முதலில் தேவிதான் முத்துவின் கவனத்தை திருப்பினாள். “முத்து நீ இதுக்கு முந்தி ஒருக்காலும் வரேல்லையோ” இல்லை என்பது போல பலமாக தலையை ஆட்டினான் முத்து. தேவி வாஞ்சையுடன் அவன் தலையை தடவிக் கொடுத்தான். பாதையில் இடக்கு முடக்கான இடங்களில் அவன் நடக்க சீரம்பட்ட போது அவனுக்கு கை கொடுத்து உதவி செய்தான். முத்து சீக்கிரம் தேவியிடனும் தோழிகளுடனும் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டான். அவர்கள் பனிச்சங்குளத்தை அடைந்தபோது சூரியன் தன் வெப்பக்கதிர்களை பரப்ப ஆரம்பித்திருந்தான். இருப்பினும் குளமும் அதைச் சூழ உள்ள பனிச்சமரங்களும் அந்த குறைக்கு குறைமையை வழங்கிக் கொண்டு இருந்தது. பனிச்சமரத்துக்கு கீழே பழங்கள் பழுத்து விழுந்திருந்தன. அவற்றைக் கண்டதும் சிறுவர்கள் துள்ளி ஒடிப்போய் அவற்றை சேகரிக்கத் தொடங்கினார். அணில்களும், பறவைகளும் கடித்தது போக எஞ்சீய நல்லவற்றை தேர்ந்தெடுத்து சேகரிக்கத் தொடங்கினார்கள். முத்துவும் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஒடி ஒடி பழங்களைச் சேகரித்தான். சேகரித்த பின்பு எல்லோரும் குழுமியிருந்து சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள். முத்து தேவியின் அருடில் இருந்து சாப்பிடத் தொடங்கினான். அவனுக்கு இப்பிடிச் சாப்பிடுவது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இவ்வளவு நேரம் ஒளித்திருந்த பாசி அவனை அகோரமாக ஆட்டாள்ள சாப்பிடுவதிலேயே மும்முரமாக இருந்தான். “முத்து இஞ்ச வா”

பையன்கள் அவனைக் கூப்பிட்டதும் எழுந்து போனான்அவர்கள் அவனுக்கு நல்ல பழங் களைக் கொடுத்தனர். அந்தச் சிறுவர் கூட்டத்திலேயே மிக இளையவன் ஆதலால் சிறுவர்களும் அவனுக்கு மாறி மாறி பழும் தந்தன் முத்துவிற்கு திடீரென தாழினதும் பேத்தியினதும் ஞாபகம் வந்தது. “ஜேயோ நான் சாப்பிடுறேனே அப்பாச்சியும், அம்மாவும் என்ன செய்வார்கள் என்று அவன் பிஞ்சு மனம்யோசிக்கத் தொடங்கியது” தன்னிடம் உண்ண பழங்களில் நல்ல வற்றைப் பொறுக்கி காற் சட்டைப் பைகளில் அடைத்தான். சிறிது படியாறியதும் சிறுவர்கள் பனிச்ச மரத்தின் கீற் விளையாடத் தொடங்கினர்.

முத்துவிற்கு விளையாட்டில் மனம் செல்லவில்லை. அங்கும் இங்கும் ஒடி அந்த அழகான காட்டுச் சூழலை வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கினான்.

* * * *

அடுப்பின் வெக்கை
மீனாட்சியின் முகத்தில்
வியர்வையாக வழிந்தது. இந்த

தாட்சிச் சட்டி மாவை இறக்கினால் போதும் அவர்களது வேலை முடிந்து விடும் பிறகு கூலியை வாங்கிக் கொண்டு விட்டிற்குப் போகவேண்டியது தான். இவ்வளவு நேரம் தன் பிள்ளை பசியால் எப்படித் தடித்துக் கொண்டிருப்பான் என்று நினைத்து அவன் தாய்னாம் வெந்து கொண்டிருந்தது. பரபரப்புடன் வறுத்து முடித்த மாவை பெட்டிக் குள் கொட்டி விட்டு அடுப்பை அடைந்த தாள். வியர்வையை சேலைத்தலைப்பால் துடைத்து விட்டு நிழிந்த போது பார்வதியும் வேலையை முடித்ததற்கு அடையாளமாய் மடியிலிருந்த வெற்றிலைப்பையைத் திறந்து வெற்றிலை போடத் தொடங்கியிருந்தாள். மீனாட்சிக்கு எப்போதுடா வீட்டுக்குப் போவோம் என்றிருந்தது. “அம்மா... அம்மா...” என அவசரத்துடன் வீட்டுக்காரியை

கூப்பிட்டாள். “ஓ வேலை முடிஞ்சோ கொஞ்சம் இருங்கோ வாறன்.” என்றவள் வீட்டுக்குள் போய் வரும்போது தேன்ருடன் வந்தாள். மீனாட்சியும் பார்வதியும் அவசர அவசரமாக அதைக் குடித்து முடித்து நிமிர்ந்தபோது கூலிக்காசை இருவரிடமும் தந்துவிட்டு “இனித்தேவை எண்டால் சொல்லிவிடுறன்” என்றாள்.

சிரித்த முகத்துடன் கூலிக்காசை அவசர அவசரமாக பிரித்துப் பார்த்த இருவரது முகங்களும் மலர்ந்தது. அதில் பத்து ரூபாய் அதிகமாக இருந்தது. “சரி அம்மா நாங்கள் போட்டு வாறும்” என்று விடை பெற்று அவசர அவசரமாக நடை போட்டனர். மீனாட்சிக்கு ஏதோ அன்றை பொழுது நன்றாக விடந்திருப்பதாகப் பட்டது. வழைமயான எழுந்தங்கள் ஏதும் அவனை இன்று அனுகவில்லை. தரப்பட்ட காசீல் மிக அத்தியாவசியமான சாமான்களை எப்படி வாங்கலாம் என்று கணக்குப் போட்டவாறே கடையை நோக்கி நடந்தாள். சாமான்களைப் பட்டியில்டு வாங்கி முடித்தவளின் கண்களிற்கு வாசலில் கட்டித்தாக்கிய வாழைக்குலை தெண்பட்டது. காலையில் மகன் சொன்னது ஞாபகத்திற்கு வரவே சிறிது பிஸ்கற்றும் வாழைப்பழமும் வாங்கிக் கொண்டாள். அவன் மனதில் ஏதோ பெரிதாக சாதித்து விட்டது போன்று மகிழ்ச்சி. எப்போது வீட்டுக்குப் போவோம் இவற்றை மகனிடம் கொடுத்து அவன் முகத்தில் தெரியும் மகிழ்ச்சியைப் பார்ப்போம் என்றிருந்தது. நடையை விரைவு படுத்தினாள்.

* * * *

பொழுது சாயத் தொடங்கியிருந்தது. கிழவிக்கு இன்னும் பேரனை காணோமே என்ற அச்சம் தொற்றிக் கொள்ள படலையடியில் வந்து நின்றாள். நேரம் செல்ல செல்ல அவன் மனம் திக்... திக்... என அடித்துக் கொண்டது. கடவுளே மருமகள் வந்து சேர்வதற்கு முன் பேரன் வந்து சேர்ந்துவிட வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டாள். தூரத்தே சிறுவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வருவது தெரிந்தது. தனது இடுங்கிய கண்களை மேலும் இடுக்கி கொண்டு கையை புருவமுகடிற்கு நேரே பிடித்த படி தன் பேரன் தட்டுப்படுகிறானா? எனப் பார்க்கத் தொடங்கினாள். கூட்டமாக சிறுவர்கள் அவன் படலையை தாண்டி போன போதும் அவசர அவசரமாக முத்து முத்து என மெதுவாக கூப்பிட்டாள். பொழுது சாய்ந்து விட்டதால் அவளிற்கு எல்லாமே

தெளிவற்ற விப்பங்களாகவே தெரிந்தது. கடைசியாக வந்த குழு அவளைத் தாண்டிப் போன போதும் கூட முத்து வந்து சேரவில்லை.

கிழவி செய்வதறியாது தினைக்குத் து நின்றாள். பயத்தில் அவள் நா மேலண்ணத்துடன் ஓட்டிக் கொண்டது. சிலையென் நின்றவளை “என்ன மாமி பொழுது சாய்ஞ்சு நேரம் பட்டலையடியில் நிக்கிறியன் உள்ளுக்க வாங்கோ பளி வேறு பெய்யத் தொடங்கிற்று. வருத்தும் உழைக்காம கெதியா உள்ளுக்க வாங்கோ என அன்பாக கடிந்தபடி உள்ளே போனாள். அவள் கண்கள் ஆவலுடன் மகனைத் தேடியது. அவள் கண்களிற்கு தட்டுப்படாமல் போகவே “முத்து.. முத்து..என ஆவலுடன் கூப்பிட்டாள் பதில் வரவில்லை” “எங்க மாமி முத்து உங்க எங்கெயண்டாலும் விளையாடப் போனவனே” சிறிது கலவரத்துடன் கேட்டாள். கிழவி கையை பிரைந்தபடி நிற்க ஒடிச்சென்று வேலிக்கருகில் நின்று அயல் வீடுகளை நோக்கி “முத்து.. முத்து..” என கூப்பிட்டாள் பதில் இல்லை. “எங்க மாமி எங்க போனவன்” என்றாள் திரும்பி மாமியாரை நோக்கி கிழவி பயந்தபடி நடந்தவற்றை சொல்லி முடிக்கவும் “இதுக்குத்தானே உங்களை காவலா வைச்சிட்டுப் போனான் சின்னப் பிள்ளை விளையாட்டுத்தனமாக கேட்டா நீங்களும் ஒமெண்டு விடுறுதா” கத்தியடி பொங்கி வந்த அழுகையை சிறப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டு அயல் வீடுகளை நோக்கி ஒடினாள். வறியில் தன் வீட்டு வாசலில் தேவி நின்றிருந்தாள். “தேவி முத்துவை கண்டனியம்மா” “முத்து எங்களோடதான் இருந்தவன் பிறகு மூலை வீட்டு கிரியோட விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். பிறகு நான் காரணேலல்” சிறுமியின் பதிலைக் கண்டு மூற்றம் அடைந்தவள் கிரியின் வீட்டை நோக்கி ஒடினாள். தேவியின் விழிகள் கலவரத்தால் விரிந்தது. முத்து மாறி மாறி தம்முடனும் பையன்களுடனும் விளையாடிக் கொண்டு நின்றதால் அவன் அவர்களுடன் வந்து இருப்பான் என எண்ணி விட்டாள் தேவி. தேவி சொன்ன பதிலையே கிரி மாற்றிச் சொன்னான். “முத்து தேவியக்காளோடதான் இருந்தவன்” என்றான். மீணாட்சிக்கு நிலவரம் புரிந்தது யாருமே தன் மகனை கூட்டி வரவில்லை மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து வருகிறான் என்ற நினைப்பில விட்டு விட்டார்கள் “ஜேயோ எனர பிள்ளை.” கத்தியடி இருளையும், பனியையும் பொருட்படுத்தாது பனிச்சங்குளத்தை நோக்கிய காட்டுப் பாதையில் ஒடத் தொடங்கினாள். சில வண்டுகளின் இரைச்சலும் காட்டு விலங்குகளின் உறுமலும் அந்த இருள் நேரத்தின் பயங்கரத்தை இன்னும்

கூட்டியது. காலில் முள்ளும் கல்லும் குத்துவதை பொருட்படுத்தாது அந்த காட்டுப் பாதையில் வெறிபிடித் தவள் போல ஒடத் தொடங்கினாள். பகலில் விறகு பொறுக்க மற்ற பெண்களுடன் சேர்ந்து வந்தால் சரி மற்றும்படி தனித்து இந்த நேரத்தில் அவள் இந்த காட்டிற்கு வந்ததில்லை. ஒடிய வேகத்தில் கொடிகள் காலை இடறிற்று இடறிய வேகத்தில் மரங்களுடன் மோதி கை கால்களை சிராய்த்துக் கொண்டாள். தூரத்தில் எங்கோ யானை பிளிறும் ஒரை கேட்டது. “கடவுளே பனிச்சங்குளத்திற்கு யானைகள் தண்ணி குடிக்க வரும் என்று சொல்லுவாய்ஸ் அல்லோ ஒருவேளை.... ஒருவேளை தன் மகன் எந்த யானையின் காலிலாவது மாட்டுப்பட்டு... இருக்காது... தனக்குத்தானே ஆறுதலும் கூறிக்கொண்டாள். ஏனோ யானை மிதித்து செத்துப் போன முருகனின் ஞாபகம் அவளிற்கு அந்த நேரம் வந்தது. பெரிதாக குரல் எடுத்து அழுதபடி ஒடினாள். தூரத்தில் நிலவாயில் பனிச்சங்குளம் அமைதியாக தெரிந்தது. காலை வழுக்க வைத்து ஏதோ ஒன்று பாதத்திற்கு கீழாக நகர்ந்து சர்..சர்..சர்.. என்று சருகுகளிற்குள் ஒடி மறைந்தது.

“ஜேயோ பாம்பு” என தனக்குள் தானே கத்திக் கொண்டாள். இந்தக் காட்டில் விறை பாப்புகள் அதிகம் ஒருவேளை முத்துவை பாம்பு கடித்திருக்குமோ? போன மாதந்தானே விறகு பொறுக்க வந்த செல்லத்தை பாம்பு தீண்டி இறந்து போனாள். “கடவுளே என்ற பிள்ளைக்கு நீதான் துணை” உடல் வியர்வையால் தெப்பலாக நனைய கை, கால்கள் கட்டுப்பாடிறந்து நடுங்கத் தொடங்கியிருந்தது. பனிச்சங்கு.. மணவில் இடறி விழுந்தவள் “முத்து முத்து” எடக் கூப்பிட்டாள். அவள் குரல் அவளிற்கே கேட்கவில்லை போவிருந்தது. எங்கோ ஆதாள பாதாளத்தில் இருந்து ஒலிப்பது போல அவள் குரல் கேட்டது. உதட்டை நாவால் செசில்படுத்தி தன்னை ஒருவாறு அகவாசப்படுத்திக் கொண்டு “முத்து.. முத்து..” என உரக்கக் கூப்பிட்டாள் அவள் குரல் தினையெங்கும் எதிரொலித்தது அவளுகு அழுகை அலூல் எதிரொலியாய் எழுந்து அவளையே கிலேசம் கொள்ள வைத்தது “முத்து.. முத்து.. அம்மா வந்திருக்கிறன் ஜொ நீ எங்கே இருக்கிறாய்”

“முத்து.. முத்து.. ஒடி வா அம்மாட்ட வா” வெறி பிடித்தவளாக கத்தத்

தொடங்கினாள். ம்கூம் ஒரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை. அங்குமிங்கும் ஒடி ஒடி அந்த நிலவாளியில் மரத்திற்குப் பின்னும் புதர்களிற்கு இடையிலும் பகனை தேட்ட தொடங்கினாள். அதோ... அந்த மரத்திற்குப் பின்னால் தெரிவது என்ன? ஒரு சேசாடி சிரிய பாதங்கள். மல்லாந்த நிலையில் “கடவுளே என்ற பிள்ளை” என்றாள்.

நிலவாளியில் லோக தெரிந்த அந்த பாதங்களை நோக்கி ஒடினாள் மனதில் ஒருவித நிம்மதியும் கலவரமும் தெற்றிக் கொண்டது. மரத்தின் பின்னே மல்லாந்து முத்து படுத்திருக்க ஒடிச்சென்று அவனை வாரி அணைத்துக் கொண்டாள். அவனிடம் இருந்து மூச்சும் சன்னமான குறுட்டை ஓலியும் வந்து கொண்டிருந்தது. மகனை இறுக அணைத்து கொண்டு முத்தமிட்டாள். “முத்து.. முத்து..” அவன் கண்ணத்தை தட்டி எழுப்பினாள். கண்களை கச்க்கியபடி கண்களை திறந்தான். தாயைக் கண்டதும் பூவாய் சிரித்தபடி கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டாள். “அம்மா.. அம்மா.. பெப் வந்தனி. சாப்பிட்டியா அம்மா நான் பணிசம் பழும் சாப்பிட்டனான். இந்தா இது உனக்கும், அப்பாச்சிக்கும் சட்டைப்பையில் உள்ள பழங்களை எடுத்து தாயிற்கு காட்டினான். மீண்டசீக்கு என்ன பேசுவது என தெரியவில்லை. மகனை இறுக அணைத்து உச்சி முகர்ந்தாள். அவனை தூக்கி இடுபில் வைத்தபடி வீட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினாள். நிலவு வழிகாட்டத் தொடங்கியது.

செம்பருத்தி

ஜூஸ்லாந்து நாட்டு மக்கள் தங்கள் அம்மா பெயரையே இனித்தியலாகப் போட்டுக் கொள்கின்றனர். தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித்துறையின் பரிசளிப்பு விபரத்திலும் எழுத்தாளரின் தாயார் பெயரை முதலிலும், அடுத்து தந்தையின் பெயரையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கலகண்டு 23-8-2004

ஒக்டோபர் 10

குழிழூப் பெண்கள் ஏழேஶாலை
2ம் வெப்ப மருத்துவ நிலை மாணவர்

2 ஆம் வெப்ப்
மாலதி
(பேதுறு சகாயசீலி)
ஆட்காட்டுவளரி, மன்னார்.

தமிழீழப் பெண்ணைன்றெழுந்தாய்!
தடைகளை வென்று தரணீயில்
உயர்ந்தாய்!
ஒரு படையணீயின் பெய் எழுதி
உன் பின்னே வந்த
மக்களுக்கோர்
சேதி சொன்னாய்! - வீழியும்
என்றதோர் பொழுதில் --இருள்
வீலகிழும்
இங்கெம் வீருகளில்
இருண்ட
கருவறைகளில்.....

சட்டம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழ்நி.

ஒனக்கு கடுமையான யோசனையாகக் கிடக்கு. மண்டையைக் குடையது. சா என்ன கெட்டித்தனமையா. சம்மா வீட்டில் வந்து அடுகிடை படுகிடையாக் கிடக்கயுக்க. வேலை யில்லயாமோ. இப்பதான் வேலை கூரையப் புடுங்குது.ங,,

எட நாந்தான் கிடந்து அந்தரப்படிறன். அவகள் தங்கடபாடு என்னடி சொல்லிப் போட்டுப் போனவன். எண்டா ஒண்டுமில்லை. வேலையாக்கிடக்கு. பிறகு வாறனெண்டு சொன்னவர். பொறுக்கி நாயன் எனக்குப் பின்ன ஏறிச்செண்டா என்ன செய்வன் தெரியுமே...

பின்ன என்ன பாருங்கோ நீங்களே சொல்லுங்கோ அயல்ல இருந்த பழக்கம் அங்கின ஏதும் நன்மை தீமையெண்டா வாறது போறதுதான். இருந்தாப் போல எனக்கும் வேலை மாற்றம், இடம் மாறிப் போக வேணும். வாகனத்தைக் கொண்டு சாமான் ஏத்தவர் அயல்ட்டையில் பெடியலெல்லாம் ஓடி வந்ததுகள் சாமானுகளைத் தூக்கியேத்தி அடுக்கி விட்டுதுகள்.

எட இவன் மட்டுந்தான் பறிக்கிற இடம்மட்டும் கூட வந்தவன். சாமானுகளைப் பறிச்சு வைக்க வேண்டிய இடங்கள் வச்சுப்போட்டு பிள்ளையளோட விளையாடிப் போட்டுப் போனான்.

புதிசாக் குடி
வந்த இடத்தில் பக்கத்து
வீட்டில் ஒரு கிழவி. நல்ல
குணம் கொஞ்சம்
புரிந்துணர்வுள்ள கிழவி.
பின்ன... ஒரு நாள்
கடைதெருவிற்குப்
போயிற்றன். திரும்பி வரக்க
வீட்டில் இவன் நிக்கிறான்.
மகள்காரி குசினிக்க
அலுவலா நிக்கிறாள்.
என்னைக் கண்டவுடன்
ஏதோ வாங்கவேணும்
எண்டு மாமா கேட்டவராம்
அதுதான் காசக்கு
வந்ததாம். எண்டாள். ஆள்
முத்தத்தில் போட்டிருந்த
கல்லுக் குவியல்லதான்
இருந்தவன்.

எட மாமா கடையில்
யெல்லே! ‘அவசரமோ தமிழி
போய் வாங்கி வரட்டோ’ எண்டு கேட்டன்.

‘தந்தா நல்லம்’ எண்டான். நான் வெளிக்கிட்டு சந்தைக்குப் போய் பெடியன்ட்ட காசை வாங்கிக் கொண்டு திரும்பி வாறன். இவன் உள்வீட்டு விறாந்தையில் படுத்திருக்கிறான். இப்பிடி ஒருநாளும் படுக்கிறவனில்ல, ஏதும் சுகமில்லையோ. எண்டு நினைச்சிட்டும் நான் ஒண்டுங்கேக்கல்ல. என்னத்தைக் கேக்கிறது. அவன் எழும்பி காசை வாங்கிக் கொண்டு போயிற்றான்.

பிறகும் ஒருநாள் நான் சேரவில் ஒரு சாமானுக்கு காசு கட்டினான். கொழும் பால வாற்சாமான் காசு கட்டினா எடுத்துத் தருவாங்கள்.

ஒரு பத்தாந் திகதி அச்சவாரங் கட்டின சாமான் வருதெண்டாங்கள். அப்ப மிச்சக் காசு கட்டவேணுமே. ம்... என்ட ஊரில் கொஞ்சக் காசு வருமதி இருந்தது. வாங் கிக் கொண் டு வாறன்,... கந்தசாமி கோயிலடியில் சாமான் இறக்கி பங்கிடுகிறாங்கள். என்னைக் கண்டவுடன கடைப் பொடியன் “வீட்ட போய் சொன் ன நாங் கள் அண்ணையிட்ட” எண்டான் “அண்ணையிட்டயோ?.” “ஓ... ஒரு ஹாரோக் கொண்டாவில் நிக்கிறார்.” எண்டான். பொடியன் வேலைக்குப் போகேல்லயோ... எண்டு யோசிச்சக் கொண் டே என்றபங்குச் சாமான வாங் கிக் கொண்டு வீட்ட போனன்.

போனா...! எட இவன் தான் நிக்கிறான். மோள் கலாவும் வீட்டிலதான் நிக்கிறாள். ஒருவயஸ்ப் பிள்ளை நிக்கிற வீட்டில இளந்தாரி

வந்து நிக்கிறான். இவன் இப்பிடி ஒரு நாளும் நின்ட தில்லை. இப்ப ரெண்டு வியாகிட்டதானே குடியிருந்தனாங்கள். நான் வந்த பிறகும் சாவகாசமா நின்டு சாப்பிட்டுக்கீப்பிட்டு ஆறுதலாப் போறான். என்னை கரவு நினைக்கிற.

மற்ற நாள் செவ்வாக் கிழமை, அவன் வேலைக்குப் போகேல்ல. நான் சந்தைக்குப் போயிற்று வாறன், ஆள் வீட்ட நிக்குது. கலா கு சினிக் க இவன் ஹோலுக்க, நான் குசினிக்க கொண் டேச் சாமான வைக் கேக் க ரகசியமா கலாட்ட ‘எப்ப வந்தவன்’ எண்டு கேட்டன். கொஞ்சங்கூட சலனமில்லாம ‘இப்பான்’ எண்டாள். ‘ஆங்’ எண்டு விட்டப்பன்.

பிறகும் மற்றச் சனி ஞாயிறு முடிஞ்ச திங்கள் இதேபோல வந்து நிக்கிறான். வீட்டில நாங்களெல்லாரும்

வேலைக் குப் போயிருவம். உள்ளுக் கேயே இருந்து பேசிக் கிறாங்க. இந்தப் பிள்ளையைக்கூட கையில் விஸ் கட்டைக் குடுத் து நம்பவீட்டுக்கு விட்டுறாங்க... அப்றம் நா தான் நீங் கருமில்லயேன்னுட்டு வந்து வாசப்படியில் குந்தி யிருக்கறது.” என்டது மனிசி.

என் னண்டாலும் என்பிள்ளைய விட்டுக்குடுக் கக் கூடாது என்டிட்டு “ஆ... அதுங்கட தெரிஞ்ச பொடியன்தான் தூரத் து உறவு” எண்டன். பிறகும் ஒரு எச்சிக்கை உணர்வ வர. “குக்குமய்மா அவன் வந்தா நீங் கள் எப்பன் வந்திருங்கோ நாளைக்கொரு சொல்லுக்கிடம். எண்டன்.”

இவளேன் எண்ட ஒழிக்கிறாள். நான் ஏதும் இல்லாததக் கேக்கப்போய்... சம்மாயிருக்கிற மனதைக் கிண்டி விட்டிருவானோ, எண்டும் பயமாய்க்கிடக்கு.

அவள்தான் இல்லையென்னுறாள்.

என்னவோ நானும் என்னால் எலாம் மொனுட்சு சொன்னன். இப்பிழிப்பிடியா வாறான் போறான் ஆக்களில்லாத நேரம் நாங்கள் வந்த பிறகும் நினைடுதான் போறான். ஏதும்...? பிரச்சனை வந்திருதோ தெரியேல்ல.

“ வடிவாக்கேள். இவவட்ட ஒழிச்சு நடந்துபோட்டு மாட்டப் போறாவே. ம்... அவன் அப்பிடிப்பட்ட ஆளில்ல...” அவ்வளவு தான் அவன் போட்டான். அடக்கடவளே இவளையும் கேக்கேலாம், அவளையும் கேக்கேலாம், உள்ளுக்கு ஒண்டு மில்லாட்டி வீணா நான் என்ற பேரைக் கெடுத்ததாப் போகுமே... இந்த நாளையில் ஏதோ சொல்லுவினமே பிரெண்ட்சிப் வேற்காதல் வேற ரெண்டையும் போட்டுக் குழப்பக்கூடாது எண்டு எண்டாலும் எனக்கு முன்னை பார்த்த ஒரு தமிழ்ப்படத்தின்ற வசனம் அடிக்கடி பட விளம் பரத் திற்கு ரேஷயோவில் போன வசனந்தான். நெஞ்சில அறையுறமாதிரிக் கேக்குது. “ஆயிர்மிருந்தாலும் அந் நியன் அண்ணனாக முடியாது”.

பொறுமையாத் தான்

இருந்தன். இவளின் ர நெருக்கமான சிநேகிதி ஒருத்தி. இருந்தாள் அவளிட்டப் போய் இதைப் பற்றி விசாரிப்பம் எண்டு போனன். “அவள் உங்களுக்குத் தெரியாதே நீங்கள் பழையவீட்டில இருக்கேக்கயே உது இருந்தது. அவர்தான் கேட்டுக் கேட்டுத் திரிஞ்சவர். கலா இப்பதான் ஓமெண்டதாம். எனக்குச் சொன்னவள்.”

கடலில தத்தளிச் சவஞுக்கு மிதப்புக் கிடைச்ச மாதிரி, எனக்கு ஒரு தெளிவு வீட்ட வரக்கயே இந்த அசட்டுப் பெட்டை ஏனிப்பிடி மறுத்தது. நாளைக்கு எதும் ஏமாத்து வேலை யெண்டா இதுக்கு என்ன பிடியிருக்கு... இப்பிடத்தானே அறியாமையில் கனபிள்ளையள் ஏமாந்து போறது ம்... இந்த நாளையில் ஆரை

நம்பிறது. வயித் துக்குள்ள இருக்கிறதேயே நம்பேலாமக் கிடக்கு. எண்டு நினைச்சுக் கொண்டு வீட்ட வாறன்.

அவன் ஏதோ மேசையில வச்ச எழுதுறான். பக்கத்தில மேசையில கவிஞர்கூட கைய ஊண்டிக்கொண்டு கலா ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு நிக்கிறாள். என்னைக் கண்டவுடன் கலா நிமிந்து நிக்கிறாள். அவன் கொஞ்சமும் அசையாம வேலை செய்யிறான்.

நானும் அதே அறைக்க போறன். ‘எப்ப வந்தனீங்கள்’ எண்டு சம்பிரதாயத்துக்கு ஒரு சொல்கேட்டேன். எண்டாலும் என்ற மனதுக்க ஒரு திடுக் காட்டம்.

கற்புக்கரசி, சிவகாமியின் சபதம் பதிபக்தி யிலிருந்து விடி படம் வரைக்கும் ஒருக்காகண் ணில ஓடி மறையது. நாளைக்கு எதும் இசகு பிச்கா நடந்து ஒரு பிரச்சனை எண்டா.... என் நடக்காது

என்னுறியளே. வயது வந்த பிள்ளை. சந்தோசமாத்தான் கதைச்சுக் கொண்டு நிக்குதுகள். கதையோட கதையா..... எட்டி நெஞ்சில... பிள்ளையின் ர நெஞ்சிலதான் கை வெச்சினா ணெண்டா..... பிள்ளை வழக்கி விழ எவள நேரம். காலங்காலமா குடும்பம் நடத்துற பொண்டு களுக்குத் தெரியாதே. நான் சொல்லுறன்.

ஓரு இங்கிலீசுப் பொன் மொழி இருக்கு. “முத்தமிழும்போது (என்) கண் கள் மூடிக் கொள்கின்றன?

அங்கால என்ன நடக்குமென்டு ரெண்டு பேருக்கும் தெரியாமத்தான் நடக்கும்.” பின்னைச் சொல்லுறியள் எப்பயோ பட்டனத்தார் சொன்னாரே.... ஒருமடமாதும் ஒருவனுமாகி.... எண்ட பாட்டில. உணர் வு கலங்கி என்மோண்டு....

எனக்குப் பயந் தான் அதுக்குப் பிறகு ‘சென் றி’ போடவேண்டியதாப் போச்ச. என்ன?... கதைக்கிறதுக்குத்

தடை போட்டா எங்கயும் ரோட்டு வழிய பத்தை வழிய போய் சந்திக்குங்கள். அதிலும் பார்க்க கதைச்சாக் கதைக்கட்டும் எண்டு விட்டிட்டன். அதால அவனும் ‘ஓப்பினா’ வந்து போறான். அயல்டைக்கும் அரசல் புரசலா யில்லை. தெளிவாயே கலாட்டை வந்து போறது தெரியத் துவங்கி அவையும் ‘ஓப்பினா’ ‘கலாஞ்சு’ எண்டு கதைக்கிற அளவில வந்திட்டுது

அவன்ர தாய் பிள்ளை சகோதரங்கள் எங்கட வீட்டையும், நாங்கள் அவயட வீட்டையுமா உறவு கொண்டாடி நடக்கிறம். ஆனா அவன்ர தாய் தேப்படிக்கு.... இந்தத் தொடர்பு எந்தளவில தெரியுமென்டு விளாப்கேல்ல.

இருந்தாப்போல அவன்ர வரவு குறைஞ்சு - இல்லலாமலே போச்சு.

டக் கெண்டு எனக்குச் சந்தேகம். நான் நேர அவன்ர இடத்துக்கு தற்செயலாப்

போறமாபிப் போய் ‘என்னதும்பி கனநாளா வீட்டுப் பக்கம் காணயில்ல’ எண்டன். நேரமில்ல... ரெண்டு நாள்ள வாறன் எண்டான்.

ஆனா வரயில்லை. தாய் சகோதரங்கள். வந்து போனவை தான். கலாவினர் நடவடிக்கையள்ள ஒரு எளிச்சல், கோவம், யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கிறது, ஏதுங் கேட்டா வள்ளினன்டு பாயறது. எல்லாம் வெளிப்படுது. உங் கஞக்க ஏதும் பிரச்சனையோ எண்டு சாடையாக் கேட்டுப் பாத்தன். “ச்சீ” அவ்வளவுதான் பதில்.

இவன் ஏமாத்துவான் போலதான் கிடக்கு. ஆய்வினை க்கென்ன சேறு கண்டத்த மிதிச்சு தண்ணி கண்டத்த கழுவுவான். பொம் பிளப் பிள்ளை இனி அவளை ஆர் சீண்டுவான். அவளின்ர எதிர்காலம் பெரிய கேள்விக் குறியாப் போப்போகுது. சம்மா கதைச்சதுதானேயெண்டு

நீங்கள் சிசால்லுவியள். ஆனா வெளிக் கிட்டிருக் கிறாங் கள். எங் கட நாடு இன் னும் இவங் களை ஒன்டுஞ் அமெரிக்கா ஆகயில்லையே செய்யேலாதே...? இது ஒரு வடுத்தானே.

செய்யலாம் : தமிழீழம்

அதோட பாருங்கோ ஒறுப்புச்சாட்டம் :
அறுவத் தெட்டுப் பேர் பிரிவு: 414 - ஜிலங்கை ஆட்கள் சட்டப்பிரிவு 20
ஒவ் வ வா ரு வ ன ன யு ம்

ஒமெண்ண மாட்டானோ? இவன் புருசனோ? அவன் புருசனோ? எண்டு எல்லா ரையும் ஒருக்காண்டாலும் தன் னோட இணைச் சுக் கற்பனை பண்ணிந் தோத்துப் போறவளைக் கூட ஒருவன் கட்டுவான். அது அனுமதிக்கப் பட்ட கற்பனை வாழ்க்கை. ஆனா ஒருவனை நினைச்சு அவன்ர அன்பை நம்பிப் பழகி பிறகு விலகிற அல்லது விலக்கப்படுகிற பொம்பினைய சந்தேகமாத் தானே பாக்கினம். இவன் எவ்வளவு கெட்டித் தனமா எங்களையும் அயனையும் மொத்திப் போட்டான். இதுக்கு ஒரு தண்டனையுமில்லையே. இப்பிடி எத் தினை பேர்

61

நன்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்று உலக அளவில் நடைபெற்று வருகின்றன. பெண்கள் அடிமை வாழ்வு நடத்துவதாகவும், அவளுடைய ஆற்றல்கள் ஆனுடன் கரைந்து மாறுவதாகவும் பலர் குரல் கருதுகின்றனர். பெண் வீருதலை தொடர்பாக மாறுவதாகவும் பலர் கருதுகின்றனர். இதற்கென பெண் வீருதலை தொடர் பாக பலர் கொடுக்கின்றனர். அதற்கென நிறுவன ரீதியான அமைப்புக்களும் தோன்றி யுள்ளன. கீழூத்தேச நாடுகளிலும் அண்மைக் காலங் களில் பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்கள் முனைப்புப் பெற்றுள்ளன. தமிழ் பண்பாடு தனித்துவமானது. பெண்மையைத் தெய்வமாகப் போற்றுவது. தமிழ்ப் பண்பாட்டை மறந்து மேலைத் தேச நாகரிகத்தில் மூழ்கியவர்கள் மத்தீயில் தான் பெண்ணியம் பற்றிய மாறான சீந்தனைகளும் தோன்றி யுள்ளன. மேலைத் தேசத்தவர் மத்தீயில் பெண்மை - தாய்மை - இறைமை என்ற ஒழுங்கு நீலைகள் குடும்ப வாழ்வில் போற்றப்படாமையால் சமூகத்தில் பெண்மை இயிவுவடைந்து நிற்கின்றது.

பெண்மை போற்றும் மரபான வாழ்வில்

நடைமுறைகளும் சிதைவுடைந்துள்ளன. பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் மேலைத்தேசக் கொள்கைகளை பழந்தமிழர் பண்பாட்டிற்குப் பிரதீயிட்டுப் பார்த்து பெண்மை இழிதகைமைக்கு உள்ளாகியில்லை என்ற கருத்தினை முன்வைத்துள்ளனர். பழந்தமிழர் இலக்கியங்களை ஆழமாகப் பார்க்கும் போது தமிழர் வாழ்வியலில் பெண்மை பற்றிருந்த இடத்தினைத் தெள்வாக இணங்காண முடியும். இன்று பல பெண்கள் தாம் ஆண்களால் அடிமைப் படுத்தப்பட்டிருள்ளோம் என்கின்ற மனோபாவம் உடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். இதன் காரணமாக குடும்பத்தில் முரண்பாடுகளும், வீரிசல்களும் தோன்றியுள்ளன. மேலைத் தேச நாகரிகத்தில் மூழ்கியக் கொண்டிருக்கின்ற எம்யவர் மத்தீயில் பெண்மை பற்றிய தெளிவு அவசியமானது. அத்தகைய தெளிவு குடும்பம் - சமூகம் - நாடு என வீரிவுவடைந்து உலகம் ஒழுங்க பெற உதவும். இதனை நோக்காகக் கொண்டு இக் கட்டுரை அமைக்கப்படுகின்றது.

உலகம் ஆண், பெண் என்ற இருபாலாராவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் பெண்ணுமாய் இணைந்து வாழும் வாழ்வே பண்பட்ட வாழ்வியலாகும். இவை இரண்டும் உடன்பட்டு இயங்கும் போதே உலகம் நல்வழியில் இயங்கும். இவற்றிற்கிடையே உயர்வு தாழ்வு இல்லை. எனினும் பெண்மைக்கே உரித்தான் சீல செம்மையான குணங்களால் உயர்ந்தவளாக மத்தீகப்படுகின்றார்.

இயற்கையிலேயே பெண்கள் சீல போற்றும்களைக் கொண்டு விளங்கினார். இயற்கையின் ஆற்றலின் தன்மை பெண்மையிலும் இணைந்திருந்தது. ஜியூதங்களும் மனித வாழ்வியலில் மாறுநங்களை உண்டு பண்ணுவன. அதே போன்று பெண்ணும் அவளுடைய வாழ்வியல் நடைமுறைகளில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தினார். ஆரம்ப காலத்தில் வேட்டையாடுதல் மந்தை வளர்ப்பு மூலம் உணவு கேள்வித்தலை பேற்கொண்டன. நாளடைவில் வளமான பீடதேசங்களில் நிலையான குழியிருப்புக்களை அமைத்துப் பரிசு செய்கையில் ஈடுபட்டனர். ஆண் தன்னோடு பெண்ணையும் இணைத்து வாழுக் கொடங்கினான். கூட்டு வாழ்க்கை நீலையில் குடும்ப அமைப்பு உருவாகியது. ஆனால் பெண்ணுமாய் இணைந்து வாழும் குடும்ப வாழ்வு சமூகத்தீன் உறுதியைக்

நாற்று

காட்டியது. தனி மனித வாழ்வியல் பண்பட்டு அமைய குழும்ப உறவுகள் உதவின. பெண் ணால் குழும் பத்தீல் புதிய உறவுகளும், நடைமுறைகளும் உருவாகின.

குழுமப் அமைப்பில் இல்வாழ்க்கை வெளி வாழ்க்கை என்ற இரு வாழ்வியல் நடைமுறைகள் உருவாகின. ஆண்கள் பொருள் தேட்டம், போர் நடவடிக்கை காரணமாக வெளிவாழ்க்கையில் ஈருப்பதனர். பெண் கள் இல்வாழ்க்கையோடு தொடர்புடூத்தப்படுகின்றன. பெண் இல்லத்தீர்கு மட்டும் உரியவளாகி அடக்கி ஆள்பட்டாள் என்ற கருத்து பாவலாக் காணப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியங்களை ஆழாகப் பார்க்கும் போது இது பற்றிய தெளிவினைப் பெறமுடியும். இல், அகம், மனை, வீரு என மக்கள் வாழும் இடத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள் தமிழில் உள்ளன. வீரு என்பது பரப்பளவில் சீற்யதாய் தத்தமக்கே உரித்தாகக் கொண்டு மக்கள் வாழும் இடம். வீரு என்ற அமைப்பின் தோற்றும் பிற்காலத்தில் அமைகின்றது. சமய, தத்துவங்களில் கூறப்படுகின்ற வீருபேறு என்ற சீந்தனைகளை ஒட்டி இது அமைகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் இல், இகம், மனை என்ற சொற்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.... அவை பரந்துபட்ட பிரதேசத்தை உள்ளடக்க பலர் கூடி வாழும் இடத்தைக் குறித்தன.

இல்லத்தினுள்ளேயே வாழ்வியலுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, நீதி, கலாச்சாரம், வெளியுலகத் தொடர்பு என்ற அனைத்துத் துறைகளும் உள்ளடக்கி இருந்தன. இல்லத்தினுள்ளேயே எல்லா விடயங்களும் உள்ளடங்கி இருந்ததனால் வெளியே செல்ல வேண்டிய தேவை குறைவானதாகும். பெண் இல்லத்தீல் இருந்த படியே ஆண்களின் எல்லாப் பணிகளிலும் பங்குபற்றி குழுமப் அமைப்பை ஒழுங்குற அமைத்தாள். குழுமப் வாழ்வில் மனையீன் பங்கு எத்தகையது என்பதை பீண்வரும் நம்மின்னைப் பாடல் நன்குணர்த்தும்.

பீணாச்சுற் பன்றி தோன்முகலைப் பீணவொடு
கணைக்கா லேனல் கைம்மிகக் கவர்தலீற்
கல்லுத ராஞ்புழை யல்கீக் கானவன்

நாற்று

வெள்ளி திது

நாற்று வெள்ளி திது

வீல்வீற் றந்த வெண்கோட் டேற்றைப் புனையிருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டிக் குடிமுறை பகுக்கு நெடுமலை நாட்

(நாற்றினை.336)

கானவன் அம்பெய்து கொன்று கொண்டந்த பன்றியை அவன் மனைவி அறுத்து குடிகள் இருக்கும் இடந்தோறுஞ் சென்று பதுத்துக் கொடுக்கிறாள் . வேட்டை மூலம் கீடுத்த உணவை உறவினர் அனைவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் கட்டமை பெண்ணுடையதாக அமைந்தது.

பெண் களால் மட்டுமே பொருள் உற்பத்தியிலும், மனித உற்பத்தியிலும் ஈருப்ப முடியும். வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகளை உற்பத்தி செய்து வழங்க பெண்களால் இயலும். மாதவிலக்கு, காப்பும் ஆகிய துண்பங்களுடனும் இல்லத்தை நீர்வகைத்து உழைக்கக் கூடிய வலுவுடையவர்கள். வாழ்வியலில் ஏற்படுகின்ற சீக்கல்களைச் சீற்ப்பான முறையில் அனுகி சர்யான தீர்மானம் எடுப்பதில் தீற்றுமையானவர்கள். இல்லாள், மனைவி, மனையாள், மனையாட்டி, இல்லக் கீழ்த்தி என்ற சொற்கள் பெண்ணிலுடைய தலைமைத் துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றன . இல்லான மனையன் இல்லக் கீழ்வன் என கணவகைக் குறிக்கும் ஆண்பாற சொற்கள் துழில் தோன்றவில்லை. இயல்பாக பெண்ணிடம் இருக்கும் தலைமைத் துவத்தை நீர்வகைக்கும் பொறுப்பு அவளைச் சொர்ந்தது . இல்லம் ஓர் ஒழுங்கில் அமையும் போது, இவ்வொழுங்கு சமூகம், நாடு, உலகு என வீரந்து நன்னிலை பெறும்

பெண்களை பருவ நிலைக்கீற்ப வாழ்வில் குழந்தை, குமரி, மனைவி - தாய், முத்யோள் என்றவாறு பாகுபடுத்தலாம். பரிபாடலில் இந்நான்கு நிலைகளும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

முதிய ரீளைய் முகைப்பரு வத்தர்
வத்மன வம்பலர் வாயவீழ் தன்னார்

இருதீர மாந்தரு மின்னினி யோரும்
விரவந்தை யோரும் வெறுந்தை யோரும்
(பரி பாடல்.10.19-22)

பூப்பெய்தாத மகளின் முகக்கப் பருவத்தார் என்றும் பூப்பெய்தையை மகளின் அல்வாய் அவீழ்ந்தன்னர் என்றும் பேய் பெற்றுள்ளனர். அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள் கருமயிரிடையே நரை விரவு நடுப் பருவத்தைனர், முதுநாரை பழுத்தவர் எனப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளனர். குழந்தைப் பருவத்தைல் தாயின் மூலம் வாழ்வியலின் ஆர்மப் பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். குமரிப் பருவத்தைல் உடலும் உள்ளமும் பக்குவப்பட்டிரு உற்பத்தீச் சக்தீக்கு தயாரான நிலையில் வாழ்வியலில் பங்கு கொள்கின்றனர். மனைவி/தாப் நிலையில் இல்லம் என்னும் பயிலரங்கில் மற்றவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் ஆசானாகி விழுகின்றனர். தாய் வயது முத்தாந்து முத்தேயோளாகி வரும் தலைமுறையினருக்கு மரபைக் கையளிப்பவளாகவும் தெய்வமாகவும் விளங்குகிறாள். சங்க இலக்கீயங்களில் தாய்த்தெய்வவழிபாட்டின் ஆரம்பங்களைக் காண்முடிகின்றது. கானமா் செல்வி(அகம்.348), பெருங்காட்டிருக் கொற்று(கலி.17), காட்டுகெழுசெல்வி(அகம்.370), பழையோள்(அகம்.30) என்ற சொற்கள் தாய்த் தெய்வத்தைச் சுட்டப் பயண்பட்டன.

இயற்கையில் பெண்களுக்கே உரைய கருவுறும் ஆற்றல் காரணமாக சக்தி உள்ளவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். பெண்ணிடம் இருக்கும் தாய்மை உணர்வு அவளை ஆணையிலும் சீற்புறு வைத்தது கருவை வயிற்றில் தாங்க பாதுகாத்து உலகீர்கு அளிக்கும் தாய்மையின் தொண்டு மகத்தானது. குழந்தை பிறந்து வாழ்வியலுக்கு வேண்டிய பயிற்சிகளை தாயிட்டிருந்து கற்றுக்கொள்கிறது. மனீதனை மனீதனாக உலகுக்கு அளிக்கும் கடமையும் பொறுப்பும் தாய்மைக்கு உண்டு.ஆண்கள் உடல் வலிமை உள்ளவர்களாகவும் மனவலிமை குறைந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். பெண்கள் உளவலிமை உடையவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். மனீத உற்பத்தீயில் இருவரும் சமபங்களிப்பை நல்கீயபோதும் குழந்தையின் உடல்உள் வளர்ச்சி நிலைகளில் தாய்மையின் பணி ஆற்றுகின்றாள். தாய்மையின் தன்னலங் கருதாப்பணி ஆற்றுகின்றாள்.

தாய்மையின் தன்னலங் கருதாப்பணீயினால் தெய்வமாக வழிபடப்படுகிறாள். தாய்மையிடத்து அன்பு நிலைபேராக ஓள்கின்றது. இதனால் பெண்ணைத் தெய்வமாகப் போற்றி வாழ்ந்தனர்.

சமூகத்தீல் இறைவழிபாடு செய்யும் நடைமுறை பெண்ணின் கடமையாக இருந்தது.. இயற்கையில் கீடைத்த பொருட்களை இயற்கைக்கு காணிக்கையாகி அவற்றை அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும் பண்பு பெண்மைக்குரியது. பொருளாதார உற்பத்தீயில் பங்குபற்றிய பெண்கள் தொடர்பான செய்தீகளை சங்க இலக்கீயத்தீல் காணலாம். பறவை வீலங்குகளீட்டிருந்து பயிர்களைப் பாதுகாத்தல், பசுக்களீருந்து பால் சேகரித்தல், பண்ட மாற்றுச் செய்தல், மீன்களைக் காவி வருதல் போன்ற வீணமுயற்சிகள் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தமிழ்ப்பெண்கள் கல்வியிலும் கலையிலும் மேம்பட்டிருந்து வீளங்களை சங்க இலக்கீயப் பாடல்களைப் பாடியவர்களில் பெண்பாற் புலவர்களும் அடங்குவர். வீறலி, பாடினி போன்ற பெண்கலைஞர்கள் கலைத்துறையில் பெண்கள் பெற்றிருந்த இடத்திற்குச் சான்றாவார்.

கணவனுடைய பண்புகள் பெண்ணின் பெருமையினுராடாக பேசப்பட்டிருள்ளன. தன்னைத் தீரியாக்கி குடும்பத்தீற்கு ஓளி கொடுப்பவள் பெண் மனைவிக்காகப் போற்றப்பட்டாள் இதனைப் பின்வரும் பாடல் அடிகள் தெளிவுறுத்தும்.

செயிர்க்கீர்ணின் செயின்மை கணவ (புறம்.3)

சேண்று நறுநுதல் செயின்மை கணவ (பதி.7.7)

புரையோன கணவ (பதி. 7.10)

மனைக்கு விளக்காக்கி வானுதல் கணவ (புறம் .314)

பெண்ணுடைய வீரபெண்புகள் குறித்து வீயந்துரைத்த செய்தீகளும் சங்க இலக்கீயத்தீல் காணப்படுகின்றன. “கெட்டுக் கீந்தை கடத்தீவே துணீவே; ஈந்த ஞான்றிலும் பெரிதுவந் தனளே; ஈந்து புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே” போன்ற புறநானுாற்றுப் பாடல் அடிகள் இதற்குச் சான்றாகின்றன.இவை பெண்ணின்

வீரத்தினாடாக அவளை அடிமைப்பட்டுத்துக்கீன்ற ஆணாதீக்க சமூக அமைப்பின் வெளிப்பாடுகள் என்ற கருத்துக்களாகும் காணப்படுகின்றன. இன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற வீருத்தலைப் போராட்டத்தை நோக்குமிடத்து சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகின்ற வீரப்பெண்கள் பற்றிய செய்திகளும் உண்மையானவை. இதில் எவ்வித ஆணாதீக்க போக்குகளாகும் இல்லை என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

பெண்மை பற்றிய இழிவான சீந்தனைகளும் தோன்றியுள்ளன. அரசின் தோற்றும் ஆரியப்பண்பாட்டின் வருத்தகசமனை பொத்த மதங்களுக்குரிய விதிமுறைகளுடன் கூடிய வாழ்க்கை பற்றிய கருத்தீயல் போன்ற காரணிகள் பெண்மையை இழிவுபடுத்துவதைப் பூதிக்கம் செலுத்தின தமிழர்கள் வாழ்வியலில் பெண்மையை உயர் நிலையில் வைத்துப் போற்றியவர்கள். இதனால் பெண்மை பற்றிய அடிப்படையான நடைமுறைகளில் அதிகம் மாற்றும் ஏற்படவில்லை.

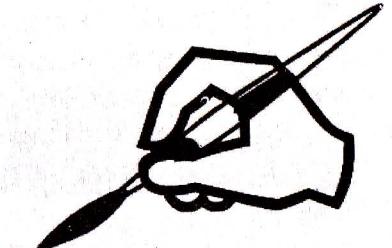
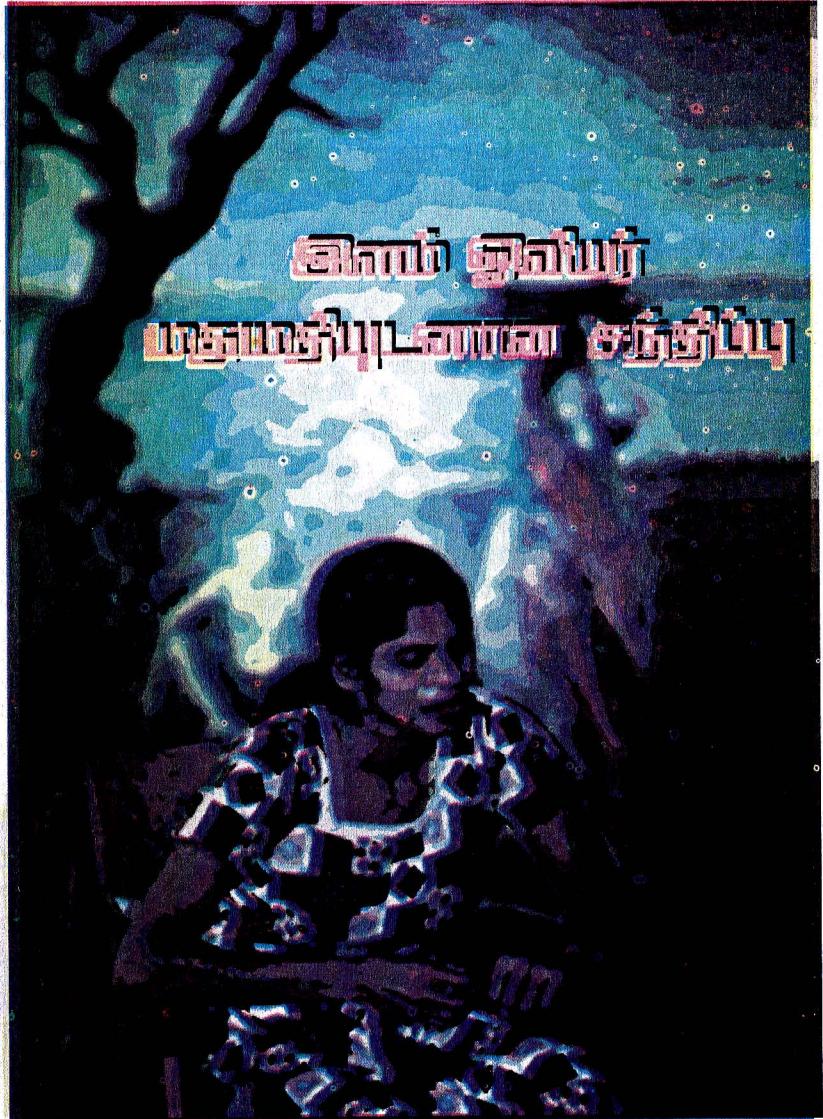
ஆண்கள் பலவீனமானவர்கள். இவர்களின் பலவீனங்களை மறைப்பதற்கு நடைமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒருவன் பல பெண்களை மனைவியாக வைத்திருக்கமுடியும். ஆணால் ஒருத்தீ பல ஆண்களை மணம் செய்தல் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. ஒருத்தீக்கு ஒருவன் என்பது பலமாகக் கடைப்பீடுக்கப்பட்டது. பல ஆண்களுடன் உறவு கொண்ட பெண்கள் “பொதுமகள்” என அழைக்கப்பட்டனர். கணவன் பீற பெண்களோடு உறவு கொண்டிருந்தாலும் அவனை வெறுக்காது, வாழ்ந்த பெண்கள் பற்றிய செய்திகளையும் சங்க இலக்கியப்பாடல்கள் பதிவு செய்தள்ளன. புதிய இனவிருத்தியால் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும், கணவன் தந்தை என்ற நிலையினிற்றும் தாழ்வடையாமல் இருப்பதற்கும் இந் நடைமுறை பேணப்பட்டது. சலன மனங் கொண்ட ஆணால் குழுமபத்தீவும் சமூகத்தீவும் குழுப்ப நிலை உருவாகும். வழி தவறும் ஆணை நல்வழிப்படுத்தி மனிதனாக மாற்றும் வல்லமை தாய்மை உணர்வு கொண்ட பெண்ணினாலோயே முடியும் ஒழுக்க நெறி ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவானது. ஆண்களால் பெரும்பாலும் அதனைப் பேணமுடியாது. போய் வீருகின்றது. நாளைடைவில் ஒழுக்கம் என்பது பெண்கள் மட்டும்

கடைப்பீடுக் கேண்டிய ஒன்றாக அவள் மேல் தீணிக்கப்பட்டிருள்ளது. சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் மருத்த தீணைப் பாடல்கள் ஆண்களின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தற்குப் போதீய சான்றாலும் பூப்பும் தாய்மையும் பெண்மையின் ஒரு வளர்ச்சி நிலைகளாலும். இவை இயற்கையாகப் பெண்மையிடம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் ஆகும். இலக்கீயங்களில் தமிழர்கள் இவ்விரு நிலைகளையும் வாழ்வியலில் சடங்குகளாக நடைமுறைப்பட்டத் தீர்ளனர்.

பெண்மையும் ஆண்மையும் இணைந்தே சமூகம் இயங்குகின்றது. தமிழர்கள் வாழ்வியலில் இருவருக்குமே சமபங்கீன அளித்தீருந்தனர். இதனைப் பழைய இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. பீற பண்பாட்டுத் தாக்கம் தமிழர் வாழ்வியலில் புகுந்த போது பெண் பற்றிய இழிவான சீந்தனைகளும் தோன்றியுள்ளன. படைப்பில் ஆண் பெண் பேதமில்லை. உரிமைநிலையில் இருவருக்கும் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை. குடும்ப நிலையில் பெண்மை போற்றப்படுமிடத்து இழிவான சீந்தனைகளும் களையப்படும். தமிழர்கள் பெண்மையைத் தெய்வமாகப் போற்றும் மரபுடையவர்கள். ஆண்மையின் வளத்திற்கும் வலிமைக்கும் நலத்தீர்கும் ஆக்கத்தீர்கும் நிலைக்களாய் தோழியாய் அனைத்துமாய் அமையவன் பெண். எனவே அப்பெண்மை போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று. அதனையே தமிழர்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகளும் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

செல்வ அம்பீசாக நடாராஜா.

கீர்மலைப்

இலையறை காயாக கலைத்துறையில் பெண்கள் கூட்டுரிகளிற்றனர். இவை பெரும்பாலும் வெள்வருவதில்லை. வீட்டில் தங்கள் ஒயவு நேரங்களில் தங்கள் கற்பனைகளுக்கு கலை வடிவம் கொடுத்துள்ளனர். அவை ஒவியங்களாக, சிற்பங்களாக, ஏன் இன்னும் கழிவு என ஒதுக்க விடுபவற்றில் கைவினைப் பொருட்களாக இவை அழகிய வடிவம் பெறுகின்றன.

அந்த வகையிலே இம்முறை ஒரு ஒவியரை நேர்கண்டோம். கலைத்துறையில் உண்கள் முன் ஒரு இளம் ஒவியரை அறிமுகப்படுத்துகிறோம். பிரப்பங்களும் வீதி யாழிப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஒவியர் மயில்வாகனம் மதுமதியுடனான நேர்காணல் ஒன்றை இம்முறை நாற்று வாசகர்களுக்குத் தருகிறோம்.

ஒரு மதிப் நேரம் அவரை அவர் வீட்டிலேயே சந்தித்தோம். மகிழ்ச்சியுடன் எமக்கு தனது அறிமுகத்துடன் தனது ஒவியங்களைப்பற்றி கூறினார்.

முதலில் உங்களைப்பற்றிக் கூறுங்களேன்?

நான் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். எனது தந்தையார் மரவேலை செய்பவர். எனது இரு சகோதரர்களும் நன்றாக ஓவியம் வரையும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள். நான் எனது ஆரம்பக்கல்வியை யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையிலும் பின்னர் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்றேன்.

○ உங்களுக்கு எப்போது ஓவியக்கலையில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது?

எனது சிறுவயதிலிருந்தே எனது அக்காமாருடன் போட்டிக்கு ஓவியங்கள் வரைவேன். ஒரு உருவத்தைப்பார்த்து கீறும் பழக்கம் அப்போதிருந்தே இருந்தது. தந்தையாரும் என்னை ஊக்குவீத்துக்கொண்டேயிருப்பார். விவேகானந்தர், பாரதியார் படங்களை எனக்குமுன்னே வைத்து எனது தந்தையார் பார்த்துக்கீறும்படி சூறி என்னை ஊக்குவீப்பார். இதேபோல் ஓவியரமணி, ஓவியர் சிவப்பிரகாசம் என்போரும் என் ஓவீயத்துறைக்கு ஊக்கமளித்தனர்.

○ நீங்கள் எவ்வகையான ஓவியங்களை வரைகிறீர்கள் என்பது பற்றியும் எவ்வகையான ஊடகங்களை பயன்படுத்துகிறீர்கள் என்பது பற்றியும் கூறுவீர்களா?

மரபுரீதியான ஓவியங்களை வரைந்தாலும் நவீன ஓவியங்களையே நான் பொதும் விரும்புகிறேன். எனது பெரும்பாலான ஓவியங்கள் நவீன ஓவியங்களே.

என்னைப் பொறுத்தவரை நான் சமூகத்தில் நடப்பவற்றை நான் கேட்டு உணர்ந்தவற்றையே ஓவியமாக வரைகிறேன். இங்கு வீட்டைவீட்டு வெளியே வந்து நான் காணும் பிரச்சனைகள் நடப்புகள் என்பன என்னை வரையவைக்கின்றன. எனது நண்பர்கள் அடிக்கடி என்னைக் கேட்பார்கள் நீங்கள் பெரும்பாலும் பெண்கள் சம்பந்தப்பட்டவற்றை அதீகம் வரைகிறீர்கள் என்று.

எனக்கு அவர் களது பிரச்சனைகள் பொதாகத் தொவதால் வரைகிறேன். வீட்டைவீட்டு வெளியே வந்தால் இராணுவத்தீன் கொடுமைகள், பாலியல் வல்லுறவு என்பனவும் பெண்களீன் பத்தீரிகைகளில் வருகின்ற இவ்வாறான பிரச்சனைகளும் என்னை ஓவியங்களுக்கு கருப்பொருளாக்கின.

இதற்கு கணவனை இழந்த பெண் ஒருவர் தனித்து வீட்டைவீட்டு வெளியே வந்திருக்கும் காட்சி. மற்றும் இராணுவ வன்முறையால் பாதீக்கப்பட்ட பெண் ஒருவரைன் காட்சி என்பனவற்றை குறிப்பிடலாம். மற்றும் இயற்கையீதான் எனது நேசீப்பீனால் இயற்கைக்காட்சிகளையும் அடிக்கடி கீறுவேன் மரம், செடி, கொடி, பரந்தவெளி, கடல், காலை, மாலை என்பவற்றையும் நான் வரைவதுண்டு.

○ நீங்கள் நவீன ஓவியங்களை அதீகம் வீரும்புவதற்கு காரணம்?

நவீன ஓவியங்களீல் நீறைய கருத்துக்களை முன்வைக்கலாம். ஆரம்பத்தில் நவீன ஓவியங்களை வரைவதில் சீரமப்பட்ட எனக்கு ரமணி ஆசிரியரின் ஊக்குவீப்பும் ஆர்வமும் என்னை நவீன ஓவியங்களீல் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. மனஉணர்வுகளை துல்லியமாக காட்டுவதற்கும் இவ்

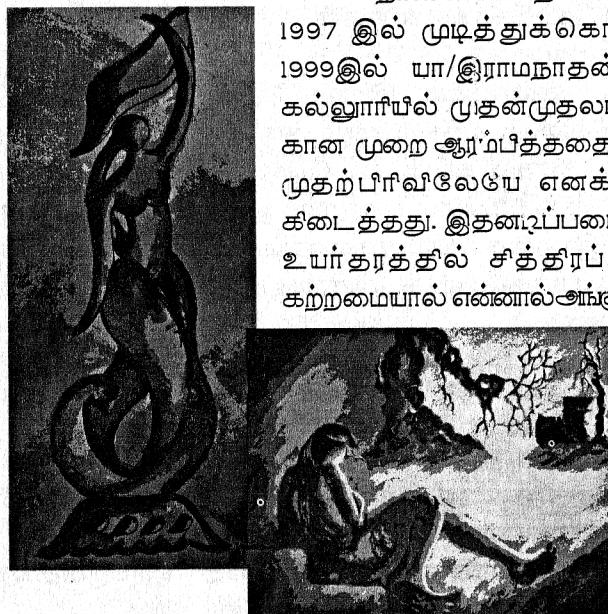

ஒவியங்கள் உதவின. பார்க்கும் ஓவ்வொருவருக்கும் புதிதுபுதிதான் அந்தத்தை கொடுத்தது. பின்னர் கீறுவதற்கு இலகுவாக்கியது.

நீங்கள் உங்களுக்கென்று ஒரு கலைப்பாணியை உருவாக்கியுள்ளீர்களா?

ஆரம்பத்தில் எல்லோருடைய ஒவியங்களையும் பார்த்து கீறினாலும் பீன்னர் எனக்கேயான் கலைப்பாணியை உருவாக்கினேன். எனக்கென்று அதனை என் ஒவியங்களில் வெளிக்கொண்டு வருகிறேன்.

உங்கள் பல்கலைக்கழக கல்வி பற்றி கூறுவீர்களா?

இங்கு
4 வருடங்கள்
ஒவ்வொ ம்
பயின்றேன்.
இங்கு பயின்ற
காலங்கள்

எனது ஆர்வத்துக்கு மேலும் பயனளித்தது. முறையாக என்னை வளர்த்துக்கொள்ளவும் ஊக்கப்படுத்தவும் உதவின. இதனுடாக தீருமறைக்கலாமன்றத்திலும் என்னை ஒவியத்துறையில் வளர்த்தது. யாழிப்பாணத்தீவிருந்து தீருமலைக்கலாமன்றத்தீநூடாக கொழும்பில் நான் உட்பட 18 ஒவியர்களுடைய ஒவியங்கள் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிரு, வீற்பகனையும் இடம்பெற்றது.

உங்களுக்கு சீற்பக்கலையீலும் ஈடுபாடு உண்டா? அவ்வாறாயீன் அதுபற்றிக் கூறுவீர்களா?

எனக்கு கிடைக்கும் சப்புப்பலகைகளைக் கொண்டு, கொக்கு, மனித உருவும் போன்றவற்றை செதுக்குவதுண்டு. மற்றும் கழிவுப்பொருட்களைக்கொண்டு எனது கற்பனைக்கு எட்டியவரை சீல கைவினை பொருட்களை ஆக்குவேன். இவற்றில் சீப்பியைக் கொண்டு, முட்டைக் கோது, முத்து, மரத் துண்டுகள் என்பவற்றைக்கொண்டு இவர் ஆக்கைய கொக்குவீடு பெஞ்குயின் சவர் அலங்காரப்பொருட்கள் என்பன இவரீன் வீட்டை அலங்காரத்தைனை நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

வளர்ந்து வரும் ஒவியக் கலைஞராக இருக்கின்ற செல்வி மதுமதி அவர்களே எமது எதிர்கால சந்ததிக்கு இக்கலைபற்றி என்ன கூறவீரும்புகிறீர்கள்?

நாங்கள் இன்னும் இத்துறையில் வளர வேண்டும். இது ஒரு வரையறைக்குள் மட்டும் ஆசீரியர்கள் படிப்பித்தார்கள். இப்பாடசாலைகளிலும் தனித்தனி சீத்தீரத்துக்கெண்டு என்று ஆசீரியர்கள் இருப்பதீல்லை. உதாரணமாக வீஞ்ஞான ஆசீரியரே சீத்தீர பாடத்தையும் படிப்பிப்பார். இதன் லம் ஒவியம் ஒரு வரையறைக்குள் (பாடத்தீட்டத்துக்குள்) நிற்குமே தவிர வளரும்

சாத்தியம் இல்லை. ஒவீயத்தை வீருப்புடன் ஆவமுடன் பயில வேண்டும். ஒருவரின் தீற்மைகளை இனங்கண்டு வளர்ந்து வீட வேண்டும். எம்மோடு சேர்த்து பதினெட்டுப்பேர் இம்முறை புதிதாக இதற்கென பயிற்றுவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. இகன் மூலம் ஒவீயத்தை வளர்ப்பதற்கும் கற்பிப்பதற்கும் பெரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதனை நான் மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகிறேன் என்றார்.

நாமும் ஒரு இளைய ஒவீயரை பெருப்பாலும் அறியப்படாத, நானை நம்பிக்கையுடன் மிரிர்ப்போகின்ற ஒவீயரைச் சந்தித்த மகிழ்ச்சியுடன் விடைபெற்றோம்.

சந்திப்பு
சுதாமதி

வெள்ளி விழாக்காலும் 'நாற்றே'
வெளியிட்டல் இடர்குடந்து
லீழாட தொடுவாய் உள்
கொஞ்கையில் வெற்ற மூறாய் !

பாடசாலை உபகரணங்கள், தீந்தியச் சங்கிகைகள், தினசரி, வாராந்த பத்திரிகைகள், என்பவற்றை வெற்றுக்கொள்ளலும், யோட்டோ மிரதிகள் செய்து கொள்ளலும் கிளிவநாச்சியில்

குயில்வுற்றுக்காலை

கிளிவநாச்சி

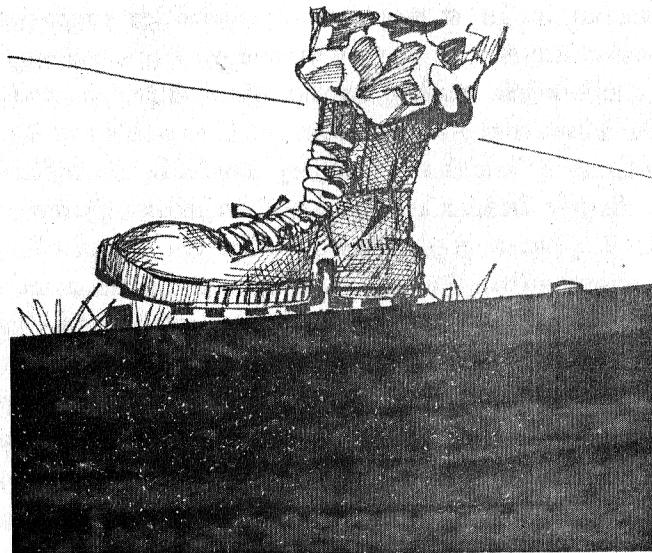
புதிய

குயில்வுற்றுக்காலை ஆயுத யொருள் வாய்யீய்

மத்தியசந்தை,
கிளிவநாச்சி.

காலப் யருத்தாக்க காப்போம்

'யர் மூப்பாணம்' தமிழர் வரலாற்றில் இன்று எல்லோரும் அறிந்த பெயராக விளங்குகிறது. பெயரளவில் அது ஒரு நகரமாக விளங்கி போதும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதையும் பொருள்ளிலையில் சுட்டி வரையறையும் செய்து நிற்கிறது. அது உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பும், அங்கு வாழ்ந்த மக்களும், வாழ்வியலிலும் பண்பாட்டிலும் தனித்துவம் பெற்றிருந்ததைக் கடந்த

கால வரலாறும் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் அமைவிடம் புவியியல் நிலையிலும் தனித்துவம் பெற்று விளங்கியது. “யாழ்ப்பாணம்”என்ற சொல்லின் அமைப்பு, அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் வரலாறு, பண்பாட்டுநிலை, வாழ்வியல் நடைமுறை, என்பவற்றைப் பிற நாட்டவர் அறிவதற்கு ஆவல் கொள்ளச் செய்தது.

இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாலாற்றுப் பழைமையை அறிய உதவும் சான்றுகளின்தேடல்முனைப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இத் தேடலுக்கு வழிவகுத்ததுஅங்கு வாழ்ந்த மக்களின் தனித்துவமான பண்பாடாகும். மக்களின் வாழ்வியற் கோலங்களில் பண்பாட்டுச் சீர்மையொன்று காணப்பட்டமை யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியேயும் அறியப்பட்டுப் பெரிதும் வியந்து பேசப்பட்டது. மக்கள் வாழ்வியல் இயற்கையோடு பெரிதும் இணைந்திருந்தது. கால நிலையோடும், பருவமாற்றங்களோடும் ஒத்திசையும் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் வாழ்வியல் நடைமுறைகளும் சூழலும் சிறப்பாகத் தொடர்புற்றிருந்தன. அதனால் மனித உறவுநிலைகளும் இறுக்கமாகப் பேணப்பட்டன. குடும்பவாழ்வு கூட்டு வாழ்க்கை முறையாக ‘அன்பு’ என்னும் சங்கிலியால் அழகாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் மனிதநேயம் ‘பண்பாடு’ என்ற சீர்மிய நிலையில் மேன்மை பெற்றிருந்தது.

நீண்டகாலமாக நிறைவாக நடந்த வாழ்வியல் பிறநாட்டுச் செல்வாக்கு என்னும் புயல் வீசிய போதும் ‘பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம்’ சிதையாமல் யாழ்ப்பாணத்து மன்னிலை காலுான்றி நின்றது. ஏற்குறைய 400 ஆண்டு அந்திய அரசியல் செல்வாக்கு இருந்த போதும் யாழ்ப்பாணத்தின் தனித்துவமான பண்பாடு சிதையாமல் நிரிந்துவின்றது. அக் காலத்திலே மேலைத்தேய மொழியும், பண்பாட்டு நடைமுறைகளும் வேகமாக ஊடுருவிய போதும்

யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டின் ஆழ வேறுன்றியிருந்த மூலத்தை அசைக்க முடியவில்லை. மன்மீது கொண்ட பற்றினால் பண்பாட்டைக் கட்டிக் காக்கும் மனவரம் மக்களிடம் மிக்கோங்கியிருந்தது. மன்னின் மரபு காக்கும் பணியில் தமிழ் மொழிப்புலமையாளர் முனைப்புடன் செயற்பட்டனர். எனவே பண்பாடு பழையையின் வலுவோடு நின்று பொருந்தாத புதுமையால் சோரம் போகாமல் ஒழுங்கான செம்மையான பண்பாட்டு வாழ்வியல் தொடரத் துணை நின்றது.

ஆனால் இன்று இந்தப் பண்பாட்டு வாழ்வியல் சிதைந்து விட்டது. வரம்பு கட்டி நடந்த ‘இல் வாழ்க்கை’ என்னும் நன்செய்நிலம் திட்டமிட்டுப் பாழாக்கப்பட்டு வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து மன்னிலை செழித்து பரந்து நின்ற பண்பாடு என்னும் ‘காவல் மரத்தின்’ கிளைகள் தறிக்கப்பட்டு விட்டன. முன்னைய காலங்களில் வீசிய அந்தியச் செல்வாக்கு என்னும் புயலுக்கெல்லாம் வளைந்து கொடுத்துத் தன்னை இழக்காமல் நின்ற பண்பாடு இன்று தன்னையே இழக்க தயாராகி விட்டது. அன்று எல்லை போட்டு ஒழுங்காக நடந்த மனித வாழ்வு இன்று திறந்த வெளியில் சீர்கெட்டு நடக்கிறது. இந்நிலையில் பழைய பண்பட்ட வாழ்வியற் கோலங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்து அழியாத கோலங்களாகப் பதிவு செய்து வைக்க வேண்டிய பாரிய கடமையொன்று எமக்குண்டு. எமது முன்னோரது சீரான வாழ்வியல் என்னும் முதுசொத்தை நாம் பின்னவரிடம் முறையாகக் கையளிப்புச் செய்ய வேண்டும். எனவே முதலில் வேகமாகச் சிதைந்து கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டுக் கோலங்களிலேதான் எமது பார்வையைப் பதிய விட்டு அவற்றைத் தெளிவாக இனங்களுடு ஏற்றது செய்ய வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்து மன்னின் வளத்திற்கு ஏற்ப வாழ்வியலோடு

இணைந்த பனைமரப் பண்பாட்டின் சின்னமாக நின்று நிலவியது. பருவமாற்றங்களான கோடைக்கும் மாரிக்கும் ஈடுகொடுத்து வெப்பத்திற்கும் தட்பத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் செழிப்பற்று மக்கள் வாழ்வியலுக்குத் தன்னை முழுமையாகத் தந்து நின்றதால் ‘பூலோக கற்பகதரு’ எனச் சிறப்பான பெயர் கொண்டமைக்கப் பட்டது. ஒரு யானை படியும் இடத்திலே விளையும் விளை பொருளால் ஏழு யானைகளுக்கு உணவு கொடுக்கலாம். எனப் புறநானுற்றுப்புலவன் தமிழ்நாட்டு மண்ணின் வளத்தைப் பாடினான். முற்றத்தில் நிற்கும் ஒற்றைப் பனையின் வளத்தால் ஒரு தலைமுறை வாழ்வு நடந்ததை யாழிப்பானை மண்ணின் வளம் சூறுகிறது. மனித வாழ்வின் இன்றியமையாத தேவைகளான உணவு, உறையுள் என்பவற்றை நிறைவு செய்வதில் பனை முக்கிய பங்கினை வகித்தது. தொழில் நிலையாகவும் பலருக்கு வாழ்வு கொடுத்தது. உடலுக்கு உரம்தரும் சத்துணவு வகைகளை ஓராண்டு சேமித்து வைக்க உதவும் பண்பாட்டு வங்கியாகவும் பனை பணியாற்றியது. குடிசைக் கைத்தொழில் நிலையிலே பல பெண்களின் கைவினைப் பயிற்சிக்கு மூலப் பொருட்களை வழங்கியது. பனை மரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுமே மரிந் வாழ்க்கைக்குப் பயன் பட்டன. அதனுடைய நீண்ட ஆயுள் மனிதனின் தலைமுறையைப் பராமரித்துப் பாதுகாக்கப் பேருதவி செய்தது. அத்தகைய பனை வழி வந்த பண்பட்ட வாழ்வியல் இன்று பெரிதும் சிதைவுற்றுள்ளது.

கடந்த காலப் போர் நடவடிக்கைகளால் யாழிப்பாணத்துப் பனை மரங்கள் தலைசாய்க் கப்பட்ட முண்டங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. ஊருக்குக் காவல் மரங்களாக நின்ற பனைகள் அடியோடு வெட்டி அழிக்கப்பட்டுள்ளன. பனைகளின் அழிப்பு பலருக்குப் பட்டினியைத் தந்துள்ளது. பனை வளத்தால் ‘அம்பனை’ எனச் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்ட ஊர்களை இழுந்து

போயிற்று. வாழ்க்கைக்கு வளம் தருவதாக உறைவிடத்திற்குப் பல்லை வேலியாக விளங்கிய பனை போரின் விளைவாகப் பொல்லாத தாக்குதலுக்கு ஆளாகி முண்டமாக ஊர் இடம் பெயர்ந்தது. அங்கு ஊரிப்போயிருந்த பண்பாடு சீர்க்குலைந்தது. மனிதருக்கு மட்டுமன்றி வீட்டு விலங்குகளுக்கும் உணவுடிய பனையின் அழிவு கால்நடைச்செல்வங்களையும் பட்டினியால் வாடவைக்க யாழிப்பாணத்தின் இயற்கையோடு இணைந்திருந்த இன்பமான வாழ்வும் சிதறிப்போயிற்று.

இந் தக் கொடிய அனுபவம் முதியவர்களைப் பலமாகப்பாதித்தது. அவர்கள் வாழ்வியல் தந்த அநுபவத்தைப் பயிற்றும் குடும்பம் என்ற கலைக்கூடத்தின் கற்பித்தற் பயிற்சி முற்றாகத் தடைப்பட்டது. முதியோர் வழங்கிய இலவசக்கல்வியை இளையோர் இழுந்தனர். வாழ்க்கைப் பாதையின் முன்னே சென்று அதைச் செப்பனிட்டு இளையோரை வழிநடத்திச் சென்ற முதியோர் தாம் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்த இவ்விடங்களை இழுந்தபோது மனம்

இடிந்து போயினர். இயற்கைப் பறவையொலி கேட்டு எழுந்து வழிபாட்டு மரபோடு நாளாந்தக் கடமைகளைச் செய்யும் அமைதியான வாழ்வியல் அற்றுப் போன்று. காதைப்பிளக்கும் போர் விமானங்களின் பேரிச்சலைக் கேட்டுத் துடித்துப் பதறிக் கண் விழிக்கும் நாளின் தொடக்கம் சிறாரின் மனத்திலே அச்சமே மனித வாழ்வின் உச்சமான யன் என்ற முரண்பட்ட எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்தது. மழலைச் சிறாரின் மொழி குழந்தாக ஈற்றில் மௌனமே மொழியாக, வாய்ப்பேச்சற்று வளர்ந்து, சிறாரின் செந்தமிழ் மொழி முனையிலே கருகித் தொலைந்து போயிற்று. குடும்பத்தின் அச்சாகத் தொழிற்பட்ட பெண்மை இக் கோலங்களைக் கண்டு உணர்வுகள் சிதறி மனநோய் வயப்பட்டு நிற்கும் குடும்பத்தோரின் சக்கரங்கள் கழன்றுவிட அது குடைசாய்ந்தது.

‘வாழ்வு அகந் வாழ்வு என்ற புதிய தடங்கலை செல்லங்ரயிற்று ‘அகத்துகாம்’ என்ற புதிய நன்கூட்டம் திருவாகப் பறைய ஒருங்குபட்ட வாழ்வியல் முறை மாறிப் பண்பாடு புதியதோர் சிதைவிற்கு ஆளாகிற்று. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற ஒழுக்களினாலும் விலங்கு வாழ்வியலுக்கு மனிதன் மீண்டும் திரும்பிவிடுகிறும்பம் என்ற கட்டமைப்பிலே விரிசலும் வெடிப்புந்தோன்ற ஆண் பெண் இணைப்பும் அறுந்தது. தாய் தந்தை என்ற உணர்வு நிலையில் குழந்தைகளுக்கு முரண்பாடு தோன்றியது. தாயின் பரிவான அணைப்பிலும் தந்தையின் பாதுகாவலிலும் பக்குவமாய் வளர் வேண்டிய சிறார் யாருமற்றவர்களாய் வீதி தோறும் அலையலாயினர். ஒரு வேளை உணவுக்காகக் கையேந்தும் சிறாரைபரிவோடு பார்க்க எவருமே விரும்பாத ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டது. உறவு இல்லாத குழந்தை முறையற்றுப் பிறந்த குழந்தையெனப் பட்டம் சூட்டப்பட்டது. பிஞ்சு முகத்தின் தேடலை உணராத வன்னினஞ்சங்களை குழந்தையின் மனதிலே வக்கிரம் குடிகொள்ள வன்முறையிலே அது ஈடுபடலாயிற்று. குழந்தையின் பண்புள்ளமும் பாழாகிப் போயிற்று.

தாய் மனை என ஒரு வேலி அடைப்புக்குள் திட்டமிட்டு ஒழுங்குபட நடந்த யாழ்ப்பானைத்து மக்களின் சீர்மையான பண்பட்ட வாழ்க்கை வீதியிலே நடக்கும் துன்பநிலை ஏற்பட்டது. சிதறிப்போன குடும்ப உறவுகளின் அன்புச்சங்களிலியின் இணைப்பு அறுந்து போக

ஈடுமுறை மிஹன் இதழ்

‘தனி வாழ்க்கை’ என்ற நடைமுறை உருவாயிற்று. மனித நேயம் மக்களைவிட்டு விலகச் சுய நலம் தலை தூக்கலாயிற்று. பிற நலம் பேணும் பண்பாடு மறைந்தது. தாயைப் பிரிந்து, தந்தையையும் கண் முன்னே வன்முறையால் இழந்த இளம்பிஞ்சக்குழந்தைகள் அடைக்கலந்தேடி அலைய யாழ்ப்பான மன் வளமற்றுப் புழுதி படிய வானமே சூரையாக வாழ்வு நடந்தது. வெயிலும் மழையும் உடலைத்தாக்க நோயின் பிழிலே சிக்கி மக்கள் வருந்தினர். அவர்கள் வாழ்வு ‘அகதி வாழ்வு’ என்ற புதிய தடத்திலே செல்லலாயிற்று ‘அகதிமுகாம்’ என்ற புதிய தங்குமிடம் உருவாகப் பழைய ஒழுங்குபட்ட வாழ்வியல் முறை மாறிப் பண்பாடு புதியதோர் சிதைவிற்கு ஆளாகிற்று. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற ஒழுக்களினாலும் விலங்கு வாழ்வியலுக்கு மனிதன் மீண்டும் திரும்பிவிடுகிறும்பம் என்ற கட்டமைப்பிலே விரிசலும் வெடிப்புந்தோன்ற ஆண் பெண் இணைப்பும் அறுந்தது. தாய் தந்தை என்ற உணர்வு நிலையில் குழந்தைகளுக்கு முரண்பாடு தோன்றியது. தாயின் பரிவான அணைப்பிலும் தந்தையின் பாதுகாவலிலும் பக்குவமாய் வளர் வேண்டிய சிறார் யாருமற்றவர்களாய் வீதி தோறும் அலையலாயினர். ஒரு வேளை உணவுக்காகக் கையேந்தும் சிறாரைபரிவோடு பார்க்க எவருமே விரும்பாத ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டது. உறவு இல்லாத குழந்தை முறையற்றுப் பிறந்த குழந்தையெனப் பட்டம் சூட்டப்பட்டது. பிஞ்சு முகத்தின் தேடலை உணராத வன்னினஞ்சங்களை குழந்தையின் மனதிலே வக்கிரம் குடிகொள்ள வன்முறையிலே அது ஈடுபடலாயிற்று. குழந்தையின் பண்புள்ளமும் பாழாகிப் போயிற்று.

உறவற்ற சிறாரைப் பயன்படுத்தி ஒழுக்கச் சீர்கேட்டைப் பரப்பும் செயற்பாடும் தொடர்லாயிற்று. களவாக அவர்கள் பிஞ்சுமனங்களையும் உடலையும் பாழாக்கும் முயற்சிகளும் தொடர்ந்தன. இளைஞர்களாக அவர்கள் வளர்ந்த போது பண்பாடு

பேணும் மரபு கோலங்கள் சமூகத்தில் தலைமுறை உருவா அறியாத இரு தலைமுறைகள் உருவாகி விட்டன.

முது மைய வழி படா தமரண் பட்ட போக்கும் மித மிஞ்சிய வேகமான செயற்பாடும் பிற்மனதை நோகச் செய்து களிப் படையும் வெறித் தனமான போக்கும் இளைஞர் பூணும் அகிளிகள்களமின் வீதி ஒழுங்குகள் சௌரை கெட்டன. சமநிலையான ஈருநிலி ஓட்டம் இளம் பெண் களைக் கேவி செய்து ஒலியரவும், அகால வேளையில் அட்டகாசம், பகிடிவதை எனப் பலவாறான புதிய குணங்களுடன் இளம் மக.

ஆனால் ‘ஊரோடு ஒத்து வாழ்’ என்ற முது மொழியின் கருத்தை தலைகீழாக்கிச் செயற்படுகின்றனர். கல்விப் புலமையாளரும் உயர் நிறுவன இயக்குநர் நாகரையும் கூடத் தமது பதவி இருப்பு நிலைக்கு ஊழுவருமின நிலைந்து தமிழர் பண்பாட்டின் சீர்குலைவு கண்டும் வாழாவிருக்கின்றனர். இத் தகைய செல் நெறியைத் தடுத்து நிறுத்த ஏற்று செய்ய இன் னும் வேலை உண்டு. இப்போதைய இடைக்கால அமைதிச் சூழலைப் பயன்படுத்தி ஏற்று செய்ய வேண்டும் விரைவாகச் செயற்பட்டு இந்தப் பண்பாட்டுச்

நடாஸாமின்.

இத்தகையதொரு சிதவை நேராக்க

வேண்டியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் காலங்காலமான இயல்பான வாழ்வியல் இதுவே. என்ற நிலை உருவாகாமல் உடனடி முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப் பட வேண்டும். தமிழ் லொழியே தமிழர் பண்பாட்டின் அச்சானி. எனவே மொழி மூலமாக மேற்கொள்ள வேண்டியவற்றைத் திட்டமிடல் அவசியம். தொடர்பு நிலைகளை மொழியாற்றலால் ஏற்படுத்த இன்று தொழில்நுட்ப முன்னெற்றத்தால் இணையத் தமிழ் வந்து விட்ட நிலையில் விரைவாகச் செயற்படும் வாய்பும் மைக்குண்டு.

பண்பாட்டைக் காக்க இன்று புதியதொரு களப்பயிற்சி தேவை நோயற்றவரை நலமாக்கும் பணிக்கான தாதியரைப் பயிற்றுவது போல வாழ்வியலில் முரண் படுவோரை உள நலமுடையோராக்க பயிற்றப்பட்ட சேவையாளர் கு மு இன்றியமையாதது. வாழ்வியலில் இன்றைய வேண்டத்தகாத முரண்பாடுகளைச் சீராக்க ஒரு செம்மையான புதிய கல்வித்திட்டம் தேவை. நூலறிவு மட்டுமன்றி செயற்பாட்டிற்கும் கொண்டு பண்பாடு காக்கும் இளம் போராளிகள் தேவை. நமது முத்தோர் வகுத்த மரபுகளின் தெளிவான விளக்கங்களையும் செயற்பாடுகளையும் இளந்தலைமுறையினருக்கு ஏற்றவகையில் புகட்டவேண்டும். சமூகத்தின் ஒழுங்கான கட்டமைப்பை உருவாக்க முதியோரும் இளையோரும் சிறாரும் ஒன்றினைந்து செயற்பட வேண்டியுள்ளது. குடும்பம் என்ற தெரின் ஓட்டத்தைச் சமநிலைப்படுத்தும் பெண்மை நலன்கள் பேண ஏற்ற இயல்பான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிப் பணியாற்ற வேண்டும். புதிய முறையிலே புரிந்துணர்வுடன் அனைவரும் செயற்பட தமிழ்மொழி ஒரு ஊடகமாகப் பயன்பட வேண்டும். இன்றைய வாய்ப்பான காலத்தைப் பயன்படுத்திப் பண்பாட்டுக் கல்வியைப் புகட்டி மனித வாழ்வியலின் செல் நெறியைச் சீர்செய்ய வேண்டும். மனிதனின் இயற்கையோடு ஒட்டிய இயல்பான வாழ்வியல் நடைபெறும் போது மனிதம் தோன்றும் நமது தாயக

மண்ணிலே நெடுங்காலமாக நிலைபெற்று விளங்கிய பண்பாடு என்னும் பசுங்கொடி பற்றிப்பட்டர் ஒரு புதிய களச்செயற்பாடே உகந்தது. மேலைத் தேசப் பண்பாட்டின் கலப்பால் திசைமாறும் வாழ்வியலை மீண்டும் எல்லோருமாக இணைந்து பழைய நிலைக்கு கொண்டு வர வேண்டும். தமிழன் என்ற இனத்தின் அடையாளமாக ‘தமிழர் பண்பாடு’ மீண்டும் வெளிப்பட வேண்டும். அதற்குத் தடையாக வளரும் பார்த்தீனியங்களைக் கணைத்திரிய வேண்டும். இப் பணிக்கென ஒரு புதிய படையணி உருவாக்கி அதன் முனைப்பான செயற்பாட்டினால் எமது பண்பாடு என்னும் காவல் மரம் பேணப்பட வேண்டும். இன்று தமிழர் எங்கிருந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தை நினைவில் சுமந்து வாழ்வதற்கு அதன் பண்பாட்டுக் கோலங்களே காரணம். சொந்த மண்ணின் மணத்தோடும் பண்பாட்டுத் தோற்றத்தோடும் அம்பனையூடாக நடக்கும் ஒரு தலைமுறை தேவை. அது எமது வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் உலகுக்கு உணர்த்தி தமிழன் வாழ்வியலை அடையாளம் காட்டிக் காவல் மரமாய் நிற்கும்.

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதால்

வயது ஒரு தடையல்ல

வாங்க மாண் என்ற கீட்டி பேண் 09-03-1986 ம் ஆண்டு ஒரு உலக்காதலை புரிந்தார் அன்றைய நினை அவர் பிறந்து 14 ஆண்டுகள் 334 நாட்கள் அந்த வயதில் 5000 மற்று நூட்போட்டத்தாகத்தை 21 நிமிடம் 333 செக்கங்களில் கடந்து உலக சாதனை புரிந்தார். இவரைப்போலவே 16 வயதிலேயே அத்தகையுரிமைக் நச்சவேடுடியில் இயான் தோர்ப் உலக சாதனை செய்தார். பெற்றிக்குத் தேவை மனம், மனம் மட்டுமே -கல்கண் 30-08-2004

இவரீ ஹருந் கூலூர்

சுகுதீர்த்தும் போகின்றன
நினைவுகளின் நாட்கள் .

இன்றும் நாளையும் வெவ்வேறாய்
விடிவு தாத காலங்களாய்
நீட்சியும் காலப்பெருவெளியில்
எந்தைகய விடைகளும்
கிடைக்கவில்லை .

!காணாமற் ! போகையில்
கருவதிநித மகளிப்போ
பள்ளிசெல்லும் பருவத்தினை
மரணச் சான்றுக்கு மனுப் போட்டும்
அரச் சட்ட வரையறைகளால் – அது
வலுவினந்து போயிற்று .

வாழ்கையும் தான்.

துணையிழந்த வாழ்வென்று

தூண்டில் போடும் சில

கள்கள்

முன்னுக்கு வராதே என்ற

முனுமுனுப்புக்கள் பின்னே கேட்க

முற்றத்தில் சிறு வீடு கட்டும்

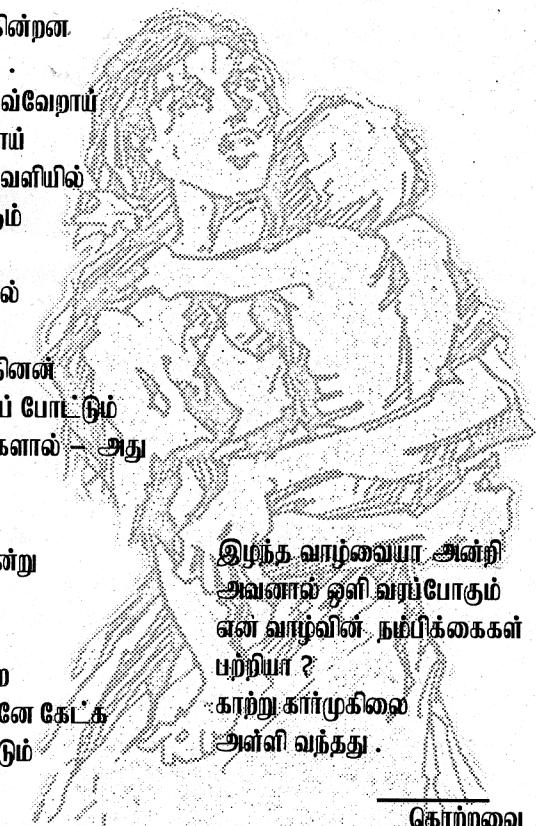
என் சின்னமகனுக்கு

என்ன சொல்ல .

இழந் வாழ்வையா அன்றி
அவளால் ஓளி வறப்போகும்
என வாழ்வின் நம்பிக்கைகள்
பறியா ?

காற்றுக்கார்முகிலை
அள்ளி வந்தது .

கோற்றவை

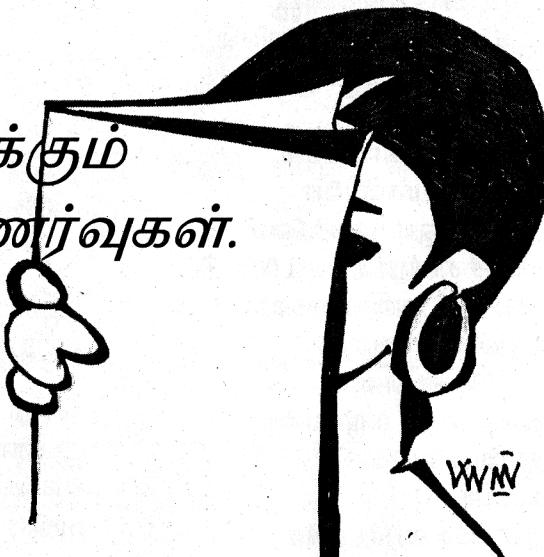

61 எனது அலுவலக முகவரியிட்ட வெள்ளாட்டுக் கடிதம் ஒன்று வந்திருந்தது. அதை நான் ஆவலோடு உடைத்துப் பார்க்க அதிசயம்! நண்பி சுதா எழுதியிருந்தாள்.

பரபரப்பாக வாசித்தேன். அதில் “நான் அடுத்த கிழமை வண்டனில் இருந்து கள்ளவர் பிள்ளையோடு வருகிறேன். நீ லீவு எடுத்துக் கொண்டு வீட்ட வரவும். எவ்வளவு காலத்துக்குப் பின் இப்படி ஒருவாய்ப்பு. நாம் இருவரும் சந்திப்பதற்கு கட்டாயம்... கட்டாயம் வரவும்” என்று திரும்பத் திரும்ப எழுதப்பட்டிருந்தது.

மதிப்பளிக்கும் உரைவுகள்.

நானும் லீவு எடுத்துக் கொண்டு சுதா வீட்ட போனால்... இது என்ன மாற்றம். வீடு புதுப்பாலிவோடு மின்னியது. ஏனோ ஒரு மங்கலகரமான நிகழ்வு நடப்பது போல் களைகட்டியிருந்தது.

வாசலில் போனதும் சுதா ஓடிவந்து கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டாள். அந்த முத்தத்தில் நம் பிரிவு நன்றாகவே தெரிந்தது.

என்னைத் தன் கணவன் ரவீந்திரனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தாள். “இவள் தான் என் ஆருபிர் நண்பி சிந்து” என்று. ஒரு கணம் எனக்கு பழைய நினைவுகள் திரும்பின.

ஓ... நானும் சுதாவும் ஒரே வருடம் பிறந்தவர்கள். பாலர் வகுப்புத் தொடக்கம் இணைப்பியாகே இருந்தும். யாரும் பார்த்தாலே எளிச்சல்படுமளவுக்கு எங்கள் நட்பு இருந்தது. நிகழ்ச்சிகள் நடந்தால் இருவருமே மேடையில் நிற்போம். விளையாட்டு எனில் மைதானத்தில் சேர்ந்தே இருவருடைய பாதமும் படும். எங்கள் நட்புக் கூட்டுக்கு கல்லெல்லியப்பட்ட அந்த நாள் வாழ்க்கையில் என்றுமே மறக்கமுடியாதது.

1990ல் இடப் பெயர்வு வந்து இருவருமே திசைமாறினோம். சுதா என்னை விட்டுப் பிரிந்தாலும் அடிக்கடி கடிதம் போடுவும். தரிசனம் என்பது இல்லாமலே போய்விட்டது. ஐந்து வருடம் கழிய சுதாவுக்குத் திருமணப்பேச்சு நடந்ததாகவும், வண்டனில் தன்னைவிட ‘பத்து வயது’ கூடிய ரவீந்திரனுக்குத் தன்னை அனுப்பப்போகினம் என்பதனையும் எழுதியிருந்தாள்.

இதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை ‘பத்து வயது’ என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது. எங்கள் பள்ளி வாழ்க்கையில் ஒரு ‘விவாதஅரங்கு’ நடந்தது. “குறைந்த வயதுப்பெண்கள் கூடிய வயது ஆண்களைத் திருமணங்கு செய்வது சரியா? பிழையா?” என சுதாவும் நானும் பிழை என்ற பக்கம் வாதத்தை முன் வைத்தோம். எங்கள் பேச்சு வான்மையால் அதில் நாமே வெற்றியும் கண்டோம். அதையும் அவளே நினைவுட்டி எழுதியிருந்தாள்.

தான் எவ்வளவோ எதிர்த்தும் கடைசியில் பெற்றோரின்

பக்கமே வலுப்பெற்றது என்றும் தன் பேச்சை மேடையோடு விட்டுவிடுமாறும் சொல்லி விட்டார்கள் என்றும் வேதனைப்பட்டு எழுதியிருந்தாள். அதே சுதா... கணவன் ரவீந்திரன்... பிள்ளை மது... என்றாலும் ரவீந்திரனோடு சுதாவை ஒப்பிட்ட போது அந்தப் பத்து வயதின் மூப்பு என் ஆழ் மனதுள் ஈள்ளிட்டது.

பிள்ளை மது விளங்காத மொழியில் உரையாட்னாள். எனினும் என்னுடன் ஒட்டிக்கொண்டாள். அவனுடைய கதையைப் புரிந்து கொள்ள நான் சுதாவையே நாடவேண்டியிருந்தது.

சுதாவோடு நிறையக் கதைக்க வேண்டும் என்று நினைத்து வைத்திருந்தேன். ஆனால் சுதாவின் சொந்தக் கதைகளால் என் உள்ளம் வெடிப்படைந்து விட்டது.

நான் போகேல்லப்... போகல்லப்... என்னு அடம்பிடித்தும் அம்மாவோ, அப்பாவோ என் எனக்கு கீழ் உள்ள இரண்டு தங்கச்சியோ, கேக்கல்ல. நான் போகவே வேணும் என்பதில் அவர்கள் குறியாக இருந்தனர். ஊரில் மாப்பிள்ளை இல்லாத கலியானம் நடத்தினார்கள்... விருந்து வைத்தார்கள்... போட்டோவும் எடுத்தார்கள்... கால்மாறி மாப்பிள்ளை வீட்ட கூட்டிப் போனார்கள். அதோடு அவர்களின் வேலை முடித்து என்னை அனுப்பியும் விட்டார்கள்.

பிரச்சனையான நேரம். கஸ்ரப்பட்டு பாஸ் எடுத்து கொழும்புக்குக் கூட்டிப் போய் ஏஜன்ற் மூலம் அனுப்பிவிட்டு அவர்கள் போய் விட்டார்கள். நான் உட்படப் பத்துப் பேர் இடையிடையே நின்டு லண்டன் போய் இறங்க ரவீந்திரன் ‘யொபோட்டில்’ நின்றார்.

அவரைக் கண்டதும் என் னை அடக் கழுதியாது அழுகையே வந்தது. தலையில் மயிர் என்பது என்னிப்

பார்க்கத்தான் முடிந்தது. அவ்வளவு மொட்டை. இடையிடை இருந்த மயிரிலும் வெள்ளைமயிர். நான் கட்டியிருந்த கோட்டை சிதற ஆரம்பித்தது. எனினும் வந்துவிட்டன்தானே, விதி என் வாழ்க்கையில் விளையாடி விட்டதே என்று விதி மேல் பழையப் போட்டு விட்டுச் சேர்ந்து போனேன்.

வீடு என்று சொல்லுமளவுக்கு ஒரு அறை மட்டும்தான் இருந்தது. பெற்றோர் இல்லாது லண்டனில் ஒரு மண்டபத்தில் இயந்திர மயமாகத் திருமணம் நடந்தது. ரவீந்திரனுக்குப் பக்கத்தில் அப்பாவோடு நிற்கும் உணர்வே எனக்குத் தோன்றியது. ஆனாலும் அவர் நான் கேட்டதையெல்லாம் வாங்கித்தந்தார். இடங்களையும் சூட்டிக் கொண்டு போய்க் காட்டினார். இவ்வளவும் ஒரு சில நாட்களே இருந்தது. ஊரிலிருந்து கடிதம் வந்தது.

“பிள்ளை வீடுகட்ட வேணும் காச அனுப்பு” என்று அப்பாவும் “தங்கச்சி வாணிக்கும் வயது வந்திட்டுதெல்ல கலியானம் ஒண்டு கேட்டு வந்திருக்கினம் பத்து லட்சம் கேக்கினம். உன்னை நம்பித்தான் இருக்கிறும்” என்று அம்மாவும்.

“அக்கா இஞ்ச எல்லாருமே மோட்டச் சமிக்கின் ஓடுகினம். எனக்கு ஒரு மோட்டச் சமிக்கின் வாங்க காச அனுப்பு” என்று தம்பியும்.

“அக்கா நான் கொம்பியுட்டர் வகுப்புக்குப் போறன். வீட்டில வைச்சுப் படிக்க ஒரு கொம்பியுட்டர் வாங்கி அனுப்பிவிடு.” என்று சின்னத் தங்கை நதியாவும் வேண்டுகோளை விட்டிருந்தாள். இவ்வாறு கோரிக்கையடங்கிய மகஜர் வந்திருந்தது.

அது போலவே ரவீந்திரன் வீட்டிலிருந்து

ரெவிபோன்

வந்திருந்தது.

“தம்பி அக்காவின் மகஜருக்கு பிறந்த நாள். நீதானே மூத்த மாமன். ஐஞ்ச பவுனில் எண்டாலும் சங்கிலி செய்து

போட்டாத்தானே உனக்கும் பெருமை, உன்ற அக்காவுக்கும் பெருமை.” இப்படி ரவீந்திரனின் அம்மாவின் கதையிருந்தது.

அப்பா எடுத்துச் சொன்னார் ‘தமிழ் என்னால் இனி உழைக்க எலாது. உன்னை நம்பித்தான் இருக்கிறன். மாதும் மாதும் காச அனுப்பு. குடும்பச் செலவுக்கு “என்றவாறிருந்தது. ரவீந்திரனுக்கு இது சகஜமேதான். ஏனெனில் இருபத்தி ஐந்து வயதில் போனவர் முப்பத்து ஐந்து வயது வரை உழைத்துத் தனக்கு எண்டு ஒண்டுமே சேர்க்காது குடும்பம்.... குடும்பம் என்றே தேய்ந்து போனவர்.

திருமணம் முடிந்து ஒரு மாதம் மட்டுமே நான் வீட்டிலிருந்தேன். எனக்கு ஸன்டனில் வேலை தேடிப் போக மொழிப்பிரச்சனை, ரவீந்திரனே பெரிய அலுவலகத்தில் வேலை செய்கிறாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஒரு கடையில் கோழி இறைச்சி பக்கற்றில் அடைத்துக் கொடுப்பதும், அத்தோட ஒரு பெற்றோல் செற்றில் பெற்றோல் அடிப்பது. அப்படியிருக்க நான் பெய்து அலுவலகத்தில் வேலை செய்ய முடியும்.

நானும் வேலை தேடிய போது ஒரு வீட்டில் வேலை கிடைத்தது. வீடு கூட்டுவது, துடைப்பது, பாத்திரம் கழுவுவது இப்பிடிப் பல வேலைகள். சம்பளம் எங்கட காசில் சொல்வதென்றால் எழுபத்தி ஜயாபிரம் ரூபா மாத முடிவில் வரும். வேலை என்றால் வாயால் விபரிக்க முடியாது.

வீடு என்றால் அது மாவினகை. அதைத் துடைக்க வேண்டும். முட்டுக்காலில் இருந்து தேய்க்க வேணும். பாத்திரங்கள் தேய்க்க வேணும். சில வேளைகளில் கையைப் பார்த்தால் சிவந்து கொப்பளம்...கொப்பளமாக வெடித்திருக்கும். ஒரு நாள் முட்டுக் காலில் இருந்து தேச்சுக் கொண்டிருக்க கீழ் விழுந்திட்டன். நான்

வீட்டுக்கு வர இரவீந்திரன் இரவு வேலைக்குப் போய்விட்டார். நான் கையை சுத்தம் செய்து மருந்து போட்டுவிட்டு எங்கள் வீட்டு வேலையும் செய்தேன். லீவு எடுக்கல்லை. எடுக்கவும் முடியாது... புண் என்று சொல்லவும் முடியாது. ஏனெனில் வேலைக்குப் போனால் தான் சம்பளம். ஒரு நாள் போகாது விட்டால் அடுத்த நாள் நிப்பாட்டிப்போடுவாங்கள்.

எங்கள் வீட்டுச் செலவு... இங்க என் வீடு... ரவி வீடு... எல்லாத்துக்கும் காச தேவைதானே.

எங்கள் “தாம்பத்திய வாழ்வு” நினைத்துப் பார்க்க முடியாத இயந்திரமயமானது நேரம் கிடைக்கும் போது மட்டுமேயான அவலமானது... ஏதோ ஒரு பிள்ளைக்கு தாயாகி விட்டன் “விசர்க்கதை கதைக்காத பிள்ளை நீ ஸன்டனிலிருந்தல்லே வந்திருக்கிறாய். வஸ் சில போறது மதிப்பே? என்னடா இரண்டாயிரத்து ஐந்நாறு ரூபாவுக்கு வழியில்லாததுகள் எண்டில்லே சொல்லப் போகுது சனம்.” என்றா அம்மா பெருமையோடு....

தன் மன ஆதங்கம்... உளத்தாக்கம் என்பவற்றைப் படிப்படியாகக் கொட்டினாள். கலகலவென்று சுற்றித்திரிந்த என் நண்பி... அவள் என்னிடம் இறக்கி வைத்த சமைகள் எல்லாம்.. என் தலை மீது பாறையாக அழுத்தியது. இந்தச் சமூகம் எப்போது விவளிநாட்டு வாழ்விலிருந்து விடுபடும்... உனர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கும்... எப்போ தம்மையே புரிந்து கொள்ளும் எண்டு சிற்றிக்கவே முடியாதிருந்தது.

பொ.நந்தினி

நாற்று

நாற்று

வெள்ளி திதி

82

நாற்று

வெள்ளி திதி

நாற்று திதி - 25

83

உள்ளதை உள்ளபடி....

அ

து ஒரு கிராமத்தின் வீடு. நீண்ட காலமாக மறு திருமணமாகாத ஏற்கனவே திருமணமான ஓரிரு நாட்களில் திருமணங்கு குழம்பித் துணைவர் பெண்ணை விட்டு விலகிய வீட்டில் தாய், தந்தை இருவரும் அற்ற நிலையில் பெண்ணெனாருவர் தனித்திருந்தார். வயது நாற்பதைத் தொடும் அப் பெண்ணைப் பற்றி சில நாட்களாக பலர் குசுகுசுவென்று கதைக்க அவர் பற்றிய செய்திகள் வாய்க்களின் மூலமாக கடத்தப்பட்டு பத்திரிகையில் வராத செய்தியானது. சங்கக்கடை, கள்ளுக்கொட்டில், கலியாணவீடு,

செத்த வீடு நாலு பெண்கள் கூடும் இடம் என்று அச் செய்தி பாவிய மையங்கள் ஏராளம். இக் கதைகளின் நடுவே அப் பெண் வைத்தியசாலையிலிருந்து உயிர் தப்பியதே பெரும்பாடு. என்று மீண்டும் வந்தார். முன்புபோல் எல்லோருடனும் இயல்பாகப் பழக முடியாத நிலை. ஊருக்குள் முகங்காட்டவே குற்றவுணர்வு முந்திக் கொள்ள மீண்டும் தனித்து விடப்பட்ட நிலை. இந்தத் தனிமைக்கு ஆபத்தாக இருந்த தனிமையைச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் பார்த்திருக்கும் சிலர் என்று கதை நீணகின்றது அப்பெண்ணுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆணின் வயதோ பெண்ணைவிடசரி அரைவாசி இருக்குமிடத்தில் அப் பெண்ணைக் துணைவியாக ஏற்று வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நடைமுறைச்சிக்கல் ஒரு புழுமிருக்க தனியே சுமையையும் வசைகளையும் வாங்கிக் கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் வாழ்க்கையின் வெறுமையான பக்கங்களை நிரப்ப முடியாமல் அல்லவுறும் துயரம் பற்றி யாரும் சிந்தித்தாய்த் தெரியவில்லை. ஒழுக்கப் பிறழ்வு என்று வரும் போது சமூகக் குற்றம் என்ற பார்வையில் அவரை நோக்கும் யாரும் மனித உணர்வுகள், அவற்றின் அடக்க முடியாத வெளிப்பாடுகள் என்ற ரீதியில் மனிதாயிமானமாக அனுக முயற்சிக்கவுமில்லை, முன் வரவுமில்லை இது இந்த தனியாரு பெண்ணின் கதை மட்டுமல்ல.

இது இன்று எம்மத்தியில் உயர்த்திவிடப்பட்ட சீதன விலையேற்றத்தை எட்டித் தொடமுடியாத சில பெண்களின் கதையும்கூட. சமூகத்தில் பல்வேறு விதங்களில் சம்பிரதாயங்கள் நம்பிக்கைகள் ஜாதகப்பிராருத்தங்கள் வாயிலாக தடைப்பட்ட திருமணங்களினால் வாழ்க்கையை வசதியிருந்தும் வாழ்முடியாமல் தவிக்கின்ற பெண்களின் கதையாகவுமிருக்கலாம். அல்லது ஒரு பெண் பற்றிய தப்பிப்பிராயம் அல்லது பிழையான கண்ணோட்டம் வாயிலாக ஒழுங்கு படுத்தப்படும் திருமணங்கள் அனைத்தும் ஏதோ ஒரு வகையில் குழம்பிவிட அதனாலும் வாழ்க்கை அமையாத

பெண்களின் துயரக் கதையாகவுமிருக்கலாம். இப்படிப் பலவாக எம்மத்தியில் இருக்கின்ற முதிர் கன்னிகளுக்கு தமக்கான வாழ்க்கைத் துணை கிடைக்காத நிலையில் வாழ்க்கையை வாழ முடியாத நிலையில் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இவற்றைத் தனியாரு பெண்ணின் தலையில் குற்றமாகச் சுமத்தி விட்டு அவள் பற்றிய வியாக்கியானங்களில் ஈடுபடுவோருக்கு அப் பெண்ணின் வாழ்க்கை பற்றிய உண்மையான அக்கறை சிறிது கூட இருப்பதில்லை. உயிரினங்கள் எல்லாமே பாலியல் உணர்வின் பாற்பட்டவை. அதன் வெளிப்பாட்டிலேயே இந்த உலகின் ஓயங்கு சக்தி தங்கிக் கிடக்கிறது. இதே அடிப்படைத் தத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளாமல் சம்பிரதாயங்களைப் பற்றியோ சடங்குகளைப்பற்றியோ என் ஒழுக்கம் பற்றியோ தவறுகள் தண்டனைகள் பற்றியோ பேசிக் கொள்ள முடியாது.

ஒரு ஆண் அவர் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் திருமணம் செய்வதற்கு தயாராகவும் தகுதியாகவும் உள்ள நிலையில் இந்தச் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு இருக்கும் தடைகள் ஏராளம் இந்தத் தடைகள் எல்லாவற்றையும் தாண்டி ஒரு பெண் முன் வந்தாலும் அவரத் திருமணம் செய்ய இன்னொரு ஆண் முன் வந்தாலேயே அவருக்கு வாழ்க்கை சாத்தியப்படும். தனியாரு கதைட்டிச் சத்தும் ஏற்படாத போது பெண் மட்டும் முன் வந்து வாழ்க்கை அமைக்க முடியாது. மீறி அவர் அமைப்பதாயின் முன் சொன்ன பெண்ணைப் போன்றதொரு தவிர்க்க முடியாத சங்கடத்தைத்தான் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அப்படியாயின் இன்று எம் மத்தியில் வாழ்கின்ற ஏராளமான பெண்களின் வாழ்க்கைக்குப் பதில்தான் என்ன?

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அக்காவுடனும், தங்கைகளுடனும் ஏதோ ஒரு வகையில் பெண்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட சமூக

உறவுகளில் இருப்போர் அக்கறையுடன் இம்முதிர் கண்ணிகளின் வாழ்க்கை பற்றிச் சிந்தித்தால் என்ன ஒருவரைப் பற்றி அவதூராகக் கதைக்கும் நோத்தில் அவரின் உணர்வுகளைச் சிறிது புரிந்து கொண்டால் என்ன?

எந்தத் தவறுகளையும் நியாயப் படுத்த முடியாது. சட்டத்துக்கு முரணான குற்றும் என்று இனங்களைப்பட்டாலும், சமூக ஒழுக்கத்தை மீறிய செயல் என்று பார்க்கப்பட்டாலும். மனித உணர்வின் அடிப்படை என்றாவது சற்று நிதானித்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் இதே சமூகத்தின் மீதே குற்றத்தைச் சுமத்த வேண்டியிருக்கும்.

போர்ப் பங்களிப்பு, அரசு வன்முறை, புலப்பெயர்வு, புலப்பெயர்வால் உறவுகள் பிரிந்த தனித்த வாழ்வு, என்று பல வகையிலும் ஆண்களின் தொகை மட்டுப்படுத்தப்பட்டு சீதன விலையேற்றும், மத நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் என்று பல வகையிலும் திருமண வாழ்வுக்குத்தடை ஏற்பட்டுள்ள சூழலில் ஏக்கமுடன் வாழ்கின்ற முதிர் கண்ணிகள் இங்கு ஏராளம் நீங்கள் அடிக்கடி இவர்களை அலுவலகங்களில், பாடசாலைகளில், தையல் நிலையங்களில், அயல் வீட்டில், மருத்துவ மனைகளில் கடைகளில், கண்டிருக்கலாம். எவ்வளவு தான் வசதியோடு வாழ்ந்தாலும், எப்படி தற்துணிவாகச் சுய உழைப்பில் ஈடுபட்டாலும், எவ்வாறு கலகலப்பாகவும், இயல்பாகவும் இருந்தாலும் இவர்களின் மனதின் ஓரத்தில் உங்களுக்குத் தெரியாமல் உறைந்திருக்கும் தனிமையுணர்வை ஒரு முறை உணர்ந்து பாருங்கள். நீங்கள் ஆணாகவோ இல்லை பெண்ணாகவோ இருக்கலாம் யாராக இருந்தாலும் சரி இந்த உணர்வுகளைப் புரிந்து சொந்த மனிதாபிமானம் ஒன்றிருந்தால் போதும் முடிந்தால் அவர்களுக்கு ஆதரவாயிருங்கள் முடியாவிட்டால் கூட பரவாயில்லை

*நாற்று சிவஞ்சி திதி -

*நாற்று சிவஞ்சி திதி -

அவர்களுக்கு மேலும் துன்பத்தைக் கொடுக்காதீர்கள்.

* * *

இந்த உலகில் அழகாகப் படைக்கப்பட்டிருக்காவிட்டாலும் சரி அன்போடு வாழ்ந்தாலே போதுமானது. அழகுள்ளவர்களைவிட அன்புள்ளவர்களையே அதிகமதிகம் எல்லோரும் நேசிக்கிறார்கள். இந்த அன்பு கூட இல்லா விட்டால் பரவாயில்லை. குறைந்த பட்சநாகரிகமாக மற்றவர்களுடன் கதைக் கவும், பேசவும் தெரிந்திருந்தாலே ஓரளவுக்குப் போதுமானது. வாழ்க்கையின் தெரிவுகள் இப்படியாகி விட்டனவே என்று யோசிக்குமளவுக்கு உலகம் எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கதை என் வருகின்றது. என்றால் சிலருக்கு எப்போதும் யாருடனாவது குத்தல் கதை கதைக்க வேண்டும் போலிருக்கும் இப்படியானவர்களை உங்களுக்கு தெரிந்து கூட இருக்கலாம். இல்லைத் தெரியாமலும் இருக்கலாம். ஒரு விடயத்தை நாகரிகமாக நல்ல முறையில் கூறுவதற்குப் பதிலாக நக்கலும் நையாண்டியுமாக உள்ளாந்த அர்த்தத்தில் கூறி அதைக் கேட்பவரின் உள்ளத்தில் வேலைச் செருகி விடுவதில் இவர்கள் கைதேர்ந்த வல்லுநர்களாக இருப்பர். இவ்விடயம் அவர்களுக்கு தேவையோ இல்லையோ தொடர்ந்தும் இப்பணியிலேயே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பர். பகிடி, அறுவை, முஸ்பாத்தி என்ற விடயங்களுக்கும் அப்பால் பலர் முன்னிலையில் அல்லது தனிமையில் மற்றவர்களின் மனதை நோகப் பண்ணும் விதமாக இடக்குமுடக்காக இவர்கள் கதைப்பதை நிச்சயமாக ஒருவரும் விரும்ப மாட்டார்கள்.

அன்பாகவும், ஆதரவாகவும், இருக்காவிட்டால் கூடப் பரவாயில்லை மனம் புண்படும்படியாக வார்த்தைகளை யாருக்கும் சொல்லாமல் இருங்கள். அதுவே போதுமானது. நேரடியாக உரிய முறையில் மற்றவர்களுடன் உரையாடுவார்கள். பூராயமாக கதைப்பதை உள்ளிலான்று வைத்து வெளியில் ஒன்றைக்

கதைப்பதை விடுத்து நேர்மையாகப் பேசுக்கள். மிகவும் சுரிய ஆபத்தான ஆயுதம் இவ் உலகில் வேறு எதுவுமில்லை. அது மனிதனின் நாக்குத்தான். இந்த ஆயுதத்தால் மற்றவர்களின் இதயம் காயப்படாது இருக்கட்டும். குறைந்த பட்ச நாகரிகத்தையாவது பேசும் போது கடைப்பிடியுங்கள்.

அரியாததை.

34 வயதில் உலக சாதனை

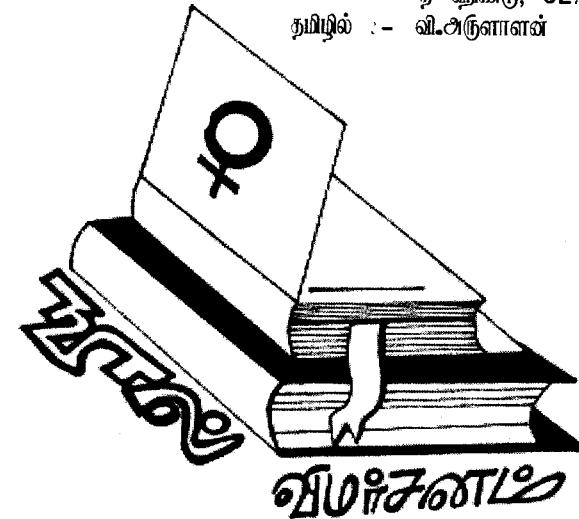
பூலா சௌத்ரி என்ற 34 வயது மேற்கு வங்காள வீராங்கனை ஏழு கடல்கள் நீந்திக் கடந்து உலக சாதனை புரிந்துள்ளார். ஏழாவது கடலாக பாக்ஜூலசந்தியை 14 மணி நேரத்தில் தனது 34 வயதில் கடந்தார். இவரின் பத்து வயது மகனும் அம்மாவுடன் பாதுகாப்பு வீரர்கள் படதில் வந்தான். இவர் தனுஷ்கோடி கரையை அடைந்தபோது மீனவர்களும் பொது மக்களும் அளித்த உற்சாக வரவேற்பை பார்த்து மெய் சிலிர்த்தார்! ‘என் பயணக்களைப்பு எல்லாம் இந்த வரவேற்பில் பறந்து போய் விட்டது.’ ‘இத்தனைக்கும் ஒரு பெண் பாக்ஜூலசந்தியை நீந்திக் கடக்கிறார்’ என்ற செய்தியை மட்டும் கேட்டு வரவேற்றார்கள் தான் இந்த மக்கள்! பூலா சௌத்ரி தமிழர்கள் அளித்த வரவேற்பை மறக்கவே மாட்டார்!

நன்றி கல்கண்டு 13/09/2004

பெண்ணின் வாழ்வியக்கு யசார்ச்சுங்கள்

ஏழுதியவர்: - C.S. கல்வதி
நூலின் தேதி: 02/05/2004
நமியில் : - வி.அ.நூலாளன்

வாழ்வியக் கொண்டவை பெண்களின் ஆக்கங்கள் நிலையானவையும் “அடிப்படையில் பெண்மையியல்பு கொண்டவை” எனக்கருதப் படுபவையுமான இயல்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க் கப்படுகின்றன. அடிப்படையில் பெண் களின் அனுபவமான ஏதாவதொன்றை தெரிந்து கொண்டு அதைப் பொதுமைப் படுத்த தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப் படுகின்றன. பெண்கள்

பெறும் அனுபவங்கள், உதாரணமாக, மாதாந்த சுகயீனங்கள், மகப்பேறு போன்றவை ஒரே மாதிரி யானவையாக இருந்தாலும் அவற்றை எதிர் கொள்ளும் ஆத்மா என்கிற வகையிலே அவர்கள் இணைந்திருக்கும் பிராந்தியம், குடும்பம் சமூகத்தைப் பொறுத்து அவர்கள் பெறும் அனுபவங்களும் வேறுபடுகின்றன. பல்வேறு அமைவிடங்களிலும் காலப் புதுதிகளிலும் இவர்கள் இருக்கப் போவதால் அவர்களுடைய அனுபவ நோக்கங்களும் பல்வேறுபடவையாகவே இருக்கும். பெண் களின் ஆக்கங்கள் தொகுக்கப்படும் பொழுது அவற்றின் தொகுப்பாளர் அந்த ஆக்கங்களில் “பெண்ணை” யே தேடுவார். தொகுப்புக்கு அடிப்படையாக அது ஆகும் பொழுது ஒரு ஆக்கத்தை எப்படி? என்? ரசிக்கிறோம் என்பது புறம் தள்ளப்பட்டுவிடும். அந்த தொகுப்பும் கிளர்ச்சியற்றதாக, சந்தம் மாறாததாக ஆகிவிடும்.

இதற்கு விதி லிலக்காக

“உள்ளே உள்ள நதிகள்” என்ற வங்காள தொகுப்பு நிகழ்கால வங்காள பெண் எழுத்தாளர்களின் பல வித்தியாசமான பதிவுகளை வெளிக் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறது. சுவாதி, காங்குலி, ஷர்மில்ரா, குட்ரா, குப்தா ஆகியோரால் அது தொகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வெறுமனே பெண் களால் எழுதப்பட்ட சிறுக்கதைகளை தொகுக்காமல், இத் தொகுப்பானது, நிகழ்கால வங்காள பெண் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கத்திற்கு என்ற வரைபடத்தை ஆராய்முயற்சியாக இருக்கிறது. ஆக்கத்திற்கை பாஸ்யப்படுத்தி (GENDER SPECIFIC) பார்க்கும் இது போன்ற முயற்சிகளில் எதிர் கொள்ளப்பக்கஷமை அபாயங்களை மாலினி பட்டாச்சாரியா தனது மூன்றுரையில் தெளிவாக விளக்குகிறார். சுற்றிவளைத்துப் பார்க்கும் பொழுது வழமையான பேரை பிதாவழி மரபுடன் (PATRIARCHY) இணைந்திருக்கும் சந்தம் மாறாததன்மை கொண்ட நிலக்கு பின்கதவு வழியாக

திரும்பிவிடுவதற்கு அது வழி வகுத்து விடும் என்று அவர் கூறுகிறார். “பெண்களுடைய ஆக்கங்கள் ஏதோ ஒரு வகை அடையாளப்படுத்தும் இயல்புகளை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க் கப் படுகின் றது” என்கிறார் அவர். மாலினி பட்டாச்சாரியா விளக்குவது போல் ஒரு பெண் படைப்பாளியினுடைய புலமானது பால் அடிப்படையில் குறிப் பானதாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. கால இடவகைகளில் புதைந்திருப்பதாகவும் காணப்பட வேண்டுமென்பதால் மேற் கூறியவாறான அபாயகரமான முயற்சிகள் முக்கியமானவை யாகும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் பால் அடிப்படையில் குறிப்பானதாக இருக்கும் ஆக்கத்தை எப்படி? என்? கொண்டிருக்கும் வரலாற்று ரீதியான பரிமாணங்கள், அதனை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் சமூக வரலாற்று ஆவணமாக மாற்றி விடுகின்றன. இந்த தொகுப்பில் இருக்கின்ற சிறுக்கதைகள் ஆக்கத்திற்கை, பெண்களுடைய வாழ்க்கையின் “யதார்த்தங்களுக்கு” மட்டுப் படுத்தி விடாமல் முடிந்தளவு பரவலான அடிப்படையில் நோக்க வேண்டும் என்பதை போதியளவில் மெய்ப்பித் திருக்கின்றன. இந்தக் கதைகள் வீடுகளுக்கு உள் யேயும் வெளியேயும் பெறப்படும் அனுபவங்களை உள்ளடக்கியிருக்கின்றன. எந்த ஒரு பெண் பாத்திரத்தை யும் வழமையான பாணியில் அமைந்தவையாக காண முடியாது. கதைகள் ஒரே மாதிரியான நடை மொழியில் சொல்லப்படவழில்லை.

இந்த தொகுப்பு 1952ல் சாவித்திரி ரோய் எழுதிய ஒரு கதையோடு ஆரம்பமாகின்றது. சுகுந்தலா ஒரு படைப்பாளி. அவளது ஆக்கமொன்றை பெற வரும் பத் தீரிடை கயாசிரியர் சமையலறையை வேறாகப் பிரிக்கும் ஒரு திரையின் பின்னால் இருந்து தொடர்ச்சியாக வரும் மாமியாரின் விசமமான பழிப்புரைகள்

முடிவேயில்லாமல் தொடரும் சமையல் இரண்டு பிள்ளைகளை கவனித்தல் முதலியவற்றுக்கு நடுவிலேயே உருவாகின்றன என்பதைக் கண்டுகொள்கிறார். சுகுந் தலாவின் படைப்புத் திறனுக்கு அந்த வீட்டில் எந்த பெறுமதியும் இல்லை. அவருடை போசிரியர் கணவருக்கு அவளது ஆக்கங்களைப் பார்க்க நேரமில்லை. காய்ச்சலில் சுருண்டிருக்கும் பிள்ளையை ஏந் திக் கொண்டிருக்கும் சுகுந்தலாவை விட்டு அவளது ஆக்கத்துடன் செல்லும் ஆசிரியர் அவருக்கு உள்ளே உள்ள நதியை அவள் எப்படி ஒட்டவைக்கிறாள் என்று வியந்து கொண்டே செல்கிறார்.

அங்கிருந்து பெண்களின் ஆக்கங்களின் பல்வேறு அம்சங்களுக்கு இந்த தொகுப்பு எம்மை இட்டுச் செல்கிறது. இந்தக் கதைகள் அந்தப் பெண்களின் வாழ்க்கை முறை சியானிதன்று நிறுவ முயலவு மில்லை, அதைகளிலே செய்திகளும்

இல்லை. “யதார்த்தங்களை” விவிப்பவை யாகவோ, அல்லது ஒரு பெண்ணைக் குறிப்பிட்ட ஒரு வகைப் போராளியாக, அல்லது புரட்சிக் காரியாக சிற்தரிக் கவுமில்லை. அவர்களில் சிலர் அதிகம் ஆறுதல் தரமுடியாத சூழ்நிலைகளுள் மாட்டிக் கொள்கிறார்கள் எனினும் அவற்றுக்குப் பலியாகிப் போனவர்களாக அவர்கள் இல்லை. தினசரி வாழ் விள்ளை கடினமான யதார்த்தங்களையும் பிதாவழி மரபு கொண்ட சமூகத்தின் ஒடுக்குமுறை இயல்பான வழிகளையும் பல்வேறு வழிகளில் இந்தப் பெண்கள் எதிர் கொள்கிறார்கள் சாபிவாசவின் கதையில் வரும் இரு வேலை செய்யும் பெண்களான ராதாவையும் சுரமாவையும் போல் வேறு ஒரு வகை வாழ்வைப் பின் னிக் கொள்வதற்கு தங்களது கற்பனை வளத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அல்லது புரபிவாசவின் கதையில் வருவதுபோல் இயற்கை

நாற்று மென்றி இதழ்

அனுபவிக் கவன தங்கள் நாடோடி ஒருவன் மணமகனாக வழமையான வேலை நிகழ் வொழுங்கை முறித்துக் கொள்ள படுகிறான். இந்த “ஒழுங்கு முடிவிசெய்து சமைக்க மறுத்து விடுகிறார்கள்.

அவர்களில் சிலர் நஸ்தீன ஜஹானின் கதையில் வரும் சூசம் என்கிற பெண்ணைப் போல், தங்களுக்கு எதிராக பயன் படுத்தப்படும் ஆயுதத்தை தம் வசப்படுத்தி, தாங்கள் மாட்டிக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலை களிலிருந்து தப்பி வெளியேற அதனையெனியாகப் பயன் படுத்துவதோடு தங்கள் வாழ்க்கைகளை தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருகிறார்கள். சூசமின் கணவன் எந்த விதத்தயக்கமுமின்றி அவளைத் ‘தலாக்’ (மணவிலக்கு) செய்து விடுகிறான். பில்பு அவளை மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்ள விரும்புகிறான். இதைச் செய்வதற்கு அவள் வேறு ஒருவரை மனங்து அவருடன் ஒரு இரவைச் செலவிட்டிருக்க வேண்டும். கணவனே அந்த மனத்தை ஒழுங்கு செய்கிறான். மோட்டிஜானால் அதனை

இதேபோலவே ஸௌவனா ஹாசெய்னின் கதையில் வரும் மோட்டிஜான், தன்னிலை ஜிழந்து, பெரும்பாலும் வீட்டுக்குவராத தன் கணவனின் தாயாருக்கும் அன்பேகாட்டாத கணவனுக்கும் அடிமையாவதில்லை என்று முடிவு செய்கிறாள். அவருடைய மாமியார் அந்தக் கிராமத்திலேயே ‘சண்முயன்’ என்று யெர்ப்பற்றவள் அவளது வழியைத் தானும் கைக் கொள்ள மோட்டிஜான் முடிவு செய்கிறாள். சீதனக் கோரிக்கைகளை மோட்டிஜான் மறுத்துவிடும் போது தங்கள் பரம் பரை வாழ பேரனைப் பெற்றுத்தா என்று கூறுகிறாள். மோட்டிஜானால் அதனை

நாற்று மென்றி இதழ்

நிறைவேற்ற முடியாது என்று மாமியார் நினைக் கிறாள். ஆனால் தன் கணவனின் நண்பன் மூலம் அவள் இரண்டு பெண் குழந்தைகளை ஏற்கனவே பெற்றிருந்தாள். இருந்தும் ஆண் சூழந்தை பெறவில்லை என்பதற்காக வீட்டை விட்டு விருப்பபடுகிறாள்.

வேடிக்கை பார்க்கும் கிராம வாசிகளுக்கு முன்னால் தன் மகனுக்கு மறுமணம் செய்து வைக்கப்போவதாக மாமியார் கத்துகிறாள். மோட்டிஜான் சிரித்துக் கொண்டே, உன் மகனை நம்பியிருந்தால் இந்த பெண் குழந்தைகளைக் கூட பெற்றுக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று கூறிவிட்டு வெளியேறுகிறாள் கதையின் கடைசிவரிகள் மிக அற்புத மானவை தங்கள் தாயின் மார்பகங்களோடு இழைந்த படியே மோட்டிஜானின் பெண் குழந்தைகள் இருவரும் சனக் கூட்டத்தை தங்கள் பிரகாசமான ஒளி விடும் கண் களால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கதை

அத்துடன் முடிகிறது. இந்த முடிவு கதையை ஒரு வித்தியா சமான வாழ்க்கைத் தளத்துக்கு கொண்டு செல்கிறது. அந்த இரண்டு குழந்தைகளும் தங்கள் வாழ்க்கை கதையை வித்தியாசமான முறையில் எழுதக்கூடும்.

வாழ்வில் மலிவான பொருட்களையே பெற்றுமயவும் ஆதிவாசிகளின் துண்பங்கள் பற்றிய மறொல்வீரா. தேவியின் கதை மிக வித்தியாசமான ஒரு வகை வாழ்க்கையை வரைந்து காட்டுகிறது. உப்புக்காக அந்த ஆதிவாசிகள் காட்டில் யானைகளுடன் போட்டி போட வேண்டியிருக்கிறது.

‘துஷ்யந்தனதும்’ பெண் களை அனுபவிப்பதற்கு அவன் கைக் கொள்ளும் வழிகள் பற்றியதுமான நாபனீத் தா தேவ்சென்னின் கதை மிகவும் வித்தியாசமான பாணியில் சொல்லப்படுகிறது. அவர் ஷாலபா என்ற பாத்திரத்தை அறிமுகப் படுத்துகிறார் அவள் சுகுந்தலை யின் சகோதரி அவள் தேவலோக மங்கையான

மேனகாவுக் கும் உஜ் யினி அரசனுக்கும் பிறந்தவள். அவள் துஷ்யந்தனை பற்றி பெரிதாக எண்ணுவதில்லை துஷ்யந்தன் வேட்டை பயணம் ஒன்றின் பின் கொண்டு வந்திருந்த பெண்களால் அரண்மனை நிறைந்து வழிந்தால் வேறு ஒரு அரண்மனை கட்டும் வரை சுகுந்தலையை சூட்டிச் செல்ல வில்லை ஷாலபா சுகுந்தலையை முனிவர்களால் ஆழு நடுக் காட்டில் பெண்களுக்கென நடத் தப்படும் நலன் புரி நிலையத்துக்கு அழைத்துச் சென்று பராமிக் கிறாள்... என்று காளிதாசரின் எழுத்தை எந்த விதத்திலும் மதிக்காமல் போகிறது கதை.

‘சிறப்பான’ வற்றை மட்டும் தேர்வதற்கான முயற்சியாகவும் அது இல்லை. இதன் பெறுபேராக வேறு வேறு வழிகளிலும், திசைகளிலும் செல்லும் பதின் மூன்று சிறுக்கதைகள் கிடைத் திருக்கின்றன. இதன்மூலம் பெண் களின் கருத்து வெளிபாட்டை கருப்பொருள், மொழிநடை முதலியவற்றி விருந்து விடுவித்து அவை பற்றிய பரந்த நோக்கையும் இத்தொகுதி தந்திருக்கின்றது.

கட்டுரையாசிரியர் பற்றிய குறிப்பு

C.S.லக்சுமி ஒரு சயாதீன் ஆய் வாளரும் எழுத்தாளருமாகும். அவர் தமிழில் அம்பை என்ற புனை பெயரில் எழுதுகிறார். அவர் பெண் கள் தொடர் பான ஆய் வகளுக்கான ஒலி, திரைப்பட ஆவணக் காப்பகத்தின் SOUND AND PICTURE ARCHIVES FOR RESEARCH ON ‘WOMEN - SPARROW) தாபக நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் ஆவார்.

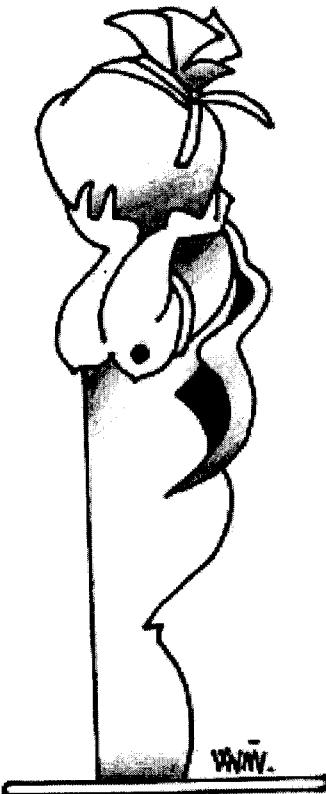

வாய்மை

இன்னமும்

முடியாப் பயணம்

அம்புவீ

ஙனச் சுகை தாங்கும்
கற்கள் எப்படிகளும்
கிடேக்கிறதா காட்டுக்கள்?

ஈநாற்று

வெள்ளி இதழ்

ஈநாற்று

வெள்ளி இதழ்

ஞான், உதங்கள்
கொய்யுடுத்தும் கற்கள்
அற்ற சாகவதன்
எந்தத் தீக்காயிலிருக்கின்றன சொல்லுகின்றன?

உரம் வறிக் காடிய
தெவி, தெவி/பூர்/கள் எல்லிருக்கின்றார்கள்?

நிம்மதீச் சுத்தியும்
எந்த ஹவிஸ் அப்புக்கு
உவதுத்தில் கிடேக்கிறது?
இதன் மூகவரி பெண்டுமியாக்கு

தீயத்தை முட்டும் போதிரும்
காதவன் ஒடுவதை யாத்திக்கிறார்

விழி விசிரிய் வார்க்கும் தீக்காயியங்கும்
ஙனம் வறாக்க உதசரிமங்கும்
அன்றாள் சுதார்க்கணாத் தெடுக்கின்கிறார்.
ஆழுதிய உவகையை பெண்டுக்கின்கிறார்.

நென்கு விஸ்துள்ள
காவுப் பயணத்தில்
ஒடி பாரினானினும்
யாவுற்றினதும்
கிடேவிடம் தெளியும் எனக்கு.

ஈநாற்று

வெள்ளி இதழ்

ஈநாற்று இதழ் - 25

9

61 மது சமூகம் நவீன காலத்தீல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இக் கால கட்டத்தீல் எமது சமூகத்தீல் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்றாலெடுக்காதவை. மாற்றங்களினுடாக ஏற்பட்ட விளைவுகள் மதப்பிடி முடியாதவை இந்நிலையில் பெண்கள் சார்ந்த மாற்றங்கள், அணாத்தங்கள், ஆபத்துக்கள், துரோகங்கள்.... என விரியும் விளைவுகளையெல்லாட் ‘நாற்று’ தாங்கீ வந்துள்ளது. தமிழ்மீழ மண்ணில் தூவப்பட்ட விஷவாயுக்களிலும், குண்டு மழையிலும், துப்பாக்கி வேட்டுக்களிலிருந்தும், தமிழ்மக்கள் தப்பியது போல நாற்றும் தன் ஆஞ்சமையாலும், அதன் கட்டுக் குலையாத நிர்வாகச் செயற்பாட்டினாலும் ஆண்டுகள் பல கடந்தும் இன்று வாழ்கின்றது. பல்வேறு நாடுகளில், என் இலங்கையில் இருந்தும்

‘நெற்று’ சிறப்புத் திட்டம் வீர நேரக்ரு.

வெளிவந்த சீறுசஞ்சிகைகளுக்கு நேர்ந்த கதீகளையும் தாண்டி வாழ்கின்ற நாற்றுக்கும், நாற்றின் விளைநிலத்திற்கும் உரைய பெருமையாகும்.

‘நாற்று’ விளைநிலத்தைப் பெருமைப்படுத்தும். அது வளர்ந்து வரும் புதிய எழுத்தாளர்களை வெளிக்கொண்டும் கதீராகிய

❀ நாம்பு வெள்ளி இதழ் -

நெல் மணியாகிய எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் வீமர்சகர்களை வெளிக்கொண்ந்த பெருமை நாற்றுக்கு உண்டு.

நாற்றுத் தாங்கி வந்த விடயங்களினுடாக நாற்றின் சிறப்பைப் பேச முனைகின்றேன். நாற்று முழுமையாக பெண்கள் பற்றிய விடயங்களையும், பெண்களது அரசியல், அவர்கள் வாழும் சமூகம், அச் சமூகத்தீல் பெண்களது அந்தஸ்து, பெண்கள் சார்பாக சமூகம் கொண்டுள்ள பார்வை. அதிலும் ஆண்கள் கொண்டுள்ள மனப்பாங்கு, தமிழ்மூச் சட்டங்கள் பெண்களுக்காக முன்வைத்துள்ள சட்டங்கள். பெண்களது ஆஞ்சமைகள், இலக்கீயப்படைப்பாற்றல்கள், பெருமைக்குரிய பெண்மனிகள் என பெண்களது உலகை பலபக்கங்களிலும் நோக்கியுள்ளது.

பெண்கள் பெருமைக்குரியவர்கள், ஆஞ்சமை நிறைந்தவர்கள், எவ்விதத்திலும் ஆணைவிடக் குறைந்தவர்களால்ல, என்பதனை உலகறியச் செய்துள்ளார்கள். அவ்வாறு வீரமங்கையாகளாக பெயர் பெற்ற பலவரையும் எமது சமூகம் சிறப்பாக பெண்கள் அறிய வேண்டுமென்பதற்காகவும், அதனுடாக பெண்கள் வீழிப்புணர்வு பெறுவதுடன், உடல், உள்ளீரியாக மாற்றங்களைப், பெற வழிகாட்டியுள்ளனர். அந்த வகையில் அமெரிக்கப்பத்திரிகையாளரின் முதல் பெண்மனியான ஸாரா ஜோசப்பா ஷேல் அவர்களின் வாழ்க்கைவரலாறு கட்டுரையாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஸாரா அவர்கள் தனது பணியை பொருளாதாரத்தை ஈட்டக்கூடிய வகையில் கண்காட்சிகள் வைத்தது பற்றியும், அவர் பத்திரிகையாளரான சிறப்புப்பற்றியும், சஞ்சிகை நடத்தியது பற்றியும், பெண்கள் தீணைக்களங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய குதற் பெண்மனீ என்பதையும் வெளியிட்டுள்ளதுடன் அவரது பாடலே “மேரிஷாட் ஏலிட்டில்லாம்ப்” என்பதனையும் கட்டிக்காட்டியுள்ளது நாற்று. (1995 நாற்று)

இவரைப் போல மரியா மொண்டிசோரி அம்மையார் அவர்கள் இத்தாலிய நாட்டில் அன்தோனாவிலுள்ள சீபாராவல்லி கிராமத்தில் 1870ல் பிறந்தவர். இவர் புதிய கல்விமுறைக் கண்டிப்பாளர் மருத்துவர் மனோவியல் நிபுணர், மானுடவியல் நிபுணர், நிறுவன இயக்குனர், பேராசீரியர் அரச பரிசோதகர், நாலாசீரியர், பெண்ணியவாதி, இவரது குறிப்பிடத்தக்க நால் களாக மொண்டிசோரிமுறை, உயர்நிலை மொண்டிசோரி, குழந்தைத்துவ இரகசியம், புதிய உலக்கர்கான கல்வி, குழந்தையீன் கண்டிப்பட்டு, உள்வாங்கும் மனம், மனிதனீன் உருவாக்கம் (10மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது)

போராட்டத்தில் ஈருபட்ட பெண்களின் வரலாற்றுச் சிறப்புகளையும் நாற்று குந்தவையின் கட்டுரையாக வெளிக்கொண்ந்துள்ளது. பிரான்சீன்டோம்ரி ஊரில் பிறந்த ஷாக்ஸ்மனின் மகளான ஜோன் ஓப்பவ் ஆர்க் பிரஞ்சீய ஆங்கீலப் புரட்சியின் போது பிரான்ஸ் நாட்டிற்காக தனது வீரத்தைக் காட்டியவர். அப்போரீல் அவளை இராணுவத்தீனர் துங்புறுத்தல்களைச் செய்து உயிருடன் எரித்தனர். இவரைப் போன்றே இந்தியாவில் பிறந்த ஜான்சிராணி (இலட்சமியா) அவர்கள் பிரித்தானிய அரசுக்கெதிராகப் போராட்டினார். இவரைப் போன்று இந்திய காவல் துறைப் பெண்மனீ கீரண் பேஷனின் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் டெனிஸ் வீராங்கனையாகவும், தீகழுந்தவர். இவருக்கு மகாசேசே பரிசும் கீடைத்தது.

இலக்கியத்தில் வீராங்கனைகளாகத் தீகழுந்தவர்கள் பற்றியும் ‘நாற்று’ வெளிப்படுத்தியுள்ளது. பேர்ஸ். என்.பக். அமெரிக்கப் பெண்மனியான இவர் இலக்கியத்திற்கான தோபல் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன், அமெரிக்கப் பரிசான புலிட் ஸ்ரர் பரிசையும் பெற்றுக் கொண்டவர். அவரது East wind , West wind, the good

earth, guovadis (20 மொழிகளில் உண்டு) The Mother, other gods, The pariot, Dargonseed நாவல்களும், குறிப்பிடத்தக்கவை. டாக்டர்ஜோப்செலின் எல்டேர்ஸ் - அறுவைச் சீகிச்சை நீபுனர்

இவர்களுடன் சமூக சேவைகளாகிய நிவேதீதா அம்மையார், அன்னை திரேசா போன்றோர்களைப் பற்றியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஓவியரான ரோஸா பொன்றுமிழுர்பீரான்சீல் ஓவியங்களில் புரட்சி செய்தவர். இவரது உழவுக்காட்சி, குத்திரைக்கூட்டம் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு மேற்குலகப் பெண்களே ‘குந்தவையின்’ கட்டுரைகள் வெளிக் கொண்றந்தன. ‘நாற்று ஸுத்துப் பெண்களது தீற்மைகளையும், ஆழுமைகளையும் வெளிக் கொணர்வதில் தவறில்லை. அவர்களது தீற்மைகளை நேர்காணல்களாகவும், உரீயவர்களது தீற்மைகளைக் கூறுவதனுடாகவும் வெளிப் படுத்தீயுள்ளனர். அந்த வகையில் தீருமதி மொய்றா ராஜலிங்கம் அவர்கள் சீறந்த வலைப்படந்தாட்ட வீராங்கனன். மாணவர்களுக்காகவும், கழகங்களுக்காகவும் தனது சேவையைச் செய்துள்ளனர். விழிப்புலன் அற்றவர்களுக்காக ‘வாழ்வோதயம்’ நிகழ்த்தும் அன்னலட்சமி சீன்னத்தம்பி அவர்களது சேவையும், களிநொச்சீபில் உள்ள கருணா நிலையத்தை நடத்திய மிழுரியல் வயலட் ஹட்சின்ஸ் அவர்கள் லண்டனில் பிறந்தவர். 1927 களில் மிசனரியில் ஒருவராக இலங்கை வந்தவர். சன்மிக்குழி, உருவில் பெண்கள் பாடசாலையின் அதீபராகவும், ஆசீரியராகவும் விளங்கியவர். அநாதைப்பள்ளிகளுக்காக தனது சேவையை முழுமனதுடன் ஆற்றியவர். ஈழத்தீல் வாழும் ஆசீரியர்கள், சமூக சேவைகள் ஆழ்றுபவர்கள், மாணவர்கள் ஆசீயோரையும் அறிமுகம் செய்கின்றனர். அந்த வகையில் ஹேமாலீனி உதயகுமார், அற்புதமல்ர் சோமசந்தரம், பிறேமா செல்வராஜா, பாலசுப்பிரமணியம்

ஈடுபாடு விவரங்கள் திறழு -

லக்சனா, தீருமதி ஈஸ்வரி மகேஸ்வரன், நிரமலா கறுப்புசாமி, சுமதி சீவபாதசந்தரம், மோகனராணி செல்வச்சந்தீரன், கமலராணி கிருஸ்னபீள்ளை, அனுசா இரத்தினசீங்கம், வேலும்மயீலும் சுமதி, மகேஸ்வரி பத்மநாதன் ஆசீயோரை அறிமுகம் செய்து வைத்துள்ளது.

நாற்று தனது நோக்கலிருந்து பலதரப்பட்ட சேவையைச் செய்துள்ளது. அதீல் நாற்றில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகளில் பெண்கள் பற்றியும், சீறுவர்கள் பற்றியும் சீறப்புப் பார்வையாக வீட்யங்களைத் தந்துள்ளது. குந்தவையின் ‘கரிபியப் பிரதேச பெண்கள் அமைப்புக்கள்’ கட்டுரையானது மேற்குல நாடுகளில் பெண்களீன் வீழிப்புனர்வும், புரட்சிகரச் செயற்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இம் நூற்றாண்டில் கட்டாயக்கலீகளாக வந்த ஆபரிக்கப் பெண்களையும் சட்ட பூர்வ ஒப்பந்த ஆடிப்படையில் தொழிலாளராக வந்த இந்தீயப் பெண்களையுமே கரிபியப் பெண்களாக குறிப்பிட்டனர். இவர்கள் அரசீயல் கட்சிகளின் தோற்றுத்தீர்க்க வழிகாட்டினர். இது ஒரு தொழிற்சங்க இயக்கமாகவே இயங்கியது. கயானாவில் பெண்கள் முன்னேற்ற அமைப்பு தோன்றியது. இது அடிமை, சுரண்டல், என்பவற்றுக்கெதிராக செயற்பட்டனர். ஐமேய்க்கா - கருச்சீதைவுச் சட்டங்களை நீக்குவது ரினிடாட் (பெண்கள் உரிமைப் பாதுகாப்புக்குமு, வீட்டிரு மனனவியருக்கான அமைப்பு) கிரனடா (தேசீயப் பெண்கள் அமைப்பு) என பல அமைப்புக்கள் தோன்றியமையும்.

அருபாவீன் “தெளிவாகத் தெரியும் மாற்றங்கள்” கட்டுரைச் சமூகத்தீல் பெண்களீன் பிரச்சினைகள், பெண்ணியம், பெண்விழுத்தலை என்பன ஆண்மட்டுமன்றி சகலதறப்பினரும் ஒன்றுபட்டு செயற்படுவதன் அவசீயம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. “

சிருபாலாருக்கும் கருத்தியல் ரீதீயான வீழிப்புணர்வு, பரஸ்பர புரந்துணர்வு தேவை” என்பது வெளிப்பட்டது.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் வளர்ந்து வரும் ஆயுதப்போட்டியினால் பெண்களும், சீறுவர்களும், எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிய கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. குந்தவையின் “வன்முறைப் பலிக்கடா” கட்டுரை ஆபிரிக்க நாடுகளில் பெண்களது பிறப்புறுப்பைச் சீதத்துக்கும் கொடுமையும், உடன் கட்டை ஏறல், வீசீவுக் கோலம் போடல், என்பன பாலியல் இம்சை, வீபச்சாரம் செய்யத்தூண்டல், உட்படுத்தல் பற்றிப் பேசுகின்றது.

த.ஜூன் எழுதிய “உலக அரசியல் அரங்கில் பெண்கள்” என்ற கட்டுரை வாக்குரையை ஒவ்வொரு நாடுகளும் பெற்ற வரலாறு கூறப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் 19ம் நூற்றாண்டாகவும், நியூசிலாந்து (1883) ஜரோப்பா (1906 நூற்று) பின்னாந்து (1906) ஆசீய நாடுகளில் இலங்கையில் 1931 மூலம் இந்தீயா 1947ல் வாக்குரையை பெற்றமை கூறப்படுகின்றது.

தமிழ்க்கவியின் பாலியல் தவறுகள் கட்டுரை பாலியல் தவறுகளை மறைக்கக் கூடாது அவ்வாறு மறைப்பது அதற்குத் தீர்வு அன்று. அதனை சரியான முறையில் கையாளப்படுக வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது மனோன்மை சன்முகதாசின் “தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களின் இழிதலாக்கடி” கட்டுரை இலக்கிய ரீதீயாக பெண்நோக்கப்பட்டது ரீத்தூரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும், தீற்றன், அரசியல்பற்றி டேசிய கட்டுரைகள் ஓயியரவின் உல்லாசப் பெண்கள் தொடரும்கடது” கட்டுரை உம் உலகப்போரின் போது பாலியல் தேவைக்காக “உலலாச நிலையங்கள் வைத்து பெண்களை இம் சீத்தமை பற்றிப் பேசுகின்றது.” ஆசீயப்பசுபிக் பிராந்தீயத்திலிருந்து இரண்டு இலட்சம் பேர் பயன்படுத்தப்

பட்டனர். இவர்களிற்கு ஏற்பட்ட பாலியல் வன்முறையால் கருவற்ற பெண்களின் குழந்தைகளின் நிலை ‘வேண்டாத பிள்ளைகள்’ என்றாகி விட்டது. இக் கட்டுரையானது சமாதான காலத்தின் போது மாற்றுப்படுத்தகளால் ஏற்பட்டு சிர்கேட்டை எது சமூகம் உணர எதுவாக அமைகின்றது.

பெண்களின் ஆளுமை, தீற்றன், அரசியல் பற்றிப் பேசீய கட்டுரைகள் பெண்களின் உடல், உள் பாதீப்புக்கள், நோய்கள், கருச் சீததவுகள், கர்ப்பகால நோய்கள் கவனிக்க வேண்டிய விடயங்கள் பற்றியும் பேசப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு நாட்டின் வீருத்தலை பெண்கள் வீருத்தலையில் தங்கியுள்ளதால் அப்பெண்கள் வலுவுள்ளவர்களாகவும், ஆளுமையுடையவர்களாகவும், பலம் பொருந்தீயவர்களாகவும், இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ‘நாற்றில்’ இவை பிரதானமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் மறைமுக இன ஆழிப்பு என்ற கட்டுரை சுகாதாரரீதீயாகவும் பெண்களது உடல், உளர்தீயாகவும் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்கள் பற்றிப் பேசுகின்றது. கொற்றவையின் “தந்தையின் முகம் தேரும் குழந்தைகள்” உயிரில் இலக்கணம் ஆணாதீக்கத்தை தீர்மானிக்கும் ஒரு காரணியா? “G.M செபஸ்தியாம்பிள்ளை D.R க.சீவபாலனீன் பிறப்புக்குறைபாடை உருவாக்கும் காரணிகள் இவற்றை வைத்து நோக்கும் போது சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பெண்களும் ஏதோ ஒரு விடயத்தில் நாற்றில் வீருப்படியைவர்களாவதுடன் குறித்த விடயம் தொடர்பாக வீழிப்புணர்வு அடைவர் என்பது உண்மை.

பெண்களும் தழிதழிச் சட்டங்களும் பகுதீயானது ஒவ்வொரு பெண்ணின் வாழ்விலும் நீகழ்ந்த உண்மைச் சம்பவங்களைப் பிரதீபலிக்கின்றது. இச் சம்பவங்கள் ஏன் பிரசரிக்கப்படுகின்றது? என்ற வினா எழுக் கூடும் இதில் உண்மை என்ன வென்றால் ஒருவருமே தமக்கு நடந்தது பிறருக்கு நடக்க கூடாது என்று

நினைத்து அதனை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் பெண்ணை அவளது கருத்தை ஏற்காத இச் சமூகத்தில் உண்மை எவ்வளவு தூரம் போற்றப்படும் என்பது கேள்விக் குறியே. அதனால் தமக்கு நடந்தவற்றை கூறாது வீடுகிறார்கள் நாற்று பேசப்படாதவற்றை, உணரவேண்டியவற்றை வீழிப்படைய வேண்டியவற்றை இப்பகுதியிலே வெளிப்படுத்தீய ஸ்ரீது. “மணக்கொடைச் சட்டம்” தமிழில் எங்கும் பரவும் காலம் வரும். கண்ணிகள் சீட்டாகப் பறக்கும் காலம் வரும்.

“பரமேஸ்வரியும், பவித்ராவும்” என்ற பாத்தீரங்களின் கலந்துரையாடலாக பெண்களது பொருளாதாரம் சுரண்டப்படல், அந்நியப்படை பெண்களை துல்பிரயோகம் செய்தல், பெண்களது கல்வி, ஆளுமை போற்றப்படல், மூற்றும், அழிமைத்தனம், மூடப்படுக்கவழக்கங்களைக் கண்டித்தல், சீதனக் கொடுமை, அதனை எதிர்த்தல், என்பன இங்கு உரையாடலினுடைாக வெளிக்காட்டப் பட்டமை, சகல அழிந்தை மக்கள் கூட புரிந்து கொள்ளும் மொழிக்கையானுகை. என்பன பாமர மக்களிடமும் சென்றடையக்கூடிய முறையில் இருப்பது சீற்பாகவுள்ளது.

‘நாற்று’ சஞ்சீகை சீறுகதைகளினுடைாக பல் புதிய எழுத்தாளர்களையும் (1993ல்) ஏற்கனவே எழுத்துத்துறையில் தடம்பதித்தவர்களது சீறுகதைகளையும் தாங்கி வந்துள்ளது. பொதுவாக நோக்குமிடத்து நாற்றுச் சஞ்சீகையின் நோக்கான ‘பெண்களது ஆளுமை, தீறன், பிரச்சினை, தீர்வு’ போன்றவற்றை கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளனர். இச் சீறுகதைகள் பெண்களுக்கு எதிராக, அவளின் ஆளுமை தீறன்களை மதிக்காத ஆண்களதும், சில சமூக நடைமுறைக்குள் வரம்பு கட்டிவாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பெண்களதும் மனைவையைப்படம் பிரிப்பதுடன் அச்சப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்

பெண்களையும் இவற்றையெல்லாம் துறந்து வெளியேற நினைக்கும் பெண்களையும் சீறப்பாக சீறு கதையில் வடித்துள்ளனர். பூம்பாவையீன் நாங்கள் சமைகளள்ள சீறுகதைகளில் வரும் அப்பா பாத்தீரம் கூறுவது “எப்பீட்டப்படிப்பீசு என்ன பீள்ளை இன்னொருத்தர் வீட்டுக்குப் போனால் அவையீட்ட நல்ல பேர் வாங்கினால் தான் பெண்களுக்குச் சீறப்பு...” எங்களப் பாத்துதான் சனங்கள் குறை சொல்லும்.” என்ற அடிகள் தெளிவு படித்துகின்றது. நந்தீனியீன் “அக்கா காத்தீருக்கீராள்” சீறுகதை வெளிநாட்டில் இருந்து வரும் ஆண்கள் வெளிநாட்டில் தீருமணம் முடித்துவீட்டு ஊருக்கு வரும் போது பெற்றோருக்காக வேறு மணம் முடிப்பதும், அவன் நாட்டை வீட்டுச் சென்ற பின் தொடர்பை முறிப்பதும் சித்தரீக்கப்பட்டுள்ளது. இதனையே கருப்பொருளாகக் கொண்ட சீறுகதைகள் நாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. தாமரைச் செல்வீயீன் “பாதுகாப்பு” இதீல் குறிப்பிடத் தக்கது.

வீதவைப் பெண்களது வாழ்வு அவர்களது மன உணர்வை வைத்துச் சீறுகதைகளைப் படைத்துள்ளனர். மலரன்னையீன் “கூருதீருக்கிறது” கணவன் ஷெல்பட்டு இறந்தது அவளது பலன் என்ற சமூகத்தீன் கருத்தை படம் பிடிக்கின்றது. “பெட்டைச்சீழு” சீறுகதையும் வீதவைப் பெண்ணை மறுமணம் செய்து வைக்கக் கூண்டதன் பிள்ளையுடன் அவள் ஆற்றில் வீழுந்து இறந்து போதல் பெண்ணைன் உளத்தைப் புரிந்து நடக்கும் சமூகம் உருவாக வேண்டுமென எதிர் பார்ப்பவர்களுக்கு இச் சீறுகதை ஆதரவைக் கொடுக்கும் மைதீலியீன் “வாழ்யீழுந்தவர்கள்” சீறுகதையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

தீருமணப் பேச்சுக்கள், சீதனக்கொடுமை படிப்புக் குலவதல் மனமுறிவு ஏற்படல் என்பவற்றை கருப்பொருளாகக் கொண்டு சீறுகதைகள் நாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. செல்வீயீன் “பவித்தீரா சீரிக்கீராள்” நா. மனோன்மணியீன் “உறுதி” என்பன

குறிப்பிடத் தக்கவை.

நாட்டில் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களில் வண்களே அதீகம் பாதீக்கப்பட்டனர். அதீலும் இராணுவத்தீன் சீத்திரவதைக்குள், பாலியல் சேஷ்டைகளுக்குள், பாலியல் வல்லுறவுகளுக்குள் சீக்குண்டு வாழ்வீழுந்த பெண்கள் எத்தனை பேர், அவர்களையும் அதற்கு காரணமான இராணுவச் சீப்பாய் பற்றி எமது சமூகம் வைத்திருந்த மூடத்தனமான நம்பிக்கையையும் “நல்ல பாம்பு” சிறுகதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

சமூகத்தீன் ஒட்டுமொத்த மூட நம்பிக்கைகள் பற்றி “சமூக நீதீகள் நா. மனோன்மையின் சிறுகதை சீற்பாக சம்பள முரண்பாட்டட வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆதீலட்சமியின் “தணவில் வீழுகின்ற தளிர்’சிறுகதை குழும்பத்தீல் கணவனது சீத்திரவதை பற்றி பேசுகின்றது. தாமரைச்செல்வியின் “தீர்மானம்” சிறுகதை கணவனது பாலியல் வல்லுறவால் பாதீக்கப்பட்ட பெண் குழந்தை பீற்றத்தும் இறந்து வீடுகிறாள். அவளது குழந்தையை உரியவன் வேண்டாமென மறுக்க இரண்டாவது மனைவி ஏற்றுக் கொள்ளல் பெண்ணின் நுண்ணிய மனவுணர்வு வெளிக் கொணரப்படுகின்றது. மாபசானின் “அட்டிகை” நகைக்காக ஆசைப்படும் பெண் தன்னிடம் உள்ளதைப் போதுமென எண்ணாமல் போலிநகையை அணிந்து சென்று அதனைத் தொலைத்தமைக்காக பவுண் நகையாகச் செய்து கொடுத்து தனது வாழ்வீன் இளமையை துறந்த நிகழ்வு சீத்திரிக்கப்படுகின்றது.

விவசாய வாழ்வு இடப்பெயர்வினாலே சீர்குலைந்ததும் அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும் பிழேமினியின் “நீளக்கொம்பன்” சத்தீயமூந்தீயின் “தீர்காண்டி” இரண்டும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இச் சிறுகதைகள் பல எழுத்தாளர்களை எம் உலகம் தெரியச் செய்துள்ளது. இவர்கள் தமது முச்சமைகளுடன் தங்களது எழுத்துலக வாழ்வையும் தீற்படச் செய்து தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இவர்கள் யாவரும் படைப்புலகீல் தடம்பதீத்து பெண்களது பலதரப்பட்ட வீட்டியங்களையும் சிறுகதைகளினுடைக் கொடுக்க வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆதீலட்சமியின் “வான்க்கருமை” பெண்ணுணர்வு, இடப்பெயர்வுபோராட்ட வாழ்வு ஆணாதீக்கம் என்பவற்றின் முழுவடிவையும் சீத்தரித்துள்ளது.

நாற்று தனது இலக்கீயத்தடத்தீல் கவிதைகளுக்கென தனியான இடத்தீணை பெற்றுள்ளது என்றே கூறுவேண்டும். நாற்றின் ஆரம்ப கால கவிஞர்கள் பலர் இன்று கவிதை உலகீல் பெயர் சொல்லுமளவிற்கு வெளிப்படுகளைக்கூட செய்துள்ளார்கள். இவர்களது கவிதைகளின் சீதனம், சீதனக்கொடுமை பற்றியவையாக அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீகலாவின் “துணீவு” ரூபியின் “அர்ப்பணம்” சீ (இத்) தனம் ந. சுதார்சனாவின் “சீக்ரங்களை நோக்கி” துதியின் “பொத்தீக்கொள்” நா. மனோன்மையின் “சமத்துவம் இதுவா” அம்புலியின் “புதியபிறவியாகு” ந.கங்காவின் “மனம் சீறகொடிக்காதே”.

கவிதைகளில் பெண்கள் சுதந்திரமாக வாழவேண்டும் என்பதனை தமது கவியீல் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அலையீசையின் “மொனமாய் உன்மனச்சாட்சியிடம்” ந. சுதார்சனாவின் “சீக்ரங்களை நோக்கி”

“வீழிகளை இன்னும் தீறவுங்கள்”

வீடுதலை என்னும் சவர்க்கம்

இதே அருகிலேயே ..... என்ற அடி குறிப்பிடத்தக்கது.

பூம்பாவையின் “ஒரு வாழ்வீன் தேக்கம்” கவிதை, நிதார்சனாவின்

“நிமிர்வு”. மைதீலீயின் “பெண்ணே கேள்” அகலையீசையின், “நானும் சீறக்கைசுக்க” சீவசக்தீயின் “இருண்ட காலங்களில் ஒன்று” கொற்றவையின் “ஒரு தென்றலின் வருகை” மனுஷியின் “உள்ளக் கதவுகள் தீற்பாய்” யோ.புரட்சீயின் “சீறகு வீரித்து” என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

போராட்டமும் போராட்ட வாழ்வு தந்த பாடங்களும் அதீல் ஈருபட்டவர்களுக்காய் சூரல் கொடுக்கும் கவிதைகளும் நாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. ரூபியீன் “விழுதலை நோக்கி” ஆதீலட்சமியீன் கீருஷாந்தி நினைவாக எழுதிய கவிதை குறிப்பிடத்தக்கது.

“உயிர் மட்டும் காப்போமென்று புறப்பட்டோர் -வெறும் உடல்களானார் ஒரு நொடியில்.....” என்ற அடிகளும்

“இது நானைய புல்வுக்காக” என்ற கவிதையும் அவையிலைசபீன் “அன்பீன் குலவீளக்கு” பூம்பாவையீன் “ஓர் உயிர்க்குழல்” கொற்றவையீன் “என்தேசத்தின் கதை” பாரதீயீன் “பூபாளமாய் எழுந்து வா” சித்தாந்தனின் “ஓளிக்காலம் இன்பா மிரத்தீனத்தீன் “சரித்தீர்மாவாய் பெண்ணே”

“சாதனை படைக்கச் சாவினைத்
தூசென நீண
சுருகணை ஏற்று
வொகுனல் கக்கு .....,”

என்ற அடிகள் போராட்டத்தின் உச்சம் என்றே கூறுவேண்டும்.

இலகுவில் பூர்ப்பத்துடிய காட்டுன் அமைப்பினுாடாகவும் ,அட்டடைப்படங்களினுாடாகவும் எமது பெண் களினதும் ,சூழகத்தினதும் நிலைமைகளைச் சீற்பாகக் காட்டியள்ளது.

“நாற்று” நல்ல ஓர் வீக்கனநிலத்தில்

வீதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு நாங்கள் நீர் ஊற்றி பாதுகாப்பது எமது கடமை. புதிய எழுத்தாளர்களை, படைப்புக்களை தந்து நீற்கும் நாற்றின் முழுமையான பார்வையை எனக்குக் கீட்டத்து இதழ்களைக் கொண்டே ஆராய்ந்துள்ளேன். இதன் தொடர்ச்சியை ஆய்வாளர்கள் தொடர்வார்கள் என்ற என்னத்துடன் “நாற்றின்” செயற்பாடு தமிழிலும் எங்கும் தனது பணியை செய்யட்டும்.

ଓঝাপতি

1900 ஆம் ஆண்டு
 ஒலிம்பிக் போட்டியில் 22
 வயது நிரம்பிய மாகிரட்
 அல்பேட் என்ற பெண் கோல்ப்
 விளையாட்டில் தங்கப்பதக்கத்தை
 வென்றார். ஒலிம்பிக்கில்
 தங்கப்பதக்கத்தை வென்ற
 முதலாவது பெண் வீராங்கனை
 என்ற பெருமையும்
 இவருக்குரியதே.

ஒன்று நியீடு மேளைம்

ஒன்று நியீடு அம்மா

அந்த இரு இளம் பெண்களும் புன்னாக்யோடு கை

குவீத்தார்கள்.

‘வணக்கம். உள்ள வாங்கோ. இதீல இருங்கோ.’

வாசல் கடற்று வந்தவர்களை அயர கவத்தான்.

‘நாங்கள் பெண்கள் நலாக்கம்பு நிறுவனத்தை சேர்ந்த ஆட்கள். குடும்பத்தலைவன்மாரை இழந்தாலும் சியமாப் உசைச் சாமுற பெண்களின் வாழ்வு பற்றி ஒரு ஆய்வு செய்யிறும். அதுதான் உங்களோடு ஒரு பேட்டி ஏறுக்க வந்தனாங்கள்.’

மெலியதாய் சீரித்துக் கொண்டே ‘கேளுங்கோ சொல்லுறன்’ என்றாள்.

‘உங்கட பேர்’

‘பானுமதி’

‘வயது’

‘நாப்பத்தீநாலு’

‘எத்தீனை பீள்ளையள்’

‘ரெண்டு’

‘அவைக்கு வயது’

‘பதினெட்ட்டும் பதினாறும்’

‘கலியாணம் செய்து எத்தீனை வருசம்’

‘இருபது’

‘அவர் உங்களை வீட்டுப் போனது எப்ப?’

‘அவர் போய் நாலு வருசமாகுது.’

நாற்று சிவங்கி திதி

‘அவரோட உங்கட வாழ்வு எப்படி இருந்தது.’

ஒரு வீணாடி தயங்கினாள்.

‘உண்மையைச் சொல்லுங்கோ அம்மா?’

‘சரியாய்க் கஷ்டப்பட்டனான்தான். குடிப்பார். குடிச்சீட்டு வந்து அடியும் உதையும்தான். நாங்கள் இடம் பெய்ந்து மல்லாவியில் சொந்த பந்தத்துக்கு பக்கத்தீல் இருக்காமல் தனிச்சப் போய் இருந்தனாங்கள். எனக்காக கதைக்க எங்கட பக்கத்தீல் ஆட்களும் இருக்கேல. அந்த வாழ்க்கை கவலைதான். துன்பம்தான். அதை ஏன் இப்ப...’

‘இல்லை அம்மா. எல்லாம் நீங்கள் சொல்லவேணும். சமூகத்தீல பெண்களுக்கு எத்தீனை வீதத்தால துணபம் வருகிறது என்று வெளிப்படுத்த வேணும். இப்பதான் மனிசன் இல்லையே நீங்கள் மனம் வீட்டுச் சொல்லுங்கோ. உங்கட பேரை வெளிப்படுத்த நீங்கள் வீரும்பாட்டி நாங்கள் வெளில் வீட மாட்டம். உங்கட கருத்து மட்டடுமே வெளிவரும். நீங்கள் பயப்போமல் சொல்லுங்கோ.’

ஒருநிமிடம் நிதானமாய் அவர்களைப் பார்த்தாள்.

கண்களை ஒரு தடவை அழுத்தமாய் மூடுத்திறந்தாள்.

சீறு துளிநீர் வீழியோரங்களில் தீரன்டு நின்றது.

நெஞுசுக்குள் ஏதோ அழுத்துவது போலிருந்தது. ‘அந்த பழு எல்லாம் ஏன் பீள்ளையள். பொம்பிள்ளையளாய்ப் பிறந்தால் எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கு. சீறுமைப் பட்டவேண்டியிருக்கு. நான் எல்லாச் சீறுமையும் பட்டிட்டன்’

‘எத்தீனையோ பொம்பிள்ளையள் இப்படிக் கஷ்டத்துக்குள்ளதான் வாழுகினம். அதை எத்ர் கொள்ளுறுதுதான் முக்கியம் அம்மா.’

‘கலியாணம் செய்த நாளிலீயிருந்தே மாறிமாறி பிரச்சனையள்தான் கலியாணம் கட்டின சந்தோசமே இல்லாமல் போச்சு.

உத்தீயோகம் எண்டு அவருக்கு இல்லை. போற வேலையளியும் ஒழுங்காய் நீற்கிறேல்லை. புடலைக்கடையீல ஆறுமாதம் பாட்ஸ் கடையீல ஆறுமாதம் எண்டு அலைஞ்ச படி எல்லா இடத்தீலயும் சண்டைதான். பொறுப்பு இல்லை. கடைச்சுயா சாப்பாட்டுக் கடையீல சூட நிண்டவர். கூலிவேலைக்கும் அப்ப அப்ப போவார். ரெண்டு நாள் வேலை செய்தால் நாலு நாள் வீட்டில இருப்பர். எவ்வளவு கஷ்டம். வீட்டில அது இல்லை இது இல்லை எண்டு சொல்லக்

கூடாது. சொன்னா கோபம் வந்திரும். கோபத்தீலே என்ன செய்யிறது என்று தெரியாமல் என்ற தலைமயிரை கையில சுத்தீக் கொண்டு சுவரோடு முகத்தை மோதுவார். எத்தீனை இடி உதையைத் தாங்கியிருப்பன். குழிச்சா கண்மண் தெரியாது.

உழைக்கிறதை கொண்டு வந்து ஒழுங்கா தாறாதில்லை. இத்தீனையும் என்ற தலைவீதி என்று பொறுத்துக் கொண்டிருந்தன். என்ற பக்கத்து உதவியும் இல்லை ரெண்டு பிள்ளையளை வளர்க்க வேணுமே. எல்லாக் கொடுமையையும் பொறுத்துக் கொண்டு அந்தாளோட இருந்ததுதான் ஆனா... குரல் தமும்பியது.

தலை குனிந்து சீரிது நேரம் அம்ந்திருந்தாள்.

நீனைக்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்தலைவகள் எல்லாம் கூப்பிடாமல் ஒடி வந்து நெஞ்சுக்குள் நிரம்பிக் கொண்டன. ஆழமான வலயைத் தந்தன.

'அந்தப்பெண்கள் இவளை அனுதாபமாய்ப் பார்த்தார்கள்.

'இத்தீனையையும் பொறுத்திருந்தது எல்லாம் சாதாரணம் 'போல இன்னுமொரு பேரிடி தலையிலை வீழுந்தது. வவுனியாக்கு போய் வியாபாரம் செய்யப் போறன் எண்டு எண்டிட இருந்த ஒரே சங்கீலியையும் சண்டை பிடிச்சு பறிச்சுக்க கொண்டு போனார்.

தொடக்கத்தீலே ரெண்டு மூண்டு தரம் வந்து போனார். பறிகு கொஞ்சுநாள். வரேல்லை. பீறகுதான் அறிஞ்சம் அங்ககயும் ஒரு பொம்பிளை இருக்கெண்டு. வாழ்கையே வெறுத்துப்போச்சு' செத்துப் போகலாம் போல இருந்தது. ரெண்டு பிள்ளையளையும் வீட்டுப் போக எலுமே. அதையும் பொறுத்து கொண்டன. அந்தப் பொம்பிளையைப் பற்றி ஏதும் கேட்டால் எனக்கு அடியும் ஆய்க்கிணையும்தான். எனக்கு படிப்பு இல்லை எனக்கெண்டு ஒரு வேலை தேநிக்கொள்ள முடியேல்லை அந்தாள் காச தமதால் சாப்பாடு இல்லையெண்டால் பட்டினி எண்ட நிலைதான். குழிச்சிட்டு வந்தால் பிள்ளையஞக்கும் அடிதான். அதைத்தான் என்னால் தாங்கேலாமல் இருந்தது. அரை வயிறுச் சாப்பாட்டுக்காக அத்தீனையையும் தாங்கினன். எனக்கெண்டு ஒரு மனம் இருந்து என்ன செய்யிறது. என்ற பிள்ளை பன்றெண்டு வயதீலே தோட்டத்து வேலைக்கு சூலக்குப் போனான். நானும் அயல்ட்டையிலை மா இடிக்கப் போனன். எங்கட உழைப்பிலை மனீசன் குழிச்சுக்க கொண்டு சுகமாய் இருந்தார். என்ற காதுத் தோட்டைக் கூட பறிச்சு எடுத்துக் கொண்டு போய் அந்தப் பொம்பிளைக்கு குருத்தீட்டு வியாபாரத்தீலை நட்டம் எண்டு பொய்வேற. ஆரை நான் நோக்கிறது. எல்லாம் என்ற வீதி

* நாற்று விள்ளி திதழ்

எண்டு இருந்தன்.'

தொடர்ச்சியாக பேசியதீல் மூச்சு வாங்கிபது.

சேலைத்தலைப்பால் முகத்தை அழுத்தீத் துடைத்துக் கொண்டபீன் இமைகளில் ஈரம் படிந்து ரோய் இருந்தது. 'பறிகு எப்பீடி செத்தவர்.'

மெல்ந்த குரலில் சங்கடத்தோடு கேட்டார்கள்.

ஒரு வினாடி முற்றத்தை.... அதைத் தாண்டு தென்பட்ட தெருவை வெறித்துப் பார்த்தாள். மறு வீநாடி இயல்பாக தீரும்பீ அவர்களைப் பார்த்துத் தொடர்ந்தாள்.

'மத்தீயான நேரம் நல்ல வெறியீல வந்தார். சாப்பாடு எடுத்து வை. குளிச்சிட்டு வாறன் எண்டு கிண்டத்திட்குப் போனார். கிண்டத்துல தண்ணீ அள்ளுறபோது காலதவறி கிண்டத்துக்க வீழுந்தீட்டார். நான் தற்செயலாய் யன்னலால பார்த்தீட்டு குளறி ஆழ பக்கத்து வீட்டுச்சனம் ஒடி வந்து தாக்கினது. அதுக்குளள சீவன் போயிட்டுது'

'சரி. அதுக்குப் பறிகு..?'

'கண்கைக் கட்டி காட்டல் விட்டது போல தீருந்தது. என்ற செய்யிறது எண்டு தெரியாமல் நாள் கணக்கீல அழுது கொண்டிருந்தன் எதாவது உழைச்சே ஆகவேணும் எண்ட நிலை. படிப்பில்லாத எனக்கு சமையல் வேலைதான் கை குருத்துது. ஒரு நிறுவனத்தீல சமையலுக்கு சேர்ந்தன். ஒரு வருசத்தீல சமையல் நீர்வாகத்தை பொழுப்பெறுத்து நடத்தினன். என்னால் உழைக்க முடிஞ்சது. கூல வேலைக்கு வீடாமல் பிள்ளையளை ஸ்கலூக்கு வீட்டு படிக்க வைக்கீறன். சமையல் வேலை தவர் மிக்... 'ஏங்களில் வீட்டில பலகாரம் செய்து கடையளுக்கு குருக்கீறன் இப்ப ஆட்களை வைச்சு பெரிய அளவில் பலகாரம் செய்யிற தொழிலை தொடங்க யோசிக்கிறன். கஸ்டப்பட்டு உழைச்சா பலன் கிடைக்கும். நம்பிக்கை இருக்கு. மனீசனை சார்ந்ததான் இருக்கவேணும் எண்டு எவ்வளவு விசர்த்தனமாய் இருந்தீட்டன். இப்ப நினைக்க வெக்கமாய்க் கூடக்கு. எவ்வளவு காலத்தை வீணாக்கீயிட்டன்'

'இப்ப உங்கட உழைப்பீஸ் வருமானம் போதுமானதாய் இருக்கா அம்மா'

'போதும் எண்டதை மனம்தான் தீர்மானிக்கீறது. ஆசை இல்லை ஆட்மபாம் இல்லை. தேவைக்கு மட்டும் வந்தால் போதும்.

சாப்பிடவும் உருக்கவும் 'பிள்ளையள் படிக்கவும் என்ற உழைப்பு கை குருக்குங்.

கெளரவமாப் வாழலாம். என்ட நம்பிக்கை இருக்கு. இதை வீடு வேறொன்ன வேணும்'

'சரி அம்மா. எல்லாம் சொல்லியிட்டெங்கள் தானே.

வேற ஏதாவது சொல்ல இருக்கா.'

இல்லை என்று தலையசைத்தாள்.

'அப்ப நாங்கள் போய்ட்டு வாறம்.'

அவர்கள் எழுந்து படியீரங்கி வாசல் நோக்கீப் போனார்கள்.

அவன் தூணில் சாய்ந்து நீன்று அவர்கள் போவதைப் பார்த்துக்

கொண்டிருந்தாள்.

எல்லாம் சொல்லியிட்டெங்கள்தானே. வேற ஏதாவது சொல்ல இருக்கா என்று அவர்கள் கேட்டது நெஞ்சீல் நின்றது.

சொல்லவில்லை.

எல்லாம் சொல்லவில்லை.

உட்டிரு வகளவில் ஒரு சூழிப்பு வினாடியில் தோன்றி மறைந்தது .

குடிவெறியில் கணற்றுடியில் நீன்று அவவோடு சண்டை போட்டு

அவளை காலால் உதைய எத்தனீத்த போதே அவன் தடுமாறி

கிணற்றுக்குள் வீழுந்தான் .

அவன் தடுமாறி வீழி நேர்ந்த இந்த கணம் காப்பாற்றியிருக்கலாம் .

எட்டிக் கையைப் பீடித்துக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். அல்லது

கிணற்றுக்குள் அவன் வீழுந்த உடனாவது சத்தம் போட்டு ஊரைக் கூட்டி அவனை தூக்கீயிருக்கலாம்.

மனம் இறுகிப்போக தான் நீன்று கொண்டிருந்த அந்த சீல நிழிட மேர

அமைதி பற்றி அவளால் எப்போதுமே யாரோடும் பேச முடியாது.

நிழிர்ந்து தெருவைப் பார்த்தது.

புழுதீ குழ பெரும் இரைச்சலுடன் வாகனம் ஒன்று போய்க்

கொண்டிருந்தது.

○

○

○

தாமரைச்செல்வி. /

ஈர்று இதழின்

பண் சீர்த்து மது

முறிவுகள்

ஏக்கர்
நிலத்தின்

ப்ரதிப் பொட்டுகள்

வெளிகள்
காலாத்தகடு

வய்கள்
விசைய

உள்ளிடுகள்
நீர்

கொங்களோலா

மூன் மதுகள்

பெயின்ற
விலைகள்

வெளிகள்

யாறுப்பு® இல்லிடு

முகவரான் வியாபி முன்வோடுகள்
முன்னர்ந் வாழ்வின் கலைதாங்களில்

இப்பு அனைத்தையும் ஒரீ கூறுமின் கலீ வெற்றுக் கொள்ள நாடுவென்று இடம்

T.P 2285845

T.P 2285844